

# SUY NIỆM CHÚA NHẬT 15 THƯỜNG NIÊN - A

Lời Chúa: Is. 55, 10-11; Rm. 8, 18-23; Mt. 13, 1-23

## MỤC LỤC

1. Đất tốt .....	3
2. Gieo giống.....	5
3. Gieo giống.....	7
4. Hạt giống Lời Chúa – Radio Veritas Asia.....	9
5. Tôn giáo có ích gì? .....	11
6. Suy niệm của Lm. Giuse Nguyễn Văn Nghĩa .....	14
7. Sứ mạng thực hiện Thiên Ý – Cố Lm. Hồng Phúc.....	18
8. Nghe và hiểu màu nhiệm Nước Trời .....	20
9. Bài học thiết thực từ Thầy Giêsu .....	23
10. Suy niệm của Lm. Nguyễn Thành Long.....	26
11. Gieo và Gặt – Anmai .....	30
12. Ngài dạy họ nhiều điều .....	35
13. Sức sống của hạt giống .....	39
14. Đường đi phải đến .....	44
15. Hạt giống – Lm. Giuse Trần Việt Hùng .....	49
16. Sa mạc trở thành vườn xanh .....	54
17. Xạ lúa – Lm Vũ Đình Tường.....	57
18. Gieo và gặt.....	60
19. Suy niệm của Lm. Antôn Nguyễn Văn Độ.....	66
20. Tâm tình người đi gieo .....	70
21. Nghe và hiểu .....	74
22. Kho báu đã mở – Charles E. Miller .....	77
23. Sức mạnh của Lời Chúa.....	80
24. Mở tai, mở mắt – Achille Degeest.....	83
25. Hạt giống Lời Chúa .....	85
26. Luôn luôn gặt hái kết quả .....	89
27. Nghe giảng.....	91
28. Hạt giống và người gieo giống .....	93

29. Hạt giống tốt .....	95
30. Gieo giống .....	98
31. Gieo giống .....	101
32. Lời Chúa với đời người – Lm. Kiền công Tùng .....	104
33. Mảnh đất cuộc đời .....	108
34. Bội thu .....	111
35. Gieo giống .....	114
36. Dụ ngôn người gieo giống – Lm FX. Vũ Phan Long..	117
37. Suy niệm của Noel Quesson.....	130
38. Hãy mặc lấy tâm tình của người gieo giống.....	136

## 1. Đất tốt

Hãy trở thành một mảnh đất tốt để hạt giống được gieo xuống sinh nhiều hoa trái. Như chúng ta đã biết Lời Chúa được ví như hạt giống mà người nông phu mang đi gieo. Để hạt giống có thể nảy mầm lớn lên, đâm bông và kết trái, thì trước hết nó phải mục nát hoà tan vào với đất. Chúa Giêsu chính là lời của Thiên Chúa, một thứ hạt giống được gieo vào lòng nhân loại. Để có thể đến với lòng người, tạo được một niềm tin và một tình mến, từ đó làm phát sinh cuộc sống mới, Chúa Giêsu đã phải trải qua những khổ đau nhất là cái chết nhục nhã trên thập giá. Với cái chết này, Ngài và những kẻ tin nơi Ngài, mỗi ngày một đông, được dẫn đến vinh quang của Thiên Chúa.

Giáo Hội có thể thực hiện sứ mạng Chúa Giêsu trao phó một cách có hiệu quả cao, không thể không đi theo con đường của Chúa Giêsu. Giáo Hội là như một hạt giống được gieo vào lòng thế giới, thế nhưng hạt giống chỉ đâm bông kết trái khi Giáo Hội thực sự chia sẻ không chỉ những vui mừng và hy vọng, mà cả những lo âu, những khắc khoải, những khó khăn của thế giới. Đồng thời Giáo Hội cũng như mỗi người chúng ta đều được kêu gọi để trở thành những mảnh đất tốt cho Lời Chúa thực sự đem lại kết quả. Chúa Giêsu đã rao giảng Tin Mừng cứu độ của Ngài hầu như ở khắp nơi. Số người nghe Ngài giảng dạy thật nhiều. Nhưng không phải tất cả những ai nghe Ngài đều tin Ngài, trái lại có những người nghe Ngài rồi bỏ đi, vì họ thấy lời Ngài khó nghe hay khó thực hiện.

Có những người càng nghe Ngài lại càng thêm căm phẫn đối với Ngài để rồi cuối cùng bày mưu tính kế để thủ tiêu Ngài. Cũng có những người nghe lời Ngài nhưng lại chẳng hiểu gì hay chẳng có được một hiệu quả nào. Sở dĩ như vậy là vì lòng trí họ còn đuổi theo những mưu đồ những toan

tính, hay đã ra chai đá và xơ cứng vì những giáo điều, hay vì những đam mê dục vọng. Lời Chúa và con người cũng như cuộc đời họ là những khối khác nhau, không thể hoà vào được với nhau. Mảnh đất tốt đối với Lời Chúa là những ai nghe lời Ngài, đem lòng suy nghĩ, tìm hiểu, nhào nặn cuộc đời mình theo những đòi hỏi của Chúa, và cuối cùng thực thi Tin Mừng của Ngài trong chính cuộc đời thường ngày của mình. Mảnh đất tốt chính là những tâm hồn bé mọn, những con người không có những kho lẫm quyền lực để bám víu, và do đó luôn sẵn sàng mở rộng lòng trước lời mời gọi của Chúa. Còn chúng ta thì sao. Chúng ta đã thực sự trở nên những mảnh đất tốt cho Lời Chúa được lớn lên và đem lại nhiều hoa trái hay chưa?

## 2. Gieo giống

Bác nông phu đi ra ruộng và gieo hạt giống. Đây là một hình ảnh đẹp và quen thuộc. Bác nông phu đi với dáng bộ nghiêm trang và thận trọng, vai đeo thúng lúa. Ông thọc tay phải vào thúng, bốc hạt giống xạ xuống trên ruộng đồng theo nhịp chân bước. Người gieo giống đi gieo và đã xảy ra là có những hạt rơi trên vệ đường và chim trời đến ăn mất. Những hạt khác rơi trên sỏi đá, chúng mọc lên nhưng vì không đủ đất, cho nên bị ánh nắng mặt trời làm cho khô héo. Còn những hạt rơi vào bụi gai, gai mọc lên làm cho chúng chết ngạt. Và sau cùng, những hạt khác rơi vào đất tốt, chúng sinh hoa kết quả, có hạt được 100, hạt 60, hạt 30.

Chúng ta có thể nghĩ rằng: gieo giống gì mà kỳ lạ quá vậy. Tại sao không gieo trên đất tốt, mà còn gieo cả trên vệ đường, trên đất xấu và cả vào trong bụi gai. Gieo như thế vì đó là phương pháp làm ruộng của người dân miền Palestina. Họ có cách gieo giống khác với chúng ta. Họ gieo giống trước rồi mới cày úp sau. Vì vậy, ông bạn gieo giống trong dụ ngôn, đi gieo trong ruộng chưa cày bừa chi cả. Suốt thời gian đất nghỉ, dân làng thường đi tắt qua những thửa ruộng đã gặt hái chỉ còn lại những gốc rạ. Vậy khi gieo, ông ta đã tung hạt giống trên cả thửa ruộng, trên cả những con đường tắt này với ý định là sẽ cày cả con đường này lên, nhưng chim trời đã nhìn thấy những hạt giống đó và đã ăn mất trước khi chúng nảy mầm. Ông cũng chủ ý gieo vào cả bụi gai khô héo vì ông cũng định cày cả đám gai này nữa. Nhưng hạt gai đã rụng xuống đất, lại được cày úp lẫn lộn với những hạt lúa, do đó gai mọc lên và làm cây lúa non chết ngạt. Chúng ta cũng không ngạc nhiên khi thấy những hạt rơi trên sỏi đá. Đó là lớp sỏi đá cứng nằm ngầm dưới mặt đất, chỉ có một lớp đất mỏng phủ trên, người ta không trông thấy và chỉ khám phá ra khi lưỡi cày đụng phải. Nếu gặp lớp sỏi đá này, rễ lúa không

thê đâm sâu xuống được và ánh nắng mặt trời sẽ làm cho chúng khô héo. Hình như người gieo giống không mấy lạc quan với công việc của mình. Nhưng may thay, phần lúa giống còn lại rơi trên đất tốt và đã sinh hoa kết quả tốt đẹp, hạt được 30, 60 hay 100.

Dĩ nhiên chúng ta phải nhớ rằng Chúa Giêsu đang giảng bằng dụ ngôn, và chân lý tôn giáo được núp sau hình ảnh của dụ ngôn đó. Điều này thực sự muốn nói là kết quả của lời Chúa. Lời ấy có khả năng phát triển và sinh hoa kết trái cách phi thường trong lòng người. Chính thánh Marcô đã cắt nghĩa dụ ngôn này một cách vắn tắt: Người gieo giống là chính Thiên Chúa và hạt giống là Tin Mừng, hay nói một cách khác, chính Chúa Giêsu là người gieo giống và hạt giống là những lời Ngài giảng dạy, còn tâm hồn chúng ta là những thửa đất. Thế nhưng những thửa đất ấy giờ đây như thế nào?

Lời Chúa nơi chúng ta không phải là những hạt giống rơi trên vệ đường, rơi giữa bụi gai hay ở trên sỏi đá. Nhưng lời đó phải được thâm nhập vào tận đáy lòng chúng ta để rồi sinh hoa kết trái một cách tốt đẹp. Lời Chúa luôn có một sức sống làm nảy sinh hoa trái, nhưng lời ấy có thực sự đem lại kết quả tốt cho tâm hồn chúng ta hay không, thì còn tùy thái độ đón nhận và cộng tác của chúng ta đối với lời Chúa.

### 3. Gieo giống

Nói về việc rao giảng lời Chúa, chúng ta thấy có hai thực tại đối kháng nhau. Trước hết chúng ta xác tín lời Chúa là lời hiệu nghiệm, một khi đã gieo trồng thì chắc chắn sẽ đem lại mùa xuân với hoa trái dồi dào. Đàng khác là sự chai cứng của những tâm hồn, khiến cho cuộc sống cứ chìm trong tội lỗi và mùa đông ảm đạm cứ kéo dài tưởng chừng như vô tận.

Thực vậy, giữa lòng cuộc đời ồn ào và náo nhiệt này, nhiều khi lời rao giảng chỉ là một tiếng kêu trong sa mạc và người nói chỉ thấy vọng lại chính âm điệu của mình và không có một người đáp trả. Cuộc sống hình như vẫn bước đi theo nhịp điệu riêng của nó, vẫn được lượng giá bằng cái thước đo quen thuộc của nó. Cảm giác ấy gắn liền với sự cô đơn của người rao giảng. Cô đơn vì không một ai chia sẻ nỗi thao thức với mình. Từ nỗi cô đơn ấy, người ta dễ dàng buông xuôi, chán nản và tuyệt vọng.

Thế nhưng, lời Chúa lại không cho phép chúng ta được đánh mất niềm tin. Bởi vì đánh mất niềm tin là đánh mất sứ vụ gieo rắc Tin Mừng, là đánh mất sự sống đem lại niềm vui và sự hăng say cho những bước chân truyền giáo. Đánh mất đức tin là đánh mất cả cái lý do hiện hữu của Giáo Hội trong lòng thế giới.

Trong một cuộc phỏng vấn dành cho báo Figaro, Đức Hồng Y Paul Poupard, chủ tịch văn phòng đối thoại với những người không tin, đã nhìn nhận cuộc hành hương của 500.000 người trẻ về quảng trường Compostellos như biểu tượng cho nỗi khát vọng và sự tìm kiếm những giá trị tâm linh. Con người không thể sống mà lại không nhìn nhận một chiều kích tâm linh siêu việt trong đời mình. Người ta loan báo Thượng Đế đã chết, nhưng hôm nay người ta lại nhìn nhận sự hiện diện sống động của Ngài ngay giữa lòng những xã hội tục hoá hay vô tín ngưỡng. Đồng thời ĐHY cũng nhìn

vào sự xuất hiện của nhiều giáo phái huyền bí hiện nay như một thách đố cho Giáo Hội. Khi những khát vọng tôn giáo hay không tìm được lời giải đáp nơi Giáo Hội thì người ta sẽ lần đến những giáo phái khác. Vì thế, sau thách đố của chủ nghĩa vô thần, là thách đố về mục vụ đối với Giáo Hội hôm nay. Chính Công đồng Vat. II cũng đã xác quyết: Người tín hữu phải chịu trách nhiệm không nhỏ trong việc khai sinh ra chủ nghĩa vô thần. Phải nói rằng họ che giấu hơn là bày tỏ khuôn mặt đích thực của Thiên Chúa và tôn giáo.

Chúng ta có thể than phiền vì người đời không đón nhận Tin Mừng. Thế nhưng trước khi than phiền, chúng ta cũng cần phải tự hỏi: Tôi đã thực sự rao giảng lời Chúa, hay mới chỉ là rao giảng những suy nghĩ, những lập trường của cá nhân tôi. Hay chỉ có thuyết phục bằng sự khôn ngoan theo cái thước đo thiếu hụt của thế gian chứ chưa phải là những chân lý Phúc Âm ngàn đời dịu mát. Chúng ta nên nhớ sức mạnh đích thực là sức mạnh của lời Chúa chứ không phải là sức mạnh của chúng ta. Nếu không, cả những lúc xem ra thành công, thì cũng chỉ nhất thời, hời hợt mà thôi.

Đồng thời lời Chúa là lời sống động. Lời đó không phải chỉ là ngôn từ mà còn phải trở thành những hành động. Vì thế, trước khi than phiền về sự lãnh đạm của người đời đối với lời Chúa, chúng ta cần phải tự hỏi xem: Chính bản thân chúng ta đã đón nhận lời Chúa ra sao? Và lời Chúa đã phát sinh những hậu quả nào trong mảnh đất là cuộc đời chúng ta? Khi cuộc sống chúng ta đã thấm nhuần tinh thần lời Chúa, thì tự bản chất, cuộc sống ấy đã là một bằng chứng hùng hồn về hậu quả của lời Chúa và trở nên một sự rao giảng sống động, một cách tay tung gieo hạt giống Nước Trời trong lòng trần thế.



#### **4. Hạt giống Lời Chúa – Radio Veritas Asia**

*Một cầu thủ đấu bóng rổ đã tâm sự với các phóng viên báo chí như sau:*

*Quan niệm của tôi về cuộc sống nay đã thay đổi hẳn, tôi nghĩ rằng điều quan trọng hơn trong lúc này là dành nhiều thời giờ hơn để sống gần gũi với con cái tôi và biết thưởng thức, quý trọng những điều khác nữa, chứ không phải chỉ có môn thể thao bóng rổ mà thôi. Dù gặp bất hạnh, nhưng anh Colin đã là người có phúc hơn những người khác, bởi vì anh đã nghe được điều mà nhiều người muốn nghe mà không được nghe, đó là nghe được tiếng Chúa nói với anh trong các biến cố cuộc đời. Anh Colin khám phá ra được rằng, cuộc sống của anh còn có nhiều điều hay ho và quan trọng khác nữa.*

Anh chị em thân mến,

Thiên Chúa dùng mọi tình huống để thức tỉnh chúng ta lắng nghe và sống Lời Ngài. Dù ngôn về người gieo giống hôm nay cần được chúng ta dành nhiều thời gian trong ngày sống để suy niệm nhiều hơn, để lĩnh hội các ý nghĩa mà chính Chúa đã giải nghĩa cho các môn đệ.

Thiên Chúa đã luôn luôn gieo vãi Lời Ngài khắp nơi, với mọi hạng người, với mọi hoàn cảnh. Chúng ta đáp lại Lời Chúa như thế nào? Chúng ta có cần Chúa mở mắt chúng ta qua một biến cố đau thương như biến cố đã xảy ra với anh Colin hay không? Có cần Thiên Chúa thiêu đốt tất cả những gì chúng ta đang mù quáng bám víu vào như là giá trị duy nhất của đời mình, để giúp chúng ta trở về với Lời Chúa và sống thực hành Lời Chúa hay không?

Bằng cách nào đó không thể nói là tự nhiên tốt được. Tâm hồn con người cũng thế, tự nó không phải tự nhiên tốt, nhưng cần được ân sủng Chúa thánh hóa, thanh luyện mới có thể trở nên tốt, và mỗi người chúng ta cần cộng tác với ơn Chúa để

tâm hồn chúng ta được trở nên mảnh đất tốt và trở sinh nhiều hoa trái.

Thiên Chúa rất thường đến viếng thăm chúng ta qua các biến cố lớn nhỏ, vui buồn, nhưng rất nhiều khi hay là hầu hết nhiều khi, hầu hết mỗi lần Chúa đến thăm để nói với chúng ta một điều gì đó, mạc khải cho chúng ta một điều gì đó thì chúng ta lại văng mặt, chúng ta lại lơ ra. Nhiều lần chúng ta được tiếp xúc với Lời Chúa nhưng chúng ta lại lơ là không màng chi đến Lời Chúa nữa.

Ước chi hôm nay, trong giây phút này, chúng ta hãy trở về ngôi lại nơi căn nhà tâm hồn của chúng ta trong thinh lặng để kiểm điểm lại những gì mình đã làm hư hỏng, để được kín múc lấy sức mạnh của Chúa mà giúp ta canh tân trong cuộc sống.

*Lạy Chúa, xin giúp chúng con hồi tâm trở về, lắng nghe Lời Chúa và sống thực hành Lời Chúa, xin Chúa giúp chúng con biết cộng tác với ơn Chúa, để mảnh đất tâm hồn chúng con trở nên mảnh đất tốt, để chúng con luôn biết đón nhận Lời Chúa và để cho Lời Chúa trở sinh hoa trái trong tâm hồn chúng con mỗi ngày một hơn. Amen.*

## 5. Tôn giáo có ích gì?

Có một lần người thợ làm xà bông và một vị giáo trưởng đi dạo và chuyện trò với nhau. Người thợ làm xà bông đã nói: - Tôn giáo có ích gì? Tôn giáo nào cũng rao giảng chân lý, bình an, lòng thiện hảo. Nhưng ngài hãy nhìn vào thực trạng của thế giới: chiến tranh, đói khổ, và bao nhiêu hệ lụy khác xem ra sẽ chẳng bao giờ chấm dứt. Tôn giáo đâu có giúp được gì cho nhân loại?

Vị giáo trưởng im lặng và hai người tiếp tục đi qua một khu phố nghèo. Tại một con hẻm lầy lội, vị giáo trưởng chỉ vào một em bé ăn mặc bẩn thỉu, và nói:

- Ông hãy nhìn đứa bé kia. Ông cho rằng xà bông để tẩy xóa như bản trên thân thể và quần áo của con người. Vậy ông hãy thử nhìn đứa bé kia. Xà bông của ông để làm gì? Với tất cả mọi thứ xà bông hiện có trên thế giới, đứa bé như bản này vẫn cứ như bản. Tôi chẳng biết xà bông dùng để làm gì?

Nghe lời ấy, người thợ làm xà bông cãi lại:

- Nó dơ bẩn là tại nó. Xà bông sẽ không có ích gì, nếu người ta không sử dụng nó.

Bấy giờ vị giáo trưởng mới nhỏ nhẹ nói:

- Đúng thế, xà bông sẽ vô ích, nếu người ta không sử dụng nó. Tôn giáo cũng vậy. Tôn giáo sẽ vô ích nếu con người không sống theo tôn giáo của mình.

Lời Chúa hôm nay được diễn tả qua dụ ngôn người đi gieo giống. Thiên Chúa là người đi gieo giống. Ngài đã gieo lời Ngài xuống thế gian. Trải qua suốt dọc dài lịch sử cứu độ. Ngài đã gieo qua các tổ phụ, các tiên tri và thời sau hết qua Con Một Chí ái là Đức Giêsu Kytô. Thế nhưng số phận của những hạt giống đó thật đáng thương: bị quên lãng, khước từ và bỏ ngoài tai,...

Chúa Giêsu đã khéo léo đưa ra nguyên do sự hư hại của hạt giống. Đó là do sự chai cứng trên lối mòn hay bởi gai

góc, đá sỏi cần khô. Chỉ một phần tư số hạt gieo vãi được may mắn rơi vào đất tốt, đủ điều kiện để hạt giống nảy mầm, đơm bông kết trái.

Đó cũng là lý do đưa đến sự ác nhiều hơn sự thiện. Đó cũng là nguyên nhân dẫn đến sự bất công và sa đọa vẫn đầy dẫy trên mặt địa cầu. Cho dù giáo huấn và lẽ luật của Chúa đã được ban ra, được gieo vãi khắp nhân gian, nhưng mấy ai đã đón nhận và đem ra thực hành?

Nhìn vào thế giới hôm nay, còn quá nhiều lẽ thói xa hoa trụy lạc, lẽ thói vô lương tâm và vô liêm sỉ. Đó chính là những lối mòn mà kẻ qua người lại tấp lập khiến nhiều người đánh mất ý thức về tội. "Người ta làm mình cũng làm. Người ta làm vậy mình cũng làm theo". Như hiện trạng phá thai, nghiện ngập si ke ma túy và bây giờ là thuốc lắc tổng hợp của Việt Nam hôm nay. Mỗi năm ở Việt Nam có khoảng gần 2 triệu thai nhi bị sát hại. Chồn ăn chơi sa đọa nhan nhản khắp nơi, dẫn đến con số nhiễm HIV đã lên đến hơn 400 ngàn người, và không biết bao nhiêu con người khác nữa đã và đang lao vào.

Một thế giới có quá nhiều đá sỏi của những trào lưu văn hóa đồi trụy hay những phong trào tha hóa con người đã và đang gây nên có vấp phạm cho nhiều người. Một xã hội quá phức tạp tựa như những gai góc, cứ quồn quanh lấy đời người bởi những đam mê thấp hèn. Thực vậy, có nhiều người đã thiếu cương quyết để xa tránh cám dỗ, và nói không với tội lỗi. Họ để cho tính xác thịt và lòng tham nổi loạn và thống trị họ, khiến họ không thể tự kiểm chế bản tính của mình và dễ dàng ngã theo những đam mê bất chính.

Con người ngày nay thực sự có mắt cũng như mù, có tai cũng không nghe. Họ đều biết rằng với lối sống trụy lạc sẽ dẫn đến tử vong thế nhưng họ vẫn lao đầu vào. Họ biết rằng văn hóa đồi trụy là mầm mống đưa đến tha hóa con người,

nhưng vì đồng tiền, vì đam mê họ vẫn mua bán, trao đổi khiến cho sự xấu cứ xum xuê và bao trùm ở mọi nơi, mọi chốn. Họ biết rằng một đời sống nông cạn, hời hợt, thiếu chuẩn mực đạo đức, thiếu đời sống cầu nguyện là nguyên nhân dẫn đến sa ngã phạm tội, thế nhưng có biết bao cha mẹ lại quá thờ ơ, hay thiếu trách nhiệm giáo dục con cái nên người.

Phải chăng lời tiên tri Isaia đang ứng nghiệm cho con người hôm nay. "Các người lảng tai mà chẳng hiểu, trở mắt nhìn mà chẳng thấy gì"?

Lời Chúa là lời ban sự sống, nhưng sẽ vô ích cho người có tâm địa xấu, cho lòng chai dạ đá. Lời Chúa đến với họ như "đàn gảy tai trâu" hay như "nước đổ lá môn". Đời sống họ sẽ không có biến đổi, vì họ nghe tai này sang tai kia và điều tệ hại nhất là họ đã để ngoài tai những lời vàng ngọc, lời ban sự sống của Chúa.

Chúa Giêsu đã chúc phúc cho những ai biết lắng nghe và thực hành Lời Chúa. Xin Chúa giúp chúng ta biết chuyên tâm lắng nghe, học hỏi, suy niệm và thực thi Lời Chúa như Mẹ Maria, như các thánh, để Lời Chúa sinh hoa kết trái trong tâm hồn chúng ta.

*Lạy Chúa, Lời Chúa là lời ban sự sống, xin giúp chúng con biết cúi xuống nhặt những hạt giống Tin mừng bên vệ đường để đặt vào trong cuộc sống hằng ngày của mình, và biết quăng đi những sỏi đá, là những dịp tội gây có vấp phạm cho tha nhân, đồng thời luôn can đảm nhổ đi những gai góc là những đam mê bất chính, là nguyên do đưa đến sự tha hóa con người. Xin cho con biết noi gương Mẹ Maria luôn biết lắng nghe và thực hành Lời Chúa trong cuộc sống hằng ngày của chúng con. Amen.*

## 6. Suy niệm của Lm. Giuse Nguyễn Văn Nghĩa

### THÁI ĐỘ CỦA NGƯỜI ĐÓN NHẬN HAY LÀ TÂM LÒNG CỦA NGƯỜI GIEO

Thoạt nghe bài Tin Mừng vốn đã quen tai là dụ ngôn người gieo giống, chúng ta không khỏi nghĩ ngay đến những thái độ khác nhau của người nghe Lời Chúa. Cũng là lắng nghe Lời, nhưng tùy thuộc vào thái độ tiếp nhận thì mới có những hiệu quả tốt xấu, ít nhiều, khác nhau. Một số nhà nghiên cứu Tin Mừng cho rằng có lẽ xuất phát bởi nhu cầu của Hội Thánh sơ khai trong việc đón nhận Lời Chúa nên các tác giả Tin Mừng đã thêm vào phần giải thích bài dụ ngôn (parabole) theo kiểu văn phong thể phóng dụ (allégorie), tức là áp dụng từng chi tiết của câu chuyện, một thể văn mà các giáo phụ thường dùng, khác với thể văn dụ ngôn, một thể văn thông dụng thời Chúa Giêsu, là thường chỉ nhắm đến một điều muốn nói.

Dù sao đi nữa thì Lời Chúa vẫn nguồn sống cho mọi người, mọi hoàn cảnh. Việc thiên về thái độ của người đón nhận Lời đã, đang và mãi còn chân giá trị. Ân sủng không loại bỏ tự nhiên, một chân lý mà Hội Thánh luôn khẳng định cách chắc chắn. Tuy nhiên, xin được chia sẻ một vài ý tưởng nhỏ khi nhìn ngắm tâm lòng của người gieo giống.

**1. Thiên Chúa muốn mọi người nhận biết chân lý** (x. 1Tim 2,3-4): Đây là một sự thật cần khẳng định mà không sợ sai lầm. Đấng Toàn Thiện sẵn sàng cho mưa rơi đều trên người lành lẫn kẻ dữ, cho mặt trời mọc lên soi sáng người công chính lẫn tội nhân hẳn là Đấng không muốn bất cứ một ai phải hư mất. Chính vì thế Thiên Chúa không chỉ muốn mà còn tìm đủ cách thế, giúp mọi người nhận biết chân lý, để được sống trong hạnh phúc viên mãn (x. Mt 5,45; Ga 6,39).

Có lẽ hình thức “cây mạ” chưa hình thành và phát triển trong nghề nông vào thời bấy giờ. Ngay cả với ngành nông nghiệp hiện đại hôm nay thì cách thức gieo hạt, người Việt Nam ta gọi là “sạ lúa” vẫn còn phổ biến. Nhìn người nông phu vung tay sạ lúa giữa trời trưa, nhiều gió, chúng ta thoáng thấy một nét đẹp của sự hào phóng.

Từng nắm lúa được tung gieo theo chiều gió. Có nhiều hạt rơi trên mảnh đất đã cày xới, cũng có nhiều hạt vung vãi trên bờ giường, bờ thửa...Bác nông phu chẳng tiếc, chẳng nao. Làm sao tránh được những hao hụt. Nhưng không sao, mùa vụ trước mắt sẽ dư đầy. Trở lại với dụ ngôn Chúa Giêsu kể năm nào. Người chỉ nêu có bốn loại hạt rơi ở bốn mảnh đất khác nhau. Giả như số hạt ấy được chia đều cho bốn loại đất, ta thử làm con tính xem sao. Mất ba, chỉ được một. Tưởng chừng như thua lỗ, nhưng vẫn còn dư lãi. Chỉ với một loại hạt rơi trên đất tốt, đã có hạt sinh một trăm, hạt sinh sáu mươi, hạt sinh ba mươi. Thế là sinh lợi bình quân trên sáu mươi. Khấu trừ cho ba loại hạt có vẻ như đã mất thì vẫn còn lãi dư nhiều.

Tâm lòng của Thiên Chúa, Đấng gieo hạt Lời từ trên, thật bao la khôn xiết. Người đã gieo Lời Người khắp cả vũ hoàn. Mỗi kỳ công tay Người tác tạo, dù chẳng một âm thanh, nhưng là mỗi Lời của Người được tung gieo (x.Tv 18,2-5). Thiên Chúa gieo Lời của Người vào tận đáy lòng mỗi con người. Chẳng máy móc tâm kỳ nào có thể ghi âm, nhưng hiệu quả của “tiếng lòng” ấy không ai là không chân nhận, mỗi khi lý trí đã biết xét suy. Thiên Chúa gieo Lời của Người qua các biến cố lịch sử, đặc biệt qua lịch sử một dân được tuyển chọn và đến thời kỳ viên mãn Người đã gieo Lời trọn hảo của Người qua chính Con Một làm người (x.Dt 1,1-2). Rất có thể bị hao hụt phần nào, nhưng “cũng như mưa với tuyết sa từ

trời không trở về trời mà không sinh hiệu quả thì Lời của Thiên Chúa sẽ không trở về với với Người nếu chưa đạt kết quả, chưa thực hiện ý muốn của Người, chưa chu toàn sứ mạng Người giao phó” (x. Is 55,10-11).

**2. Dù đối với loài người là không thể, nhưng đối với Thiên Chúa thì mọi sự đều có thể** (x. Lc 1,37; Mt 19,26):

Vệ đường, đất sỏi đá hay đất đầy gai góc, tất cả đều có thể mọc cây, đơm bông, kết hạt. Đây là chuyện không còn viển vông đối với khoa học công nghệ hiện đại. Sa mạc biến thành vườn rau hay thành cánh đồng cây ăn trái, không còn là chuyện xưa nay hiếm. Nhiều thứ cỏ dại như cỏ cú, cỏ chỉ, cỏ tranh không còn là nan trị đối với nông gia ngày nay. Không chỉ ở thôn quê mà ngay cả ở thành thị, những con đường đã phủ đầy cây xanh. Nhưng sự khả thể ngày càng mở ra trước mắt chúng ta. Cây sẽ mọc và đơm hoa kết trái, nếu có đủ nước và khí trời.

Với quyền năng và tình yêu của Thiên Chúa thì mọi sự đều là có thể. Thiên Chúa đã ban tất cả cho chúng ta trong Đức Giêsu Kitô. “Đến như chính Con Một, Thiên Chúa cũng chẳng tiếc, nhưng đã trao nộp vì hết thảy chúng ta. Một khi đã ban Người Con đó, lẽ nào Thiên Chúa lại chẳng rộng ban tất cả cho chúng ta?” (Rm 8,32).

Vấn đề còn lại là ở mảnh đất có “sâu” đủ và “thoáng” đủ, để đón nhận nước và khí trời. Đây chính là sự khiêm nhu và lòng thành hướng thiện của mỗi người chúng ta. Nếu có sự hướng thiện và khiêm nhu chân thành thì dù cho cuộc đời ta, hoàn cảnh sống của ta như mảnh đất đầy sỏi đá hay nhiều gai góc cũng sẽ trở thành mảnh đất tốt để cho hạt giống Lời nảy mầm, thành cây, đơm bông và kết hạt.

**3. Hãy mặc lấy tâm lòng của Người gieo giống:** Chúng ta cần có chút cẩn trọng để đừng “ném ngọc trai cho heo”. Đừng làm có cho người ta xúc phạm đến những gì thánh



thiêng một khi đã suy xét và lường trước sự việc. Tuy nhiên, việc tích cực gieo rắc Lời Chúa bằng nhiều hình thức một cách nào đó nói lên tấm lòng của ta với tha nhân và nói lên niềm tin của ta vào quyền năng của Chúa và vào sức mạnh của Lời. Thánh Tông đồ dân ngoại dạy ta: Hãy rao giảng Tin mừng khi thuận lợi cũng như lúc không thuận lợi. Kitô hữu chúng ta hẳn không quên câu Lời Chúa: “Được lời lãi cả thế gian mà thiệt mất linh hồn nào có ích gì” (Mt 16,26), đã làm trở sinh cho nhân loại, cho Hội Thánh một Phanxicô Xavie, vị thánh nhiệt tình rao giảng Tin mừng cho lương dân. Đoạn Tin Mừng Mt 10,7-10 đã góp phần dệt xây nên một “người nghèo của Thiên Chúa là Phanxicô khó khăn cùng với Hội Dòng anh em hèn mọn...

Người gieo, kẻ gặt, nhưng chính Thiên Chúa là Người cho mọc lên. Không ai thấp đèn rồi lấy thùng úp lên. Điều Thầy nói với anh em lúc đêm hôm, hãy nói ra giữa ban ngày; và điều anh em nghe rỉ tai, hãy lên mái nhà mà rao giảng (x. Mc 4,21-24; Mt 10,27). Dù mệt nhọc, muốn nghỉ ngơi cùng với các môn đệ, nhưng khi thấy đoàn người đông đảo, Chúa Giêsu động lòng xót thương, Người lại tiếp tục rao giảng (x. Mc 6,34). Hãy có tấm lòng với anh chị em đồng loại, đồng thời tin tưởng vào sức mạnh của Lời, để nhiệt thành gieo rắc hạt giống. Vì đêm hay ngày, ta ngủ hay thức thì hạt giống vẫn nảy mầm và mọc lên, trở bông, đơm hạt (x. Mc 4,26-29).

## 7. Sứ mạng thực hiện Thiên Ý – Cô Lm. Hồng Phúc

Dưới hình ảnh mưa tuyết từ trời rơi xuống làm cho đồng ruộng phì nhiêu, cây cối sinh hoa màu người ta có lương thực, Tiên tri Isaia đã hình dung Lời của Chúa phán ra.

Lời nói phát ra từ miệng nhưng bắt nguồn từ con tim, từ cõi lòng, nhờ đó con người bạch lộ nội tâm của mình. Lời nói càng phong phú khi nội tâm càng suy tư càng nghiền ngẫm nhiều. Huống hồ lời đó là Lời của Thiên Chúa, mang sứ mạng thực hiện Thiên Ý của Người.

Qua bài Phúc Âm, Chúa Giêsu dùng dụ ngôn “người gieo giống” để mô tả số phận Lời Chúa được tung ra giữa các linh hồn và đem lại kết quả như thế nào.

Người phán: “Này đây, có người gieo giống đi gieo lúa”. Có hạt rơi xuống bên vệ đường, chim trời ăn mất. Có hạt rơi xuống trên sỏi đá, không đâm rễ sâu, bị khô héo. Có hạt rơi vào bụi gai bị chết ngạt. Chúa không chú trọng đến phần mất mát đó cho bằng đến sự phát triển mạnh mẽ của hạt giống khi rơi vào phần đất tốt. Nó sẽ bùng lên một mùa gặt phong phú, một thành trăm.

Vậy đừng ai ngã lòng vì thấy Nước Trời chậm chạp. Mọi sự xem ra chống lại việc triển nở nhưng hãy chờ mùa gặt đến. Kết quả sẽ vượt mức tưởng tượng vì đây là công việc của Thiên Chúa.

Bốn phận của mỗi người là lắng nghe Lời Chúa và cố gắng thi hành trong việc làm. Không phải chỉ nghe, mà cố tìm hiểu cho biết Chúa muốn ta phải làm gì. Có bao nhiêu chướng ngại vật chống lại việc tìm hiểu Lời Chúa. Trước hết là ma quỷ như chim trời đến cướp lấy hạt vừa rơi xuống. Vì thế, Chúa dạy chúng ta cầu nguyện để khỏi sa chước cám dỗ của ma quỷ. Rồi đừng quá “lo lắng việc đời, ham mê của cải”, như những bụi gai bóp nghẹt Lời Chúa.

Tóm lại, dụ ngôn người gieo giống là dụ ngôn Đức Tin, với một lối diễn tả đầy tâm lý. Chúa phác họa cuộc sống hằng ngày của chúng ta theo tinh thần Đức Tin. Tin là chấp nhận Chúa, đem Lời Chúa thực thi trong đời sống và quảng bá cho người chung quanh.

Thánh Justinô tử đạo vào năm 150 đã suy niệm về dụ ngôn người gieo giống này và người khuyên bảo những người rao giảng Tin Mừng đừng bao giờ ngã lòng.

Thật đáng buồn khi thấy đạo thánh càng ngày càng sa sút. Điển hình như nước Ý có truyền thống Công giáo lâu đời, có bao nhiêu đấng thánh, thế mà số người giữ đạo thực sự hiện nay chỉ còn 15% tổng số dân có đạo. Số còn lại toàn thuộc lại đứng đưng. Lời Chúa như rơi vào sỏi đá, vào bụi gai hay ngoài mặt lộ. Tuy nhiên, như lời thánh Justinô, người rao giảng Lời Chúa như hạt giống rơi vào ruộng tốt sẽ triển nở một thành trăm. Bản phận ta là thành tâm đón nhận Lời Chúa.

*Lạy Chúa, xin kết nạp con vào đoàn người đi gieo giống của Chúa.*

## 8. Nghe và hiểu mâu nhiệm Nước Trời

(Suy niệm của Lm. Gioan Nguyễn Văn Ty)

Mỗi khi tiến lên bục giảng, tôi muốn mọi thánh giả để tai lắng nghe các lời tôi nói, vì lúc đó tôi định ninh rằng mình đang công bố Lời Chúa, đang rao giảng về Nước Thiên Chúa. Dự ngôn được kể hôm nay nhắc nhở tôi rằng, linh mục rao giảng Lời Chúa phải là người đầu tiên đặt ra cho chính mình câu hỏi: tôi có thật sự biết Nước Trời là gì không? và tôi đã từng nghe và hiểu mâu nhiệm Nước Trời chưa? Câu hỏi không thừa thãi chút nào, kể cả sau 40 năm đời linh mục, vì vẫn có nguy cơ tôi hiểu sai, hoặc chưa hề thực sự nghe Lời và hiểu thấu.

‘Con hãy chỉ cho cha con đường tới nhà thờ, và cha sẽ chỉ cho con đường về trời.’ câu nói danh tiếng đó của cha sở họ Ars - thánh Jean Marie Vianey thì mọi linh mục đều biết; có điều, rất thường khi ta lại hiểu ‘chỉ đường về trời’ là dạy bảo điều tốt lành để được rỗi linh hồn, lên thiên đàng. Và vì hiểu như thế nên linh mục về phần mình cố gắng sống đời thánh thiện gương mẫu, và rồi cho rằng việc mục vụ mà mình phải chu toàn chính yếu hệ tại ở việc giảng dạy cho giáo dân bản đạo ăn ngay ở lành và nắm giữ các luật Chúa và luật Hội Thánh, nhất là các qui định về đạo giáo và luân lý.

Người Việt Nam chúng ta (giống người Do Thái) dùng chữ ‘trời’ để chỉ Thiên Chúa, vì thế Nước Trời là Nước Thiên Chúa. Trong ngôn ngữ bình dân, chúng ta cũng hiểu ‘trời’ là nơi xa xôi trên cao, ‘về quê trời’ là lên thiên đàng gặp gỡ Thiên Chúa sau khi chết v.v... Công việc giữ đạo vì thế hệ tại ở sống làm sao để sau khi chết được rỗi linh hồn, được về quê trời, được lên thiên đàng. Do đó trách nhiệm bản phận chính yếu của linh mục là giúp bản đạo đạt được điều đó... Chính vì thế mà... câu chuyện dự ngôn hôm nay cũng dễ dàng được suy đoán và giải thích theo chiều hướng đó...

Nếu Lời là chính Đức Giêsu, và nếu rao giảng Nước Trời là chính công bố cuộc sống và cái chết thập giá của Người, thì đúng là hạt giống Nước Trời yêu thương và tha thứ đã được gieo vào trần gian. Nghe Lời và hiểu là chấp nhận Đức Giêsu, là chấp nhận ơn cứu rỗi của Người, là đi vào vương quốc tình yêu tha thứ của Thiên Chúa. Người môn đệ của Đức Giêsu trước hết phải là ‘anh em được hiểu biết các mầu nhiệm Nước Trời’ vì đã tin và chấp nhận Giêsu là tình yêu tha thứ của Thiên Chúa. Bí tích rửa tội đã thực sự đưa họ vào Nước Trời và còn tiếp tục đưa vào ngày càng sâu hơn, miễn là họ còn luôn sẵn sàng đón lấy như thửa đất tốt được hạt giống gieo xuống. Thửa đất tốt khi đó không phải là những người ngay lành về mặt luân lý, cũng không phải là người học cao hiểu rộng về mặt tri thức, không phải là người chăm chú lắng tai nghe về mặt tâm lý. Đơn giản đó là những tâm hồn, trong tác động của Thần Khí và ân sủng, đang trong tư thế sẵn sàng lắng nghe, hiểu và chấp nhận Tình Yêu tha thứ hay Tình Yêu thương xót. Và hạt giống Tình Yêu đó sẽ tự động ‘sinh hoa kết quả, hạt được gấp trăm, hạt được sáu chục, hạt được ba chục’. Điều duy nhất con người cần làm để thửa đất được nên tốt là nhìn nhận thân phận tội lỗi, thấp hèn và đáng thương của mình, nhờ thế chân thành khao khát đón lấy Giêsu Cứu Chúa. Hiệu năng của hạt giống Lời gieo xuống lệ thuộc rất nhiều vào chiều sâu của cây sâu cuộc bầm này.

Nếu như thế, trước khi bước lên bục giảng để gieo Lời Tình Yêu cứu độ, tôi – linh mục của Lời – sẽ phải đi sâu vào con người bất toàn yếu đuối của chính mình. Câu kinh ngắn, ‘Xin Chúa thanh tẩy tâm hồn và môi miệng con...’ mà linh mục hay phó tế cúi mình thầm đọc trước công bố Tin Mừng là gợi nhớ cho chính tôi một thái độ chân thành và khiêm tốn. Và rồi hạt giống tôi gieo qua bài giảng của mình, bất kể lúc

nào và trong hoàn cảnh nào, ngay cả trong các tình huống tệ hại và bị quan hơn hết, vẫn đích thực phải là Đức Kitô Giêsu – tình yêu Thiên Chúa thứ tha, chứ không phải một Đức Chúa công thẳng luận phạt gieo sọ hãi, hầu ép người nghe nắm giữ các giới răn hay luật buộc để mong được lên thiên đàng. Trong khi dọn bài giảng, chính tôi sẽ phải tự tra vấn: có thực sự tôi ‘nghe Lời và hiểu’ hay không; và chính tôi có phải là thửa đất tốt được cày sới đang khiên tốn đón nhận hạt giống Nước Trời của lòng thương xót Chúa, và đang sinh bông hạt của cùng một tình yêu xót thương tha thứ hay không?

*Lạy Đức Giêsu là chính hạt giống và người gieo giống Nước Trời, xin cho con, linh mục của Lời Chúa, trở thành thửa đất tốt sẵn sàng nhất đón nhận hạt giống của Tình Yêu xót thương. Và một khi đã đón nhận và làm cho hạt giống này sinh hoa kết trái (ít là được vài chục hạt), chính con sẽ tiếp tục cùng Chúa gieo vãi vào các thửa đất khác là tâm hồn các tín hữu. Xin liệt con vào số những ‘ai đã có thì được cho thêm, và sẽ có dư dật’, không phải chỉ vì lợi ích riêng tư của mình, nhưng vì công tác gieo giống Chúa đã trao phó cho con, linh mục của Lời. Amen.*

## 9. Bài học thiết thực từ Thầy Giêsu

(Suy niệm của Lm. Giuse Nguyễn Thành Long)

Trong những năm gần đây, một trong những vấn đề được xã hội cũng như Giáo hội quan tâm nhiều đó là vấn đề giáo dục. Và điều khiến cho nhiều người bức xúc nhất đó là chương trình dạy và học quá tải. Càng cải cách thì chương trình càng nặng. Số môn học và lượng bài tập, bài học cứ thế mỗi năm mỗi tăng. Chiếc cặp học sinh càng ngày càng to càng nặng, có khi nặng hơn cả trọng lượng của các em. Hậu quả là cả thầy và trò, cả người học lẫn người dạy đều phải vất vả thương đau.

*Trong cuộc họp báo đầu tiên của Bộ trưởng Giáo dục Trung Quốc, Chu Tế, phóng viên nhí Lý Gia Hy, 12 tuổi, của kênh thiếu nhi Đài CCTV, đã chất vấn ông Bộ trưởng của mình: "Cháu được biết ngành giáo dục đã có nhiều cố gắng trong việc giảm nhẹ cặp sách đến trường cho học sinh, nhưng tại sao đến nay cặp của chúng cháu vẫn còn rất nặng? Câu hỏi thứ hai là các bạn đều nói không đủ thời gian để ngủ, bác bộ trưởng có cách nào để chúng cháu được ngủ nhiều hơn không?". Một câu chốt vấn nhẹ nhàng, nhưng làm cho người nghe nhói lòng! Trong một lá thư gửi Chúa Hải đồng nhân dịp Giáng sinh, một em học lớp 4 đã than thở với Chúa Hải Đồng: "Con ước mong sao chương trình học ở trường nhẹ hơn, dễ hơn để con có thời gian học Giáo Lý và sinh hoạt Phong trào Thiếu Nhi". Là những người có trách nhiệm, khi đọc lá thư, chúng tôi không khỏi chạnh lòng.*

Quả đúng như vậy, vì đa phần các em phải học sáng học chiều. Chưa đủ các em còn phải tranh thủ học đêm; học chính khoá, học phụ đạo, học thêm, học bồi dưỡng, học nâng cao.... Cả thời gian nghỉ hè cũng bị bớt trước xén sau. Tệ hại hơn nữa là nhiều em Thiếu nhi Công giáo bỏ cả việc học Giáo lý, bỏ cả lễ ngày Chúa Nhật để đi học thêm cho kịp

chương trình ở trường. Tất cả chỉ vì chương trình học ở trường quá nặng, quá ôm đồm.

Tuy nhiên, có một trường mà ở đó chương trình học rất nhẹ nhàng, rất thoải mái, trường đó mang tên là Trường Dạy Đức Tin. Vị Thầy Số Một làm hiệu trưởng ngôi trường đó là Thầy Giêsu. Ai học ở trường này chẳng phải đóng một khoản học phí hay lệ phí nào hết. Và lại những bài học mà Thầy Giêsu đưa ra lại rất thiết thực và sống động, chứ không nặng tính lý thuyết, và từ chương như ở các trường học khác. Cụ thể hôm nay một trong những bài học rất dễ thuộc mà Chúa Giêsu dạy các môn sinh của Ngài đó là bài học hiền lành và khiêm nhường: “Hãy học với Ta, vì TA hiền lành và khiêm nhường trong lòng” (Mt 11,29). Một bài học hoàn toàn không mang tính lý thuyết tí nào. Vì chính Chúa Giêsu đã sống, đã thực hành một cách trọn hảo trước khi Ngài dạy chúng ta.

Thật vậy, trong suốt cuộc đời của mình, từ khi nhập thể làm người cho đến khi chết thân treo thập giá, Chúa Giêsu đã nêu gương hiền lành khiêm nhường sâu thẳm. Thánh Phaolô đã tóm tắt gương sống này trong một đoạn thư ngắn gọn: “Đức Giêsu Kitô vốn dĩ là Thiên Chúa mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân sống như người trần thế. Người lại còn hạ mình, vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây thập tự” (Pl 2, 7-8).

Như thế lòng hiền lành khiêm nhường của Chúa Giêsu, Đấng đã “không nở lòng bẻ gãy cây sậy bị dập và dập tắt tim đèn còn khói”, đã trở thành nguồn ơn cứu độ cho nhân loại. Bởi vì nếu Chúa Giêsu chỉ là một vị Thiên Chúa muôn đời muốn cao sang thì Ngài khó có thể biết cảm thông với những đau khổ của phận người. Ngài đã tự hạ để nâng con người tội



lỗi lên địa vị làm con cái Thiên Chúa và được thừa hưởng phần gia nghiệp Nước trời mai sau.

Người ta vẫn thường nói: “Thầy nào trò nấy”. Là người học trò, người môn đệ của Thầy Giêsu, chúng ta đã nên giống Thầy mình chút nào chưa? Nếu Vị Thầy của chúng ta là Đấng hiền lành khiêm nhường, thì chúng ta, người môn sinh của Ngài, phải trở nên thế nào, hiền lành hay dữ tợn; khiêm nhường hay kiêu căng tự mãn? Bài học đã có sẵn, nhưng chúng ta đã đem ra thực hành chưa? Và thực hành đến mức độ nào?

## 10. Suy niệm của Lm. Nguyễn Thành Long

**“Hãy đến với Ta, hỡi những ai mang gánh nặng nề”**

Có thể nói rằng cuộc đời là một gánh nặng, có khi là quá nặng đối với nhiều người, nặng đến nỗi dường như người ta không thể nào kham nổi.

***Gánh nặng ở người này có thể là bệnh tật.*** Hết bệnh này đến tật khác. Bệnh nào cũng khó chịu, tật nào cũng khó ưa. Hôm nọ, tôi vào tiệm thuốc tây mua hộp thuốc. Trong khi chờ đợi, tôi nghe bà chủ tiệm than thở với một người khách: “Sống mà lạnh lặn, chứ lưng thì đau, tay chân thì nhức buốt thế này, chết còn sướng hơn”. Hỏi ra thì biết bà bị bệnh thấp khớp và thần kinh toạ. Là thầy thuốc, trong nhà lại đầy thuốc, mà đau vẫn cứ đau. Bệnh tật quả thật là một gánh nặng đối với rất nhiều người, đặc biệt trong thời đại hôm nay!

***Gánh nặng ở người kia có thể là tai ương hoạn nạn.*** Đùng một cái tai nạn ập đến, người thì chết, người thì phải nằm nhà thương. Tiền bạc cứ thế một đi không trở lại đi... Mới trưa nay có một xơ quen ở dòng Đaminh nhắn tin cho tôi: “Xin cha cầu nguyện cho con với. Con bị xe tung, 3 tuần nay rồi mà vẫn chưa đi lại được. Huhu”.

***Gánh nặng ở người khác có thể là tuổi già sức yếu.*** Chân chậm, mắt mờ răng long, đau nhức toàn thân, đi đứng khó khăn, ăn rồi thì nói chưa ăn..., Nên suốt ngày phải làm phiền đến con cháu... Gánh nặng của thời gian, của tuổi tác!

***Gánh nặng ở người khác nữa có thể là việc giáo dục con cái.*** Đứa thì ngang tàng ương ngạnh, đứa thì ù lì bỏ học vì ham chơi, đứa thì khô khan nguội lạnh chuyện đạo nghĩa. Hôm trước, có người than vãn: “Cha ơi, ba đứa con nhà con, hai thằng em thì không cần phải nhắc; nhưng thằng anh thì trong mùa World Cup này, sáng Chúa Nhật nào con cũng phải khổ sở vì nó. Con đánh thức nó dậy đi lễ: đánh thức ở

phòng này, nó ôm mền sang phòng khác nó ngủ (ăn bóng đá, ngủ bóng đá mà). Con gọi điện thoại, nó cúp máy để khỏi phải nghe mẹ gọi dậy đi lễ. Hỏi lễ thì nó bảo rằng mẹ tha cho con khỏi đi lễ lúc này đi. Hết kỳ World Cup, con sẽ đi lễ lại”.  
Mẹ botay.com!

***Và rồi gánh nặng ở người này có thể là chuyện chồng, chuyện con.*** Có ông thì đam mê rượu chè, sáng xin chiều say, hành hạ vợ con quanh năm suốt sáng, khiến cho gia đình tựa một hoả ngục trần gian. Có ông thì máu me cờ bạc, số đề, lại thêm nạn cá độ mỗi khi có Eurô hay World Cup đến. Làm được bao nhiêu nướng hết cho thần đồ đen bấy nhiêu, thậm chí các vật dụng trong nhà cũng lần lượt đội nón ra tiệm cầm đồ. Gia đình vì thế mà lụn bại, không sao ngược mặt lên được.

***Gánh nặng ở người kia có thể là nợ nần.*** Nợ nần bao vây, do làm ăn thất bát, hay do bị bạo bệnh. Cứ phải sống trong thấp thỏm lo âu vì cái khổ thứ 3: nợ đời. Đêm nằm thậm chí còn mơ thấy con nợ tới xiết nhà. Thật là khổ.

***Gánh nặng ở người khác có thể là trách nhiệm bốn phận.*** Bốn phận làm cha làm mẹ với đủ thứ cái lo, nhất là chuyện cơm áo gạo tiền; trách nhiệm làm chồng làm vợ trước nhiều chức cảm dỗ làm cho người ta dễ dàng sống bất trung; trách nhiệm làm thầy cô, làm người học trò, với đồng giáo án, đồng bài vở từ chương vô bổ; trách nhiệm làm xếp, làm chủ, làm người lãnh đạo chỉ huy với vô vàn thách đố của thời cuộc, v.v...

***Gánh nặng ở người khác nữa có thể là sự nghi kỵ và hiểu lầm của người thân.*** Hôm rồi có một người giáo dân vào nói: “Thưa cha, cách đây khoảng 10 năm, ông già con bị mất 1000 USD và ông đổ thừa cho con lấy. Không sao thanh minh được, tức quá, con không nhìn mặt ông già con nữa, và con cũng quyết định bỏ đạo luôn”. Hỏi tại sao tức ông già mà

lại bỏ đạo, anh ta bảo: “Tại vì nhà ông già con ngay trước mặt nhà thờ, mỗi lần đi nhà thờ là phải đi ngang nhà ông. Con không muốn nhìn mặt ông, nên con không đi nhà thờ luôn”. Chỉ vì hiểu lầm, nghi kỵ nhau mà trở thành gánh nặng cho nhau trong suốt 10 năm dài.

Muôn kiểu của gánh nặng cuộc đời! Gánh nào cũng nặng nề khó chịu. Gánh nào cũng có khả năng đè bẹp người ta, làm cho người ta quy ngã và té nhào đốn đau. Nhất là cái gánh của tội lỗi. Nó không những đè nặng thân xác, mà còn đè bẹp cả phần linh hồn, khiến cho người ta không thể ngẩng cao đầu được.

Vậy khi phải “gồng” những gánh nặng nề đó, Chúa Giêsu mời gọi ta điều gì? Chúa Giêsu mời gọi ta đến với Chúa.

Chúa Giêsu mời ta đến với Chúa, không phải để Chúa cất đi gánh nặng đó cho ta, vì khi xuống trần gian Chúa cũng đã phải mang lấy cái gánh nặng nề. Gánh nặng đó chính là gánh tội lỗi của toàn thể nhân gian. Chúa cũng không gánh thay giùm ta! Chúa mời ta đến với Chúa để được nâng đỡ và bỏ sức cho. Chúa nâng ta bằng ơn thánh của Chúa, Chúa đỡ ta bằng sức mạnh của Ngài. Chúa còn bỏ sức cho ta bằng phúc lành và tình thương tha thứ của Chúa.

Có Chúa nâng đỡ và bỏ sức, chắc chắn gánh nặng đời ta sẽ bớt nặng, bớt nề; và cuộc đời ta, vì thế, mà sẽ tươi sáng hơn lên.

Tuy nhiên, một thực tế đáng buồn đó là có nhiều người khi đối mặt với những gánh nặng cuộc đời, thay vì tìm đến với Chúa thì lại tìm đến với những thứ khác.

Có người thì tìm đến với thầy nọ bà kia, hoặc tìm đến với phù chú, bùa ngải. Hậu quả là gia cảnh càng thêm trầm trọng.

Có người thì tìm đến với với rượu với bia, tự nhủ nhờ rượu nhờ bia mà bớt sầu buồn. Kết cục là cả cuộc đời ngả nghiêng xiêu vẹo theo men rượu men bia.

Có người lại tìm đến số đê, số đóm với ước mong có tiền trả nợ, thoát nghèo. Nào ngờ nợ càng chồng chất, gia đình vì thế mà tan nát te tua.

Có người lại tìm đến với thuốc, không phải là thuốc bổ, mà là thuốc sâu để giải sầu vĩnh viễn và để quên đi gánh nặng cuộc đời. Để lại một gánh nặng nề hơn cho những người thân thương, v.v...

“Hỡi những ai mang gánh nặng nề, hãy đến với Ta”, thiết nghĩ đó là lời mời gọi thân thương và ngọt ngào nhất của Thầy Giêsu Chí Thánh. Hãy mau mắn đáp lại lời mời gọi ấy. Có Chúa cùng đi, có Chúa cùng nâng đỡ và giúp sức, không có gánh nào có sức đè bẹp ta, không có gánh nào làm ta quy ngã. Có khi gánh ấy lại trở thành chiếc cầu đưa ta đến gần Chúa hơn và gần anh em hơn. Amen.

## 11. Gieo và Gặt – Anmai

Trang Tin Mừng theo Thánh Matthêu mà chúng ta vừa nghe là trang Tin Mừng quá quen thuộc với mỗi người chúng ta nhưng ngày hôm nay nghe lại nó vẫn có một giá trị nhất định trong cuộc đời của mỗi người chúng ta, cách riêng là đời sống thường nhật đang, đã và sẽ diễn ra trong xã hội ngày hôm nay.

Chúa Giêsu thường dùng các dụ ngôn để giảng dạy cho các môn đệ, cho dân chúng. Dụ ngôn ngày hôm nay thật là dễ thương, Chúa đã lấy hình ảnh hết sức thực tế, hết sức gần gũi trong đời sống con người để nói với mỗi người chúng ta. Chúa nói là gieo giống chứ Chúa chẳng hề nói là gieo cây nào cả, Chúa chẳng hề nói đó là lúa hay bắp, hay đậu ... Nói như thế hết sức gần gũi vì lẽ ai ai cũng có thể hiểu được vì có vùng thì trồng lúa, có vùng thì trồng đậu, có vùng thì trồng cà phê, có vùng thì trồng tiêu ... Bất cứ nghề nào chứ không phải riêng gì về nghề nông, ai ai cũng mong cho mình có lợi sau mùa thu hoạch chứ chẳng ai mong mình bị thất mùa hay bị thất thu.

Như một người gieo giống bình thường, Chúa cũng mong gặt được những hoa quả thật tốt nhưng rồi cuộc đời vẫn có điều gì đó bất thường là thi thoảng Chúa thất thu. Chúa thất thu vì lẽ người ta đã khép lòng mình lại, khép mảnh đất cuộc đời của mình lại không để cho Lời Chúa sinh sôi nảy nở trong đời của họ. Thiên Chúa luôn luôn yêu thương, sẵn sàng cứu độ con người nhưng còn phần con người, con người có mở lòng mình ra để cho Chúa cứu hay không là chuyện khác. Chúa gieo giống tốt nhưng con người lại cố tình làm cho hạt giống đó bị hư đi đó chính là quyết định của mỗi người.

Ta có thể hiểu một cách đơn giản về dụ ngôn này : người gieo hạt là Chúa, hạt là Lời Chúa, đất chính là mỗi người chúng ta.

Hoa quả của bất cứ cây, hạt nào cũng cần có 3 yếu tố : người gieo, giống gieo và đất để gieo.

Người gieo thì khỏi phải bàn, vì Ngài là chính Thiên Chúa, Ngài là Đấng giàu lòng thương xót, đầy từ bi và nhân hậu để rồi chúng ta an tâm và tin tưởng rằng Ngài là người gieo tuyệt vời. Ngài gieo những hạt mầm tốt để cho con người được phát triển, để được sống trong vòng tay yêu thương, trong sự quan phòng kỳ diệu của Ngài.

**Hạt: Lời Chúa.** Chúng ta vẫn thường hát với nhau: “Halleluia, Lời Chúa sáng soi con đường đi, Halleluia, Lời Chúa khác chi như giòng suối, Hallelui, Lời Chúa bánh thiêng ban nguồn sống, phúc cho người vui nghe, yêu mến gẫm suy lời luôn”

Hát thật là hay, hát thật là to, hát thật là hoành tráng nhưng hình như Lời Chúa ngày hôm nay nó cứ mờ dần, nhạt dần trong đời sống người kitô hữu thì phải. Thánh vịnh nhắc nhở chúng ta: “Lời Chúa là ngọn đèn soi cho con bước” thế nhưng mấy ai trong chúng ta đã dùng lời Chúa để chiếu soi cuộc đời của mình.

Ngày hôm nay, giữa một đời sống quá phát triển, Lời Chúa dần dần bị người ta đẩy ra khỏi cuộc đời.

Thử hỏi các bậc làm cha làm mẹ xem, ngày hôm nay, cha mẹ, con cái trong gia đình mấy khi đụng đến quyển Thánh Kinh? Trong khi đó Thánh Kinh chính là nguồn sống, nguồn hạnh phúc, của ăn tinh thần cho gia đình.

Nhìn lại chương trình học của một đứa bé chúng ta thấy rất rõ.

Chập chững biết đi một chút thì vào nhà trẻ, sau đó vào cấp 1 và từ từ tiến vào đại học. Bên cạnh đó cha mẹ chúng lo lắng cho chúng quá nhiều về các kỹ năng như đàn, vi tính, học bơi. ... học ngày không đủ và tranh thủ cả học đêm nữa. Đành biết những môn đấy rất cần cho cuộc đời nhưng nó chỉ

là cần chứ không phải là đủ, là căn cốt của cuộc đời này. Một thực trạng đau lòng ngày hôm nay là số lượng giáo lý viên trong các giáo xứ cứ vơi dần. Không chỉ giáo lý viên vơi dần mà các em nhỏ học giáo lý cũng vắng dần trong các lớp giáo lý. Khi hỏi đến thì cha mẹ và ngay như chính các em cũng tìm hết mọi cách để lý giải cho mình về chuyện bỏ bê học Lời Chúa mà chỉ mãi đi tìm cho mình tri thức của xã hội.

Cũng buồn cười ! Chắc có lẽ đi học cái gì càng đóng tiền cao họ càng thích đi chứ đi học Giáo lý miễn phí nên chẳng ai thèm đi học cả. Cũng nực cười hơn nữa khi chính cái học miễn phí ngày hôm nay, ngày các cháu còn trẻ chính lại là cái kho tàng vô giá, là hành trang các cháu mang theo khi vào đời. Học cao hiểu rộng biết nhiều là tốt đấy nhưng thực ra không ít người đang phải trả một giá quá đắt cho chuyện đầu tư tri thức chứ không đầu tư cho Lời Chúa.

Lời Chúa cứ theo năm tháng mờ nhạt dần trong đời sống kitô hữu.

***Mảnh đất: mảnh đất để mà Lời Chúa có thể sống và phát triển chính là cuộc đời của mỗi người chúng ta.*** Vì ham chạy theo sức hút của cuộc đời, ngày hôm nay con người ta không còn dành cho Lời Chúa phát triển trong đời mình nữa. Các kiến thức về khoa học, về tin học, về xã hội nó đã chiếm hết mảnh đất của đời ta rồi thì còn gì chỗ để mà cho Lời Chúa phát triển nữa.

Mới đây, một người quen nhờ tôi giúp cho hai đứa con của chị khi chị thấy chúng dường như nói quá đáng là bỏ đạo! Nghe chị nói xong tôi cảm thấy ngao ngán làm sao đấy! Gia đình chị thuộc dạng khá giả, chồng chị là một người có tiếng trong giới hội họa – mỹ thuật nhưng gia đình chị đang đứng trên bờ vực của sự dữ, sự mất lòng tin, dự đánh mất Thiên Chúa ra khỏi gia đình.



Chẳng dám trách ai, chẳng dám trách chị, chẳng dám lên án ai và cũng chẳng dám lên án chị.

Có lẽ cái hậu quả, sự bi đát mà gia đình chị đang chịu lấy không phải ngẫu nhiên mà đến với gia đình chị. Nó chính là hậu quả của nhiều tháng nhiều năm mà gia đình chị chính là tác giả. Là một gia đình Công giáo hẳn hoi nhưng Lời Chúa chẳng bao giờ có cơ hội để mà sống trong gia đình của chị. Vợ chồng con cái cứ mãi miết đi tìm con chữ, đi tìm tri thức mà không tìm Lời Chúa. Chúa nhật vẫn tham dự Thánh lễ tạm gọi là cho có với người ta chứ vợ chồng con cái có để cho Lời Chúa thấm nhập vào gia đình chị đâu mà con cái chị có đời sống đạo tốt! Tôi khẳng định một điều rằng chính vợ chồng con cái chị là người đã tạo nên hậu quả ngày hôm nay. Ngày hôm nay, dẫu rằng anh chị sống trên một đồng tiền mà có thể nói là tiền tỷ đấy nhưng có hạnh phúc thật hay không hay nó chỉ là cái giả tạo ở bên ngoài về mặt xã hội thôi còn về tôn giáo, về lòng tin, về Thiên Chúa hình như chỉ là vá vúi tạm bợ mà thôi.

Nếu như khi các cháu còn bé, anh chị biết dạy dỗ, hướng dẫn các cháu sống Lời Chúa cùng với các anh chị thì ngày hôm nay anh chị không phải lo lắng gì cả. Thử hỏi một ngày Chúa ban cho anh chị và các cháu được 24 giờ đồng hồ nhưng anh chị và các cháu dành được bao nhiêu phút để ngồi lại với nhau đọc kinh chung với nhau thôi chứ đừng nói là đọc lời Chúa và suy niệm Lời Chúa?

Lo đi tìm thế gian thì thế gian sẽ tràn ngập gia đình, đó là quy luật tất yếu của cuộc đời chứ có gì đâu mà chị phải lo âu và thắc mắc. Nếu như anh chị và các cháu đi tìm Lời của Chúa thì chắc chắn Chúa sẽ là vua, là Chúa là chủ của gia đình anh chị.

Nhớ đến hình ảnh gia đình của chị tôi trộm nghĩ rằng Thiên Chúa là Cha giàu lòng thương xót, Ngài cho chúng ta

tự do lựa chọn thái độ sống với Ngài. Ngài không hề ép buộc chúng ta bất cứ điều gì cả. Lời Chúa vẫn có đó, Lời Chúa vẫn còn đó nhưng còn đón nhận, làm cho phát triển lại tùy thuộc vào mỗi người chúng ta. Chúng ta có thể cho Lời Chúa trở nên nguồn sống, nguồn ánh sáng, nguồn suối cho cuộc đời chúng ta hay không chính là cách đáp trả của mỗi người chúng ta.

Nguyện xin Chúa cho mỗi người chúng ta biết mở lòng mình ra để đón nhận Lời Chúa và để cho Lời Chúa sinh hoa kết quả trong cuộc đời mỗi người chúng ta để ngày sau Chúa gặt được những cây “lúa”, những cây “đậu”, những cây “cà phê” đầy hoa và trĩu quả.

## 12. Ngài dạy họ nhiều điều

(Giải thích Bản văn Tin Mừng – Lm. Luigi Gonzaga Đặng Quang Tiến)

### **Giải thích**

Bắt đầu từ chương 13, Chúa Giêsu ra khỏi khung cảnh hội đường và các cuộc tranh luận. Ngài giảng dạy dân chúng trên bờ biển qua các dụ ngôn. Sau khi Chúa Giêsu nói về việc “thi hành ý muốn của Cha trên trời” (12:50), Ngài chuyển sang dụ ngôn Người gieo giống. Hạt giống sẽ được giải thích là lời của Nước Trời (13:19), cũng có nghĩa là ý muốn của Thiên Chúa được trình bày trong lời này. Tiếp sau dụ ngôn này là các dụ ngôn về Nước Trời. Như thế, Chúa Giêsu trình bày ý muốn của Thiên Chúa trong các dụ ngôn. Dụ ngôn đầu tiên “Người gieo giống” sẽ cho thấy các cách thức khác nhau đón nhận lời Chúa và thi hành ý muốn của Thiên Chúa.

Dụ ngôn Người Gieo Giống là dụ ngôn đầu tiên trong loạt 7 dụ ngôn. Sáu dụ ngôn còn lại chia thành hai nhóm ba, phân cách nhau bởi giải thích dụ ngôn cỏ lùng. Mỗi trong sáu dụ ngôn đều bắt đầu bằng câu: “Nước Trời giống như”. Phần dành cho các dụ ngôn kết thúc ở câu 13:53.

Phân đoạn các dụ ngôn trong chương 13 này như sau:

1- Dụ ngôn người gieo giống (13:1-9); Mục đích của dụ ngôn (13:10-17) và giải thích dụ ngôn (13:18-23); 2- Dụ ngôn lúa và cỏ lùng (13:24-30); 3- Dụ ngôn hạt cải (13:31-32); 4- Dụ ngôn men trong bột (13:33); Lý do dùng dụ ngôn (13:34-35); Giải thích dụ ngôn lúa và cỏ lùng (13:36-43); 5- Dụ ngôn kho tàng ẩn giấu (13:44); 6- Dụ ngôn viên ngọc quý (13:45-46); 7- Dụ ngôn lưới cá (và giải thích) (13:47-50); Kết luận (13:51-52).

Bố cục của dụ ngôn người gieo giống (13:1-9) có thể được phân chia như sau:

- Dẫn nhập (c. 1-3a);
- Các loại đất đón nhận hạt giống (cc. 3b-8);
- Kết luận (c. 9).

### ***Giảng Dạy Trên Bờ Biển (cc. 1-3a)***

Không gian trình thuật thay đổi. “Căn nhà” mà Ngài đi ra khỏi là căn nhà trong đó Ngài sẽ giải thích cho các môn đệ ý nghĩa dụ ngôn người gieo giống (13:36). “Ngài ngồi xuống” và “đám đông đến bên Ngài” ám chỉ Ngài sắp sửa giảng dạy họ như một vị Thầy (5:1). Những người nghe Ngài giảng dạy vẫn là “đám đông” đã theo Ngài ngay lời đầu tiên của Bài Giảng Trên Núi (5:1; 7:28; 8:1; 12:46; 13:2).

### ***Các Loại Đất Đón Nhận Hạt Giống (cc. 3b-8)***

Ý nghĩa của dụ ngôn sẽ được Chúa Giêsu giải thích trong 13:18-23. Ở đây chúng ta cố gắng tìm hiểu ý nghĩa các hình ảnh của dụ ngôn. Người gieo giống, chứ không phải là “một người gieo giống vì có mào từ, được giới thiệu ở đầu dụ ngôn (c. 3b) chính là Chúa Giêsu, Đấng mang lời Chúa đến cho trần gian. Tuy nhiên trong dụ ngôn không nhắc đến người gieo giống nữa, mà chỉ nói đến “hạt giống”, chủ ngữ thật của dụ ngôn, “Có hạt rơi trên...”. Matthêu mô tả bốn nơi hạt giống rơi xuống (cc. 4-8), trong đó hai lần thánh sử mô tả tính chất của đất: “không có nhiều đất” (c. 5) và “đất tốt” (c. 8), như là điều kiện chính làm cho hạt giống lớn lên và sinh hạt hay không. Hai lần khác thánh sử không nói đến tính chất của đất, mà nói đến môi trường không thuận lợi cho hạt giống: “vê đường” (c. 4), và “bụi gai” (c. 7); trong các môi trường đó, hạt giống chịu tác hại do chim trời đến ăn, và cây gai bóp nghẹt; do đó hạt giống không thể sinh trưởng được.

*Hạt giống rơi trên vê đường* (c. 4). Vê đường ở đây là những mảnh đất hẹp chạy dọc theo bờ ruộng hoặc giữa ruộng (x. 12:1). Chim trời đến ăn đi những hạt rơi trên đó. “Chim trời” không mang một ý niệm tiêu cực. Trong Matthêu,

peteinon, chỉ “chim trời” được Thiên Chúa chăm sóc và nuôi nấng (6:26; 8:20; 13:32); do đó không thể giải thích “chim trời” là hình ảnh của “kẻ xấu”, poneros (13:19). Động từ katesthiò, có nghĩa là “nuốt chửng”.

*Hạt rơi trên đá, không có nhiều đất* (cc. 5-6). Đồi núi nhiều nơi tại Palestina chỉ toàn là đá sỏi. Loại đá trong dụ ngôn này là petròdès, “đất đá”, trên loại đá này có một lớp đất mỏng (13:5.20); khác với petra, “đá tảng” (7:24tt). Trong lớp đất mỏng hạt giống mau ẩm hơn nên cũng mọc lên nhanh hơn; nhưng dưới ánh mặt trời nóng bức, nó sẽ khô héo ngay nếu thiếu nước (x. Giê. 17:8).

*Bụi gai* (c. 7). Cây gai không phải là cây hữu ích. Nơi cây gai không thể hái được trái nho (7:16; 13:22). Hạt giống rơi vào trong bụi gai thì không thể sinh trưởng được (x. 7:16). Động từ “bọp nghẹt”, pñigò, “làm cho nghẹt thở” (18:28) không sống nổi.

*Đất tốt* (c. 9). Hạt giống lthành cây và kết hạt được tính theo con số tăng dần, từ ba mươi lên dần đến một trăm. Cách tính tăng dần này cũng thấy trong đoạn tin mừng này. Từ hạt giống rơi bên vệ đường bị ăn mất ngay từ đầu, đến hạt giống mọc lên được một chút rồi bị cháy khô, đến hạt giống lớn lên nhưng không sinh hạt, và sau cùng là hạt giống sinh hạt. “Trái/hạt”, karpos, còn có nghĩa thiêng liêng: đó là lòng sám hối. Muốn biết đất tốt hay xấu thì hãy nhìn xem cây sinh hạt, giống như nhìn quả thì biết cây (x. 7:16; 12:33).

“Ai có tai để nghe thì hãy nghe” (c. 9). Cụm từ này được dùng trong hai lần khác nữa trong văn mạch khác (11:15; 13:43). Nó thường được dùng trong kết luận, và nhằm gây chú ý trước một vấn đề hệ trọng đã được bàn đến. Ở đây câu này hướng về dân chúng là những người đang nghe Chúa Giêsu giảng dạy. Ngài làm cho họ chú ý và cho họ thấy họ có thể là một trong các loại đất vừa nói trên.

+++

Hạt giống Lời Chúa được gieo xuống trần gian không bao giờ thiếu.

Mảnh đất đón nhận hạt giống, mới là quan trọng.

Chúa Giêsu đã rao giảng lời Thiên Chúa cho dân chúng, và Ngài trông chờ những mảnh đất tốt.

Ai là mảnh đất tốt, nghĩa là đón nhận Lời Chúa cách có hiệu quả, sẽ trở nên mẹ và anh chị em của Chúa Giêsu.

### 13. Sức sống của hạt giống

(Suy niệm của Lm. Giuse Nguyễn Hữu An)

*Vào một đêm nọ, người phụ nữ nằm mơ. Chị thấy mình bước vào một siêu thị. Khách hàng tấp nập. Có một quầy hàng đặc biệt, người ta chen chân không lọt. Chị ngạc nhiên thấy Chúa Giêsu đứng bán ở quầy hàng này.*

*Chờ đợi đến phiên mình, chị hỏi: Chúa mà cũng bán hàng sao? Chúa bán cái gì ở đây vậy?*

*Chúa trả lời: Ta bán mọi sự con đang ước muốn trong trái tim con.*

*Chị nói liền một hồi: Thưa Chúa, con muốn có bình an, có tình yêu, có hạnh phúc, có khôn ngoan và tự do không sợ hãi. Suy nghĩ một lúc, chị lại thêm: không chỉ cho con mà thôi nhưng còn cho chồng, cho con và cho những người thân yêu của con nữa.*

*Chúa mỉm cười và nói: hỡi con yêu dấu, ở đây, Ta không bán hoa trái mà chỉ bán hạt giống thôi. (Anthony de Mello).*

Tin mừng Chúa nhật hôm nay (Mt 13,1-23) có tên gọi là “Dụ ngôn người gieo giống”. Thiên Chúa là người gieo giống. Chúng ta là đất. Hạt giống là lời giảng dạy của Chúa Giêsu. Tùy vào thái độ của mỗi người, chân thành đón nhận hay lười biếng khước từ, Lời Chúa sẽ sinh những hiệu quả khác nhau.

Hạt giống được gieo trên bốn loại đất, đất vệ đường, đất lẫn sỏi đá, đất có nhiều gai góc và đất tốt. Đất nào cho năng suất nấy. Làm sao bên lề đường khô cằn sỏi đá, hạt giống có thể sinh hoa kết trái được? Trong bụi gai chằng chịt cỏ rác không mọc nổi, hạt giống làm sao vươn lên để thành cây xanh tốt được? Chúa Giêsu ví lời giảng dạy của Ngài như hạt giống trong tay người nông dân. Hạt giống gieo trên những loại đất khác nhau, số phận các hạt giống khác nhau. Lời Chúa cũng có nhiều số phận khác biệt. Có lời sinh lợi muôn

và lời. Có lời sống èo uột bị bóp nghẹt. Có lời làm tròn sứ mạng được uỷ thác. Có lời biến mất như rơi vào cõi hư không. Khác biệt về thành quả không hệ tại bởi hạt giống tốt xấu mà bởi phẩm chất ruộng đất. Thửa ruộng mà Chúa Giêsu nói đến không phải ruộng trên mặt đất mà là cõi lòng con người. Vì thế, dù ngôn hạt giống gieo trên các loại đất khác nhau gợi lên những ý nghĩa.

### ***Tâm lòng quảng đại của người đi gieo.***

Người đi gieo đã gieo hạt giống trên những mảnh đất phì nhiêu màu mỡ. Những mảnh đất sỏi đá, gai góc, lối mòn có bước chân người cũng không bị lãng quên. Người gieo hạt không bỏ rơi một mảnh đất nào vì tâm lòng quảng đại của ông, chỉ muốn cho hạt giống được gieo vãi khắp chốn. Thiên Chúa quảng đại nhìn mọi người với chính phẩm giá của họ trong niềm hy vọng của Ngài. Vì thế, mảnh đất nào cũng nhận được hạt giống đồng đều. Ai cũng có cơ may nhận được ân sủng cứu độ Tin Mừng nếu như họ thành tâm thiên chí. Lòng quảng đại không phân biệt đối xử, không ưu tiên ai mà cũng chẳng loại trừ ai, không thất vọng về hiện tại của người khác mà biết kiên tâm đợi chờ hy vọng vào tương lai tươi sáng hơn.

Không ai hoàn toàn là “lề đường”, là “sỏi đá” hay là “bụi gai”. Trong mỗi con người luôn có một mảnh đất tốt cho dù nó chỉ nhỏ bé thôi. Có thiện chí đón nhận hạt giống cũng sẽ có một mùa gặt bội thu “đến nỗi có hạt được một trăm, có hạt sáu mươi, có hạt ba mươi” (Mt 13, 23). Thiên Chúa vẫn gieo Lời Ngài vào lòng chúng ta, vì Ngài chắc chắn rằng: “Lời từ miệng Ta phán ra sẽ không trở lại với Ta mà không sinh kết quả, nhưng nó thực hiện ý muốn của Ta và làm tròn sứ mạng Ta uỷ thác” (Is 55, 11).

Thánh Phêrô đã ba lần chối Chúa, nhưng trong ngài vẫn còn một mảnh đất tốt của lòng sám hối. Thánh Phaolô hằng



say bách hại các kitô hữu, nhưng trong ngài vẫn còn đó một mảnh đất tốt của lòng nhiệt thành và khiêm tốn. Thánh Augustinô bị những bụi gai của tri thức, kiêu căng và dục vọng vây bủa, nhưng vẫn còn có một mảnh đất tốt hướng tìm chân lý, chỉ chờ hạt giống gieo trồng là nở rộ mùa gặt phong nhiêu... Còn nhiều lắm những mảnh đất tốt như thế trong Giáo Hội và trong cuộc sống thường ngày của chúng ta. Tất cả những mảnh đất tốt đó, cho dù có nhỏ nhoi đi chăng nữa, nhưng một khi đã được đón nhận Lời Chân Lý thì đúng như lời Chúa nói, đã sinh lợi “hạt một trăm, hạt sáu mươi, hạt ba mươi”.

### ***Hạt giống tiềm ẩn sự sống.***

Hạt giống có vỏ cứng bảo vệ, khi được gieo vào lòng đất vỏ sẽ vỡ ra cho mầm đâm chồi. Chồi non lên xanh là hình ảnh của sự sống mới. Sự sống vào đời bằng một cuộc phiêu lưu, bằng niềm phó thác cho tương lai.

Hạt giống là ánh sáng, là Tin mừng, là thiện hảo tốt lành, là giá trị Nước Trời. Tự nó, hạt giống có một sức sống tiềm tàng mãnh liệt. Trong hạt giống có mầm sự sống, hễ cứ gặp điều kiện thuận lợi là mọc lên. Trong mầm sống có sự sống tiếp nguồn từ sự sống của Thiên Chúa. Nếu “Hạt lúa âm thầm mọc lên” (x. Mc 4,26-29) là hình ảnh sức sống tiềm tàng thì “Hạt lúa mục nát đi” (x. Ga 12,24) lại là một hình ảnh khác nói lên niềm hy vọng một mùa gặt mới sau khi chịu ‘mục nát’. Hạt giống là hồng ân Thiên Chúa, phong phú bao la và vô cùng mạnh mẽ. Điều quan trọng là hãy cho hạt giống một cơ hội để mọc lên.

### ***Niềm hy vọng mùa gặt phong phú***

Nếu người gieo hạt đã đặt hy vọng vào từng mảnh đất bất kể mức độ tốt xấu thì bổn phận của đất là không được phụ lòng người quảng đại gieo hạt. Thiên Chúa làm được mọi sự

nhưng Ngài cần con người cộng tác. Thiên Chúa vẫn luôn tin tưởng và hy vọng nơi con người.

Trong các hoạt động tông đồ, không cần phải phân tích người nào là lề đường, là sỏi đá hay bụi gai. Hạt giống cứ gieo vào đất, chúng ta hãy làm việc tốt cho người khác. Chính Thiên Chúa mới là Đấng làm cho hạt giống mọc lên và sinh hoa kết quả (x. 1 Cr 3, 5-9).

Niềm hy vọng phải là một đặc trưng của đời sống người kitô hữu. Chính niềm hy vọng đó sẽ giúp chúng ta vượt qua những khó khăn, thử thách trong cuộc sống hiện tại, hướng tới một tương lai tươi sáng và một cuộc sống vĩnh cửu của người được làm con cái Thiên Chúa.

Mâu nhiệm Nước Trời còn ẩn chứa nhiều điều huyền diệu và chỉ cõi lòng nào chân thành, khiêm nhường đón nhận mới có cơ duyên thưởng thức những huyền diệu của Lời Hằng Sống. Nhận lấy hạt giống Lời Chúa trong mình, chúng ta từ từ sinh hoa trái trong Giáo Hội cho vinh quang của Thiên Chúa ( GLCG # 1724).

Người nông dân có câu: “nhất nước, nhì phân, tam cần, tứ giống”. Giống là cần thiết, nhưng nước, phân bón và công chăm sóc thật là quan trọng. Giống tốt, gieo xạ đúng quy trình kỹ thuật, nhưng để đất khô hạn thì lúa không lên xanh. Có giống, có nước mà không có phân bón thuốc trừ sâu, thì lúa sẽ èo uột không kết quả. Có được giống tốt, nước bảo đảm, phân thuốc đầy đủ, nhưng chẳng chăm sóc thì không thu lợi được bao nhiêu.

Người sáng, người mù hay người câm điếc cũng đều có thể nghe Lời Chúa, đón nhận hạt giống Lời Chúa gieo vào lòng, nhưng quan trọng là đem ra thực hành.

*Có một mảnh đất hoang cỏ mọc um tùm. Ông Tư mua lại thửa đất ấy rồi cày xới, làm sạch cỏ, rồi ông trồng cây, trồng hoa, trồng rau. Một thời gian sau, mảnh đất trở thành một*

*khu vườn thật đẹp. Một hôm, ông Tư đang làm việc trong vườn, cha xú đi qua và nói: "Khu vườn thật là đẹp! Ông Tư thấy không, khi ông biết cộng tác với Thiên Chúa thì kết quả như thế đó". Ông Tư trả lời: "Vâng, cha cứ thử nghĩ lại xem, miếng đất này như thế nào khi chỉ có một mình Chúa làm việc ở đây".*

### **Câu Nguyện**

*Lạy Chúa Giê-su, con đường dài nhất là con đường từ tai đến tay. Chúng con thường xây nhà trên cát, vì chỉ biết thích thú nghe Lời Chúa dạy, nhưng lại không dám đem ra thực hành. Chính vì thế Lời Chúa chẳng kết trái nơi chúng con.*

*Xin cho chúng con đừng hờn hợt khi nghe Lời Chúa, đừng để nổi đam mê làm Lời Chúa trở nên xa lạ.*

*Xin giúp chúng con dọn dẹp mảnh đất đời mình, để hạt giống Lời Chúa được tự do tăng trưởng.*

*Ước gì ngôi nhà đời chúng con được xây trên nền tảng vững chắc, đó là Lời Chúa, Lời chi phối toàn bộ cuộc sống chúng con. (Mana)*

## 14. Đường đi phải đến

(Suy niệm của Lm. Giuse Trương Đình Hiền)

*Nhà văn quá cố Xuân Vũ (1930-2004), một văn sĩ bộ đội hồi chánh năm 1971 đã viết một cuốn trường thiên hồi ký mang tựa đề “ĐƯỜNG ĐI KHÔNG ĐẾN” mà nội dung cốt yếu là làm sống lại những nỗi bi đát, thống khổ, man rợ tột cùng mà những người cán binh cọng sản, trong đó có Xuân Vũ, đã trải qua trên con đường mòn mang tên Hồ Chí Minh. Trên cuộc hành trình “giải phóng miền Nam” cay nghiệt đó, biết bao thanh niên, thiếu nữ đã vĩnh viễn nằm lại giữa núi rừng heo hút, bao nhiêu cái chết tức tử đặng cay khi tuổi đời còn thênh thang mộng ước, bao mối tình say đắm ngọt ngào đành chia ly đứt gánh vì một “rừng mơ” của ảo tưởng và lầm lạc. Cho dù trong số ra đi đó có đến được Miền Nam, thì tâm hồn họ, cuộc đời họ cũng gần như tan nát, mất hướng và thất vọng khi nhận ra một lý tưởng bị đánh lừa, một cuộc đời bị lãng phí. Và vì thế, đối với Xuân Vũ, con đường giải phóng đó, con đường cách mạng đó lại là “ĐƯỜNG ĐI KHÔNG ĐẾN”.*

Thế nhưng hôm nay, Lời Chúa lại mách bảo chúng ta rằng: có một con đường khác mang tên LỜI CHÚA là một “ĐƯỜNG ĐI PHẢI ĐẾN”.

Trước hết, Lời Chúa phải được chúng ta tin nhận đó là Lời Hành Động, Lời hiệu quả, Lời mang lại ơn cứu độ, chứ không bao giờ là một lời của gió thoảng mây bay, lời của hoang vu trống rỗng.

Đề khẳng định chân lý này, chúng ta hãy nhớ lại lời của sứ ngôn Isaia trong Bài đọc 1 vừa được công bố:

“Cũng như mưa tuyết sa xuống từ trời không trở về trời nếu chưa thấm xuống đất, chưa làm cho đất...đâm chồi nảy

lộc...thì lời Ta cũng vậy, một khi xuất phát từ miệng Ta, sẽ không về với Ta, nếu chưa đạt kết quả, ...”.

Và không chỉ “xuất phát từ miệng Ta” như một âm thanh, như một tiếng nói, cho dù là tiếng nói sáng tạo: “Thiên Chúa phán: - Phải có ánh sáng. Liền có ánh sáng” (St 1,3), hay tiếng nói tình tự vô về của người yêu: "Bởi thế, này Ta sẽ quyền rũ nó, đưa nó vào sa mạc để cùng nó thổ lộ tâm tình" (Hs 2,16), mà là một sự “xuất phát” để “trở nên người phạm và cư ngụ giữa chúng ta...” (Ga 1,14).

Với cuộc mặc khải tối hậu này, quả thật Lời Chúa đã cô đọng thành xương, thành thịt, thành người, thành “ngôi vị” và là Đấng tái tạo, cứu độ thế giới.

Đức Kitô chính là Ngôi Lời Nhập Thể, là Lời vâng lệnh Chúa Cha xuống thế làm người, là Lời loan báo tin Mừng bình an, là Lời Chân lý, là Lời đem lại sự sống đời đời. Ngài là Lời nhưng Ngài cũng chính là người đi rao giảng Lời, là Người công bố Tin Mừng Nước Thiên Chúa, là Người mang hạt giống chân lý tình yêu và cứu độ gieo vào mảnh đất trần gian. Ý nghĩa đầu tiên mà Chúa Giêsu muốn nhấn tới trong dụ ngôn “Gieo Giống” phải chăng là muốn cho dân Ít-ra-en ngày xưa và chúng ta hôm nay xác tín rằng: Nước trời chắc chắn sẽ đến và “Lời loan báo về Nước Trời” chắc chắn sẽ sinh hoa kết trái, cho dù phải kinh qua khó khăn thử thách, vất vả hiểm nguy, chẳng khác nào người gieo giống phải đối diện với những “sỏi đá khô cằn, những bụi bờ gai góc, tưởng đâu hạt giống sẽ bị vùi dập, nghiền nát, và người gieo phải thất bại trắng tay. Nhưng rồi, mùa gặt bội thu lại đến mang theo vỡ lở vui mừng, “hạt một trăm, hạt sáu mươi, hạt ba mươi...”

Phải chăng, Chúa Giêsu muốn ngụ ý trong dụ ngôn này là chính cuộc đời và sứ vụ của mình? Cũng có thể lắm đấy chứ! Ngay từ phút giây Nhập Thể vào mảnh đất trần gian, Lời

Thiên Chúa đã chẳng đặng ngay con đường Bêlem sỏi đá, khô chồi đến độ, mọi cánh cửa nơi đó đều khép chặt để Ngài phải sinh hạ trong chuồng lừa máng cỏ đó sao! và rồi, trái tim nhân loại đâu có phải lúc nào cũng trở hoa để mỉm cười đón đợi Đấng Cứu Thế. Hêrôđê, Philatô, những người biệt phái, các ông tư tế của đền thờ không chỉ là những thế lực có thể bóp nát chính bản thân Ngài, nhưng còn có đủ quyền uy để bóp nghẹt không để cho một mầm mống nào của chân lý do Ngài rao giảng được tồn tại, phát sinh. Trong suốt ba năm dãi dầu sương gió, từ Bắc xuống Nam, từ Đông sang Tây, từ duyên hải Biển Hồ để giữa lòng hoang mạc... Ngài đã cất công tung gieo hạt giống Lời Chúa. Nhưng kìa, tất cả gần như sụp đổ tan tành vào buổi trưa thứ Sáu: “Đóng đinh nó đi, đóng đinh nó đi... Xin tha Baraba, đóng đinh Giêsu vào thập giá...”. Vâng, có lẽ do áp lực của miếng cơm manh áo, của vị thế chính trị, của những “lo toan vật vãnh đời thường”, mà gai góc đã phủ kín mảnh đất tâm hồn của đám dân vô tội ấy để Lời chân lý họ đã nghe và thán phục hôm nào “Người này dạy như Đấng có uy quyền”, đã “đội nón ra đi”, đã bị bóp nghẹt từ trong trứng nước! Phải chăng bi kịch thập giá là điểm hội tụ của tất cả những gì bi đát nhất của thân phận người gieo giống, của cuộc đời làm ngôn sứ của Chúa Giêsu.

Nhưng tiếng nói cuối cùng lại không là sự chết và đích điểm của Nước Trời lại không phải nằm mờ. Hạt giống Nước trời mà Chúa Giêsu gieo vào giữa lòng thế giới đã mục nát đi cùng với 33 năm cuộc đời nhập thể, cùng với cái chết đau thương của Ngài, đã không luống công vô ích. Vào bình minh ngày Thứ Nhất Trong tuần, hạt giống bị vùi dập Kitô đã oai hùng chỗi dậy đánh bại thần chết và tội lỗi để mang nhân loại đi lên một lộ trình mới: lộ trình của phục sinh, tin yêu và hy vọng. Tất cả đã từ từ vươn dậy. Để rồi xuyên qua bao thăng trầm dâu bể của lịch sử, hôm nay đã có một mùa lúa tốt

tươi trên cánh đồng thế giới và hứa hẹn sẽ vàng đồng đầy kho nức nở trong ngày thế mạt.

Và đó là con đường của Lời suốt 2000 năm nay, kể từ khi Hạt Giống Ngôi Lời chấp nhận chịu mục nát trên đồi Can-vê và muôn thế hệ Tông Đồ, chúng nhân nối tiếp cùng chấp nhận theo Đức Ki-tô làm “hạt lúa mì” mục nát đi trên cánh đồng thế giới.

Để đức tin, để ơn cứu độ được đến với muôn người, muôn dân tộc, cần có những con người gieo giống và những hạt giống tốt được gieo.

Vì thế, nếu Lời Chúa hôm nay không cho phép chúng ta đánh mất niềm tin yêu và hy vọng trong sứ vụ loan báo Tin Mừng ; thì đồng thời, Lời Chúa cũng tra vấn chúng ta, thách thức chúng ta: Chính bản thân tôi đã đón nhận Lời Chúa thế nào? Lời Chúa đã thật sự phát sinh hiệu quả ra sao trong mảnh đất của đời tôi? Bởi vì Lời Thiên Chúa là Lời sống động kia mà! Lời không chỉ là ngôn từ mà còn phải trở thành ngôn ngữ của cuộc sống.

Nói cách khác, phải biến cuộc sống trở nên lời chứng sống động của Lời Chúa. Phải cắt đi những góc gai sỏi đá và cày xới liên tục bằng hy sinh nguyện cầu để biến cuộc đời thành mảnh đất mở màu cho Lời Chúa kết trái đơm hoa.

Nếu Phêrô, Gioan không can đảm “nghe Lời Thiên Chúa hơn lời người phàm” (Cv 4,18), cho dù phải đối diện với đòn vọt ngục tù và cả cái chết thì làm sao có được Hội Thánh hôm nay? Nếu Phaolô không xác tín mạnh mẽ rằng: “khốn thân tôi, nếu tôi không rao giảng Tin Mừng”, thì làm sao một phần ban nhân loại hôm nay biết được Đức Kitô là ai và Tin Mừng cứu rỗi là gì? Cũng thế, nếu không có những Augustinô, Phanxicô Xavie, những Têrêsa hải đồng, những Anrê Phú Yên...; hay mới đây, trong thời đại này, những người như Mẹ Têrêsa Calcutta, những vị giáo hàng thánh

thiện như hai Thánh giáo hoàng Gioan 23 và Gioan-Phaolô 2, thì làm sao vườn hoa Giáo Hội có được mùa lúa bội thu như hôm nay? Bên cạnh những tượng đài vĩ đại đó, trong Hội Thánh hôm qua và hôm nay còn có bao nhiêu “mảnh đất tâm hồn” âm thầm nhưng vĩ đại, như cô gái Vêrônica phụng cùi người Camêrun, cho dù mù mắt, cùi tay, cụt giò, vẫn vui tươi biến cuộc đời thành hy lễ để Lời Chúa kết trái đơm bông nơi bao nhiêu anh chị em thương tật cùi hủi khác.

Và như thế chúng ta xác tín rằng, một khi đã mang Lời Chúa lên đường, một khi đã trở thành người gieo giống, .và một khi đã đón nhận hạt giống Lời Chúa với một cõi lòng “đất tốt”, thì dứt khóa đường đi của Lời Chúa là “đường đi phải đến”, phải đến để mảnh đất trần gian này bớt đi những cỏ lùng hoang dại và trở sinh những hoa trái tốt lành.



## 15. Hạt giống – Lm. Giuse Trần Việt Hùng

*Lạy Chúa, xin ban ơn cho chúng con biết biến đổi mảnh đất khô cằn, sỏi đá và hoang dại của tâm hồn, thành miền đất màu mỡ phì nhiêu để hạt giống loài Chúa triển nở tốt tươi và sinh nhiều bông hạt.*

\*\*\*\*\*

Khi người ta tìm cách phủ nhận sự hiện hữu và sự sáng tạo của Đấng Tạo Hóa là khi họ bị lạc vào hư vô. Sự chối bỏ quyền của Tạo Hóa là chối bỏ chính mình. Một số người không tìm hiểu tường tận mà đã chối bỏ nguồn cội và nguy trang bằng một kết luận là mọi sự tự nhiên mà có. Kết luận mà chẳng có luận kết chút nào. Khi không hiểu hay chưa hiểu về nguyên nhân cùng cốt của vũ trụ vạn vật, chúng ta phải mở lòng mở trí để đón nhận và nghiên cứu một cách sâu xa. Đừng phủ nhận và chối bỏ sự gì khi trí chưa kịp suy, lòng chưa kịp cảm và giác quan chưa được thấu tỏ. Khi quan sát mọi sự hiện hữu nhiệm màu chung quanh, chúng ta hãy mở mắt ngắm nhìn và dừng lại đôi phút để chiêm niệm và vui hưởng. Vũ trụ vạn vật, mây tầng kết hợp, gió lộng tuyết rơi, nắng sớm mưa chiều và nguồn sinh phát lộc. Đây Chúa phán: Như mưa tuyết từ trời rơi xuống và không trở lên trời nữa, nhưng chúng thấm xuống đất, làm cho đất phì nhiêu, cây cối sinh mầm, cho người gieo có hạt giống, cho người ta có cơm bánh ăn ((Is 55, 10). Ôi bao la nhiệm màu công trình tay Chúa đã dựng nên.

Ngay từ khởi nguyên, Thiên Chúa phán: Đất phải sinh thảo mộc xanh tươi, cỏ mang hạt giống và cây trên mặt đất có trái, ra trái tùy theo loại, trong có hạt giống (Stk 1, 11). Một trí khôn siêu việt đã đặt để an bài mọi sự trong trật tự lạ lùng. Trong tất cả mọi loài từ thực vật đơn sơ bé nhỏ cho tới những loài sinh vật phức tạp đều có khả năng truyền sinh giống nòi. Một hạt giống nhỏ li ti của mỗi loài đã tiềm ẩn một sự sống

phát triển không ngừng cho tới khi chấm dứt. Tạo Hóa đã quan phòng đặt để nơi mỗi loại có muôn vàn hạt giống tiềm năng có thể phát triển trong những điều kiện cần có. Nói chung, mọi loài đều hưởng nhờ sự sống qua môi trường không gian, thời gian, dưỡng khí, đất đai, mưa nguồn và nguồn sống.

Chúa Giêsu đã giảng một dụ ngôn về hình ảnh người đi gieo giống rất tuyệt vời. Người gieo giống tung gieo hạt giống một cách quảng đại. Số phận mỗi hạt mỗi khác, có hạt rơi xuống vệ đường, hạt rơi vào bụi gai, hạt rơi trên đá sỏi và hạt rơi vào đất tốt. Hạt giống nào cũng có khả năng nảy mầm sinh cây. Môi trường chung quanh rất quan trọng làm cho hạt giống được phát triển và sinh hoa kết quả. Cánh đồng bao la bát ngát: Trong khi người ấy gieo, thì có những hạt rơi xuống vệ đường, chim chóc đến ăn mất (Mt 13, 4). Hạt giống tung bay khắp nẻo gần xa. Có hạt rơi vào bụi gai, gai mọc um tùm, nên nó chết ngạt (Mt 13, 7). Nội dung ý nghĩa của dụ ngôn quá thâm sâu đều áp dụng cho cả thân và tâm. Hạt giống thật là chính lời Chúa. Lời của Chúa luôn luôn là hạt giống tốt lành và có sức biến đổi tâm hồn.

Kho tàng hạt giống lời Chúa được linh ứng ghi chép trong Kinh Thánh. Đặc biệt Chúa Giêsu đã rao giảng và phân phát màu nhiệm nước trời. Lời Chúa như mưa tuyết trên trời rơi xuống sẽ không trở lại trời nữa mà thấm nhập vào lòng con người để sinh hoa kết trái. Chúa Giêsu đã trao ban cho các tông đồ, môn đệ và mọi Kitô hữu quyền tiếp tục tung gieo lời Chúa qua muôn thế hệ. Tin vui Lời Chúa được gieo rải không ngừng qua tất cả các phương tiện truyền thông và nhân chứng. Lời Chúa được gieo đi gieo lại cho tới lúc hạt gieo vào lòng đất tốt. Lời Chúa là lời hằng sống có năng lực cải biến tâm linh. Thiên Chúa cho chúng ta có đủ phương tiện của giác quan để tiếp nhận: Tai nghe, mắt nhìn, miệng đọc,

tâm suy và tứ chi thực hành. Tùy thuộc chúng ta có dám mở lòng đón nhận và ươm mầm hạt giống hay không.

Hạt giống cây cỏ thì bị giới hạn trong không gian và thời gian, nhưng hạt giống lời Chúa có nội lực vượt khó và đi vào tận thâm tâm của lòng người. Ai nghe và thực hành lời Chúa thì có phúc. Những hạt giống tốt rơi xuống đất màu mỡ sẽ sinh hoa kết quả gấp trăm gấp ngàn. Có những hạt rơi xuống đất tốt, nên sinh hoa kết quả, có hạt được một trăm, có hạt sáu mươi, có hạt ba mươi (Mt 13, 8). Qua mọi thời, Giáo Hội đã minh chứng rõ ràng có biết bao nhiêu thành viên đã lãnh nhận hạt giống tốt và đã sinh hoa kết trái. Ai trong chúng ta cũng được mời gọi để đón nhận lời Chúa và làm sinh lợi. Chúa mở rộng cửa nước trời bằng Tám mối phúc thật, bằng con đường đơn bé nhỏ, bằng đời sống khiêm tốn, bằng cách yêu thương tha thứ, bằng sự khó nghèo thanh sạch, bằng sự tin tưởng nguyện cầu và qua con đường khổ đau thập giá. Mỗi cá nhân tự chọn cho mình lối nhỏ vào quê hằng sống.

Đường nào hay lối nào cũng đòi hỏi sự gắng công phấn đấu. Chúng ta không thể nằm đó chờ sung rụng. Cửa hẹp là lối dẫn vào nước trời. Không ai có thể lên trời một mình. Chúng ta phải sống hỗ tương với nhau trong gia đình, cộng đoàn hay giáo hội. Giống như cây rừng dựa nhau để vươn lên và nương nhau để sống còn. Con người sống trong xã hội cũng thế, chúng ta cần có nhau để vươn tới đích cùng. Thiên Chúa trao ban cho con người có trí khôn và có trái tim. Để điều khiển chính mình, chúng ta dùng lý trí và ý chí. Để đối xử với người khác, chúng ta dùng trái tim. Thượng Đế chăm sóc ban thức ăn cho từng con chim, nhưng Ngài không ném thức ăn vào trong tổ của nó. Con người phải bươn chải và phấn đấu với cuộc sống. Phần thưởng nào cũng có cái giá phải trả. Muốn thành quả bội thu, chúng ta phải bỏ vốn liếng,

công sức, gieo hạt, vun xới, chăm dầm và kiên trì chờ đợi hoa trái.

Một hạt giống tốt được gieo trồng vào vùng đất tốt sẽ sinh nhiều hoa quả. Một việc tốt dù bé nhỏ luôn sinh hoa trái tốt. Hạt giống lời Chúa là hạt giống tin mừng sẽ đem lại niềm an vui cho tâm hồn. Chúng ta cần chuẩn bị thửa ruộng tâm hồn qua việc lãnh nhận các ân xá bí tích, qua việc siêng năng cầu nguyện, tham dự thánh lễ và làm việc lành phúc đức. Giống như thửa đất được cây bừa, phơi ải, san bằng, nước non và phân bón đầy đủ sẽ giúp hạt giống phát triển tốt. Mỗi ngày chúng ta hãy dành đôi phút để bồi dưỡng nhu cầu tâm linh. Hãy cùng đọc, cùng lắng nghe, suy gẫm và đem lời Chúa thực hành trong đời sống. Chắc chắn lời Chúa sẽ mang lại niềm vui ơn cứu độ.

Thánh Phaolô nhắn nhủ: Anh em thân mến, tôi nghĩ rằng những đau khổ ở đời này không thể sánh với vinh quang sắp tới sẽ được mạc khải cho chúng ta (Rm 8, 18). Trong tất cả mọi sự sinh động đều có diễn tiến qua thời gian. Chúng ta không thể rút vắn, cắt bớt hay chối từ thực tại sống. Biết rằng bản tính của con người chúng ta thì yếu đuối và dễ chán nản. Cần có sự bền tâm nhẫn nại trải qua mọi thử thách để đạt triều thiên vinh quang. Muốn thực hành nhân đức chúng ta phải tu thân tích đức mỗi ngày. Có những đòi hỏi trở về trong nhu cầu cuộc sống nội tâm. Thật hiếm có những bước nhảy vọt trên con đường trọn lành. Có nghĩa là mỗi người phải khổ luyện, tập tành và tu thân. Đòi hỏi phải có sự hy sinh, từ bỏ và hãm mình. Chúng ta nên tận dụng mọi năng lực để biến đổi cả điều tốt lẫn xấu, cả vui sướng lẫn khổ đau trở thành bước thang dẫn lối tiến lên. Những khổ ải ở đời này sẽ mau qua và vinh quang bất diệt đang chờ đón. Đây là con đường Chúa đã đi qua.

*Lạy Chúa, đã biết bao lần hạt giống lời Chúa đã được gieo vào thửa đất tâm hồn chúng con. Nhiều mầm sống non nớt trong tâm của chúng con bị thui chột, còi cọc, héo khô và chết ngạt. Xin ban ơn cho chúng con biết biến đổi mảnh đất khô cằn, sỏi đá và hoang dại của tâm hồn, thành miền đất màu mỡ phì nhiêu để hạt giống Lời Chúa triển nở tốt tươi và sinh nhiều bông hạt.*

## 16. Sa mạc trở thành vườn xanh

(Suy niệm của Lm. Ignatiô Trần Ngà)

*Lạy Chúa Giêsu, xin giúp chúng con loại bỏ mọi thứ “sỏi đá gai góc” ra khỏi tâm hồn, tích cực vun xới cho hạt giống Tin Mừng đâm chồi và tăng trưởng để làm cho cuộc đời nở hoa.*

\*\*\*\*\*

*Vào chiều 29 tết cách đây khá lâu, một phụ nữ không quen biết từ một thôn kế cận gọi điện thoại gặp tôi và tuôn ra hàng loạt những lời kết án gay gắt. Bà tố cáo một số thiếu niên trong giáo xứ tôi có hành vi côn đồ, ném đá vào khu xóm của bà ở làng lân cận. Bà quy trách nhiệm cho tôi về những hành vi quậy phá đó, rồi bà cho rằng đạo công giáo là xấu vì có một số người công giáo thuộc hạng côn đồ.*

*Sau khi nghe bà hằn học tuôn ra những lời trách móc, tôi khẩn khoản yêu cầu bà nhẫn nại nghe tôi thuật lại sơ lược dụ ngôn Tin Mừng về người gieo giống mà chúng ta vừa nghe hôm nay: “Có người nông dân mang thóc đi gieo trên đồng ruộng của mình. “Trong khi người ấy gieo, thì có những hạt rơi xuống vệ đường, chim chóc đến ăn mất. Có những hạt rơi trên nơi sỏi đá, chỗ đất không có nhiều; nó mọc ngay nhưng vì đất không sâu nên khi nắng lên, nó liền bị cháy, và vì thiếu rễ nên bị chết khô. Có những hạt rơi vào bụi gai, gai mọc lên làm nó chết nghẹt. Có những hạt lại rơi nhằm đất tốt, nên sinh hoa kết quả: hạt được gấp trăm, hạt được sáu chục, hạt được ba chục” (Mt 13, 4-8)*

Rồi tôi kết luận: Những hạt thóc trong dụ ngôn trên đây tượng trưng cho những lời giáo huấn của Chúa Giêsu và Hội Thánh. Cho dù giáo huấn của Thiên Chúa và Giáo Hội là những hạt giống rất tốt, nhưng nếu những hạt giống ấy bị rơi xuống vệ đường, rơi trên sỏi đá hay rơi vào bụi gai, tượng trưng cho người tâm hồn chai đá, cứng cỏi, vô tâm... thì

không thể bén rễ được nên phải chết khô chết héo; còn những hạt rơi vào đất tốt, tượng trưng cho những tâm hồn biết phục thiện, thì sẽ vươn lên mạnh mẽ và sẽ trở hoa kết hạt dồi dào.

Những hạt lúa rơi vào nơi gai góc sỏi đá không tăng trưởng được không phải vì do hạt giống xấu nhưng do đất có vấn đề. Tương tự như thế, một số kitô hữu đón nhận Lời Chúa mà không được biến đổi thành người tốt lành thánh thiện, không phải vì giáo lý của Chúa và Hội Thánh không tốt, nhưng vì nhiều thứ “gai góc sỏi đá” trong lòng họ làm cho Lời Chúa chết ngạt đi.

### ***Sa mạc nở hoa***

Lãnh thổ Do-thái với diện tích 22.000 cây số vuông mà chỉ có một phần ba đất đai ở miền Galilê là có thể trồng trọt được, phần còn lại gồm sa mạc và đồi núi cằn cỗi, đặc biệt sa mạc Negev ở miền nam, chiếm hơn một nửa diện tích đất nước, là một trong những vùng khô cằn với khí hậu cực kỳ khắc nghiệt. Vậy mà hiện nay, người Do-thái đã biến những vùng đất chết này trở thành những vườn hoa, vườn rau và vườn cây ăn trái nổi tiếng; nhờ đó Do-thái được xếp vào một trong những nước đứng đầu về xuất khẩu hoa quả hàng đầu thế giới. Thành quả này khiến thế giới hết sức ngưỡng mộ và xem đây là một phép màu.

Sa mạc Negev khô cằn sỏi đá với khí hậu khắc nghiệt đến thế mà vẫn được cải tạo thành vườn cây ăn trái tốt tươi, trù phú... không lẽ tâm hồn chúng ta vẫn cứ ở mãi trong tình trạng khô khan cằn cỗi và suốt đời chẳng sinh được chút hoa trái nào hay sao!

*Lạy Chúa Giêsu,*

*Xin cho chúng con biết nhìn vào công cuộc khắc phục thiên nhiên khắc nghiệt để làm cho sa mạc nở hoa của người Do-thái, để quyết tâm cải tạo lại đời mình. Xin giúp chúng con loại bỏ mọi thứ “sỏi đá gai góc” ra khỏi tâm hồn, tích*

*cực vun xới cho hạt giống Tin Mừng đâm chồi và tăng trưởng để làm cho cuộc đời nở hoa, tức làm cho mình trở thành người có văn hoá, có đạo đức, có phẩm chất cao đẹp, nhờ đó Hội Thánh Chúa cũng được toả ngát hương thơm thánh thiện khắp nơi.*



## 17. Xạ lúa – Lm Vũ Đình Tường

Người gieo giống đi xạ lúa trên ruộng. Đất sau khi cày vỡ ra, nước mưa làm cho đất mềm, ẩm. Đất đó gần như sẵn sàng cho mùa gieo giống. Chỉ cần đón một vài cơn mưa lớn là nhà nông mang lúa ra xạ. Gọi là xạ vì người nông dân, trước ngực đeo thúng lúa, chân bước đều hai tay nhịp nhàng vung lúa sang hai bên. Các hạt lúa văng đều trên ruộng mới cày, đất còn tươi, trước khi rơi vào kẽ đất, chờ mọc lên. Hạt rơi trên mặt đất hy vọng được nước mưa chôn vùi trong đất. Trường hợp mưa nhiều hạt úng, thối. Trái lại, thiếu mưa hạt lúa đó nếu không làm mồi cho chim trời ăn mất, cũng là nạn nhân của nắng hạn làm thui chột mộng lúa. Nhà nông không sợ chim trời bằng chuột vì chuột ngày đêm đào bới hạt giống. Ngay cả hạt đã chôn vùi trong đất vẫn bị chúng mò mẫm ăn đi.

Tương tự như hạt mưa từ trời xuống đất, hạt mưa không về trời bằng hình ảnh hạt mưa, giọt nước, nhưng về trời bằng hình ảnh mới, từ thể lỏng sang thể hơi. Một khi hạt giống rơi khỏi tay nông dân, hạt giống đó hoàn toàn lệ thuộc vào thiên nhiên, biến thể hoặc thành bụi lúa xanh tốt, hoặc bị tiêu hủy, tan rã thành phân tro.

Đức Kitô ví lời Ngài rao giảng như hạt lúa trong tay nông dân. Số phận từng Lời Chúa cũng rất khác biệt. Có Lời sinh lời muôn vàn lời. Có lời sống ẻo ọt, nửa sống, nửa chết. Có lời làm tròn sứ mạng được uỷ thác. Có lời biến mất như rơi vào cõi hư không. Khác biệt về thành quả không hệ tại bởi hạt giống tốt xấu mà bởi phẩm chất ruộng đất. Thừa ruộng mà Đức Kitô nói đến không phải ruộng trên mặt đất mà là cõi lòng con người. Có ai ngờ được tấm lòng con người có thể là tấm lòng vàng và cũng có thể là chòi vắng, hoang tàn.

Tương tự như thỏi vàng, vàng ba mươi, năm mươi hay vàng ròng. Cõi lòng con người là tấm lòng vàng khi cõi lòng

đó làm cho Lời Chúa sinh hoa kế trái. Hạt ba mươi, hạt năm mươi, hạt bảy mươi, hạt chẵn trăm. Trong sáng óng ánh như vàng ròng.

Trương tự chồi vắng, hoang tàn. Mỗi lần phải ngang qua, ngày cũng như đêm, đều thấy ớn lạnh. Rợn tóc gáy, nổi da gà vì nơi đó chứa nhiều ám khí, âm đạ, thê lương. Một cõi lòng như thế sao thích hợp với Lời hằng sống.

Lời Chúa ví như hạt mưa. Khí hậu dù khắc nghiệt mấy cũng không triệt tiêu được hạt mưa. Quá lạnh hạt mưa biến thành tuyết. Gió to hạt mưa biến thành bụi sương. Nóng cháy da người hạt mưa biến thành thể khí bay là là trên cát nóng. Roi xuống sông biển hạt mưa hoà mình trong nước, trên đất khô hạt mưa thấm thấu vào lòng đất.

Lời hằng sống không thể chết. Nếu chết thì lời đó sao có thể mang lại sự sống cho tâm linh. Chết ở đây không thể hiểu là lời hằng sống chết. Chết có nghĩa cõi lòng người nào đó đã chết để đón nhận lời hằng sống. Lời hằng sống có sức sống biến đổi mọi cõi lòng miễn là cõi lòng đó mở ra đón nhận. Cõi lòng khô cằn, cõi lòng gai góc, cõi lòng vệ đường, cõi lòng tốt lành. Không cõi lòng nào có thể giết chết được Lời Chúa là lời hằng sống. Chỉ có hai loại cõi lòng. Một cõi lòng vui mừng đón nhận và cõi lòng xua đuổi lời hằng sống. Đón nhận lời hằng sống làm trở sinh hoa trái ít nhiều tùy theo mức đón nhận.

Cánh đồng lúa mang lợi nhuận cho nông dân. Giúp họ ấm no. Cánh đồng lúa tốt tươi mang lại cho nông dân nụ cười, niềm hy vọng dạt dào. Cánh đồng lúa vừa cung cấp thực phẩm cho con người, gia súc, thú hoang, vừa làm tăng vẻ đẹp thiên nhiên, làm cho đất sinh màu mỡ, cung cấp thực phẩm và là công viên cho ong bướm vui chơi sáng sớm, chiều tàn.

Hạt lúa vỡ vỡ ra cho mầm đâm chồi. Vỏ lúa vỡ ra hẳn là hình ảnh của đau thương. Chồi non nảy mầm là hình ảnh của

sự sống mới. Sự sống bắt đầu vào đời mới bằng một cuộc phiêu lưu, phó thác an toàn cho tương lai. Mầm sống bọc kín trong vỏ hần an toàn hơn nhưng như thế làm chi có cây lúa mới. Muốn có cây lúa mới, cuộc đời mới, mầm sống phải thay đổi, chịu đau khổ vỡ ra, liều, dấn thân vào đời. Tâm lòng đón nhận lời hằng sống mà từ chối thay đổi, đau khổ và dấn thân chính là muôn điều không tưởng. Thánh Phaolô diễn tả đó là cảnh hư ảo (Rom 8, 20). Không có đổi mới nếu từ chối thay đổi. Không có mới mẻ nếu khư khư bảo thủ lối sống cũ. Muốn phiêu lưu cần mạo hiểm. Từ chối sáng tạo sao có đổi mới.

Lời Chúa sinh động như cánh đồng lúa trở bông, mang hương thơm ngọt ngào sớm tối. Làm thay đổi cõi lòng con người và mang lại bình an trong tâm hồn. Mầu nhiệm nước trời còn ẩn chứa nhiều điều huyền diệu và chỉ cõi lòng nào chân thành, khiêm nhường đón nhận, mới có cơ duyên thưởng thức điều kì ảo, huyền diệu của lời hằng sống.

## 18. Gieo và gặt

(Suy niệm của Lm. Giuse Nguyễn Hữu An)

Nhạc sĩ Thông Vi Vu viết ca khúc “Gieo và Gặt” với giai điệu vui tươi, ca từ đậm chất thơ và có ý nghĩa sâu sắc.

*Gieo thành thật, gặt được niềm tin.*

*Gieo lòng tốt, gặt về thân tình.*

*Gieo kiên nhẫn, sẽ gặt quang vinh.*

*Gieo tha thứ, sẽ gặt được an bình.*

*Gieo dối trá, sẽ ra ngò vục.*

*Gieo ích kỷ, sẽ chỉ cô đơn.*

*Gieo kiêu hãnh, sẽ lãnh đau thương.*

*Gieo đố kỵ, là kỵ cốp muôn phiền.*

*Gieo cay đắng, sẽ tăng hủy diệt.*

*Gieo biếng lười, ra người buông trôi.*

*Gieo lo lắng, tay trắng âu lo.*

*Gieo tội lỗi, suốt đời gặt tội lỗi.*

Có gieo thì mới có gặt. Gieo giống nào thì gặt giống đó. Thánh Phaolô viết: “Ai gieo giống nào thì sẽ gặt giống ấy. Ai theo tính xác thịt mà gieo điều xấu thì sẽ gặt được hậu quả của tính xác thịt là sự hư nát. Còn ai theo Thần Khí mà gieo điều tốt thì sẽ gặt được kết quả của Thần Khí là sự sống đời đời. Khi làm điều thiện, chúng ta đừng nản chí, vì đến mùa chúng ta sẽ được gặt, nếu không sown lòng” (Gl 6,7-9).

Hạt giống tốt mới có thể nảy mầm tốt, lớn thành cây tốt và sinh hoa trái tốt. Chúa Giêsu xác định: “Xem quả thì biết cây” (Mt 12,33; Lc 6,44). Cây tốt không thể sinh trái xấu, cây xấu không thể sinh trái ngọt. Đời sống tinh thần cần có “hạt giống tâm hồn”. Đời sống tâm linh rất cần “hạt giống Lời Chúa”.

Tin mừng hôm nay có tên gọi là “Dụ ngôn người gieo giống”. Thiên Chúa là người gieo giống. Chúng ta là đất. Hạt giống là lời giảng dạy của Chúa Giêsu. Tùy vào thái độ của

mỗi người, chân thành đón nhận hay lười biếng khước từ, Lời Chúa sẽ sinh những hiệu quả khác nhau. Hạt giống được gieo trên bốn loại đất, đất vệ đường, đất lẫn sỏi đá, đất có nhiều gai góc và đất tốt. Đất nào cho năng suất nấy.

Làm sao bên lề đường khô cằn sỏi đá, hạt giống có thể sinh hoa kết trái được? Trong bụi gai chằng chịt cỏ rác không mọc nổi, hạt giống làm sao vươn lên để thành cây xanh tốt được?

Chúa Giêsu ví lời giảng dạy của Ngài như hạt giống trong tay người nông dân. Hạt giống gieo trên những loại đất khác nhau, số phận các hạt giống khác nhau. Lời Chúa cũng có nhiều số phận khác biệt. Có lời sinh lợi muôn vàn lời. Có lời sống èo uột bị bóp nghẹt. Có lời làm tròn sứ mạng được uỷ thác. Có lời biến mất như rơi vào cõi hư không. Khác biệt về thành quả không hệ tại bởi hạt giống mà bởi phẩm chất ruộng đất. Thừa ruộng mà Chúa Giêsu nói đến không phải ruộng trên mặt đất mà là cõi lòng con người. Vì thế, dù ngôn hạt giống gieo trên các loại đất khác nhau gợi lên những ý nghĩa.

### ***1. Tâm lòng quảng đại của người đi gieo.***

Người đi gieo đã gieo hạt giống trên những mảnh đất phì nhiêu màu mỡ. Những mảnh đất sỏi đá, gai góc, lối mòn có bước chân người cũng không bị lãng quên. Người gieo hạt không bỏ rơi một mảnh đất nào, ông quảng đại muốn cho hạt giống được gieo vãi khắp chốn. Thiên Chúa quảng đại nhìn mọi người với chính phẩm giá của họ trong niềm hy vọng của Ngài. Vì thế, mảnh đất nào cũng nhận được hạt giống đồng đều. Ai cũng có cơ may nhận được ân sủng cứu độ Tin Mừng nếu như họ thành tâm thiện chí. Lòng quảng đại không phân biệt đối xử, không ưu tiên ai mà cũng chẳng loại trừ ai, không thất vọng về hiện tại của người khác mà biết kiên tâm đợi chờ hy vọng vào tương lai tươi sáng hơn.

Không ai hoàn toàn là “lề đường”, là “sỏi đá” hay là “bụi gai”. Trong mỗi con người luôn có một mảnh đất tốt cho dù nó chỉ nhỏ bé thôi. Có thiện chí đón nhận hạt giống cũng sẽ có một mùa gặt bội thu “đến nỗi có hạt được một trăm, có hạt sáu mươi, có hạt ba mươi” (Mt 13, 23). Thiên Chúa vẫn gieo Lời Ngài vào lòng chúng ta, vì Ngài chắc chắn rằng: “Lời từ miệng Ta phán ra sẽ không trở lại với Ta mà không sinh kết quả, nhưng nó thực hiện ý muốn của Ta và làm tròn sứ mạng Ta uỷ thác” (Is 55, 11). Tác giả Thánh Vịnh cảm nghiệm hồng ân Thiên Chúa chan hòa như mưa móc: “Thăm trải đất, Ngài tuôn mưa móc, cho ngập tràn phú túc giàu sang, suối trời trữ nước menh mang, dọn đất sẵn sàng đón lúa trở bông. Tưới từng luống, san từng mô đất, khiến dầm mưa cho hạt nảy mầm, bốn mùa Chúa đổ hồng ân, Ngài gieo màu mỡ ngập tràn lối đi” (Tv 65,10-12).

Thánh Phêrô đã ba lần chối Chúa, nhưng trong ngài vẫn còn một mảnh đất tốt của lòng sám hối. Thánh Phaolô hằng say bách hại các kitô hữu, nhưng trong ngài vẫn còn đó một mảnh đất tốt của lòng nhiệt thành và khiêm tốn. Thánh Augustinô bị những bụi gai của tri thức, kiêu căng và dục vọng vây bủa, nhưng vẫn còn có một mảnh đất tốt hướng tìm chân lý, chỉ chờ hạt giống gieo trồng là nở rộ mùa gặt phong nhiêu... Còn nhiều lắm những mảnh đất tốt như thế trong Giáo Hội và trong cuộc sống thường ngày của chúng ta. Tất cả những mảnh đất tốt đó, cho dù có nhỏ nhoi đi chăng nữa, nhưng một khi đã được đón nhận Lời Chân Lý thì đúng như lời Chúa nói, đã sinh lợi “hạt một trăm, hạt sáu mươi, hạt ba mươi”.

## ***2. Hạt giống tiềm ẩn sự sống.***

Hạt giống có vỏ cứng bảo vệ, khi được gieo vào lòng đất vỏ sẽ vỡ ra cho mầm đâm chồi. Chồi non lên xanh là hình

ánh của sự sống mới. Sự sống vào đời mới bằng một cuộc phiêu lưu, bằng niềm phó thác cho tương lai.

Hạt giống là ánh sáng, là Tin mừng, là thiện hảo tốt lành, là giá trị Nước Trời. Tự nó, hạt giống có một sức sống tiềm tàng mãnh liệt. Trong hạt giống có mầm sự sống, hễ cứ gặp điều kiện thuận lợi là mọc lên. Trong mầm sống có sự sống tiếp nguồn từ sự sống của Thiên Chúa. Nếu “Hạt lúa âm thầm mọc lên” (x. Mc 4,26-29) là hình ảnh sức sống tiềm tàng thì “Hạt lúa mục nát đi” (x. Ga 12,24) lại là một hình ảnh khác nói lên niềm hy vọng một mùa gặt mới sau khi chịu ‘mục nát’. Hạt giống là hồng ân Thiên Chúa, phong phú bao la và vô cùng mạnh mẽ. Điều quan trọng là hãy cho hạt giống một cơ hội để mọc lên.

### ***3. Niềm hy vọng mùa gặt phong phú***

Nếu người gieo hạt đã đặt hy vọng vào từng mảnh đất bất kể mức độ tốt xấu thì bổn phận của đất là không được phụ lòng người quảng đại gieo hạt. Thiên Chúa làm được mọi sự nhưng Ngài cần con người cộng tác. Thiên Chúa vẫn luôn tin tưởng và hy vọng nơi con người.

Trong các hoạt động tông đồ, không cần phải phân tích người nào là lẽ đường, là sỏi đá hay bụi gai. Hạt giống cứ gieo vào đất, chúng ta hãy làm việc tốt cho người khác. Chính Thiên Chúa mới là Đấng làm cho hạt giống mọc lên và sinh hoa kết quả (x. 1 Cr 3, 5-9).

Niềm hy vọng phải là một đặc trưng của đời sống người kitô hữu. Chính niềm hy vọng đó sẽ giúp chúng ta vượt qua những khó khăn, thử thách trong cuộc sống hiện tại, hướng tới một tương lai tươi sáng và một cuộc sống vĩnh cửu của người được làm con cái Thiên Chúa.

Mầu nhiệm Nước Trời còn ẩn chứa nhiều điều huyền diệu và chỉ cõi lòng nào chân thành, khiêm nhường đón nhận mới có cơ duyên thưởng thức những huyền diệu của Lời Hằng

Sống. Nhận lấy hạt giống Lời Chúa trong mình, chúng ta từ từ sinh hoa trái trong Giáo Hội cho vinh quang của Thiên Chúa ( GLCG # 1724).

Người nông dân có câu: “nhất nước, nhì phân, tam cần, tứ giống”. Giống là cần thiết, nhưng nước, phân bón và công chăm sóc thật là quan trọng. Giống tốt, gieo xạ đúng quy trình kỹ thuật, nhưng để đất khô hạn thì lúa không lên xanh. Có giống, có nước mà không có phân bón thuốc trừ sâu, thì lúa sẽ èo uột không kết quả. Có được giống tốt, nước bảo đảm, phân thuốc đầy đủ, nhưng chẳng chăm sóc thì không thu lợi được bao nhiêu.

Người sáng, người mù hay người câm điếc cũng đều có thể nghe Lời Chúa, đón nhận hạt giống Lời Chúa gieo vào lòng, nhưng quan trọng là đem ra thực hành.

*Có một mảnh đất hoang cỏ mọc um tùm. Ông Tư mua lại thửa đất ấy rồi cày xới, làm sạch cỏ, rồi ông trồng cây, trồng hoa, trồng rau. Một thời gian sau, mảnh đất trở thành một khu vườn thật đẹp. Một hôm, ông Tư đang làm việc trong vườn, cha xứ đi qua và nói: "Khu vườn thật là đẹp! Ông Tư thấy không, khi ông biết cộng tác với Thiên Chúa thì kết quả như thế đó". Ông Tư trả lời: "Vâng, cha cứ thử nghĩ lại xem, miếng đất này như thế nào khi chỉ có một mình Chúa làm việc ở đây".*

Noi gương Chúa Giêsu, chúng ta đi gieo hạt giống Lời Chúa, gieo hào phóng, gieo kiên trì, gieo hy vọng và nhất là gieo yêu thương. Gieo gì gặt nấy. Gieo bác ái chúng ta sẽ gặt được yêu thương, một mùa yêu thương tràn ngập đời sống hàng ngày.

### **Câu Nguyện**

*Lạy Chúa Giêsu, con đường dài nhất là con đường từ tai đến tay. Chúng con thường xây nhà trên cát, vì chỉ biết thích*



*thú nghe Lời Chúa dạy, nhưng lại không dám đem ra thực hành. Chính vì thế Lời Chúa chẳng kết trái nơi chúng con.*

*Xin cho chúng con đừng hời hợt khi nghe Lời Chúa, đừng để nỗi đam mê làm Lời Chúa trở nên xa lạ.*

*Xin giúp chúng con dọn dẹp mảnh đất đời mình, để hạt giống Lời Chúa được tự do tăng trưởng.*

*Ước gì ngôi nhà cuộc đời chúng con được xây trên nền tảng vững chắc, đó là Lời Chúa, Lời chi phối toàn bộ cuộc sống chúng con. (Manna)*

## 19. Suy niệm của Lm. Anton Nguyễn Văn Độ

**Hãy là đất tốt, để hạt giống Lời Chúa sinh nhiều bông hạt**

Cho đến bây giờ, "mọi tạo vật đều rên siết và đau đớn như người đàn bà trong lúc sinh con. Nhưng không phải chỉ có các tạo vật, mà cả chúng ta là những kẻ hưởng ơn đầu mùa của Thánh Thần, chúng ta cũng rên siết trong khi ngóng chờ phúc làm nghĩa tử và ơn cứu độ thân xác chúng ta" (Rm 8, 22-23). Hỏi ai trong chúng ta lại không có kinh nghiệm sống ở đời về tương phản giữa khổ đau trong đời sống thường ngày và vinh quang cũng như hy vọng mà Thánh Phaolô nói đến trong thư gửi giáo đoàn Rôma (Rm 8 18-23)? Giữa "những đau khổ trong hiện tại" chúng ta mang trên mình, và "vinh quang mà Thiên Chúa sẽ tỏ lộ trong tương lai" (Rm 8,18). Hiện tại chúng ta chưa có kinh nghiệm nhiều, nên chúng ta muốn nói như Đức Maria: "Việc đó xảy ra thế nào được?" (Lc 1, 34) Phụng vụ hôm nay sẽ cho chúng ta câu trả lời.

Mặc khải cho biết, khổ đau đi vào thế giới như là hậu quả của tội lỗi "không thể tránh khỏi"; cũng như trái cấm trong vườn Êđen, vì một lời nói dối, khiến con người chống lại Lời sáng tạo, gây nên sự hỗn loạn, sau cùng cả và nhân loại bị hủy diệt. Chỉ có Thiên Chúa, Lời sáng tạo, mới có thể can thiệp để cứu chuộc con người (x. Rm 8) và tái lập trật tự hài hòa đã được thiết lập ngay từ thuở ban đầu. Chúa phán: "Lời từ miệng Ta phán ra sẽ không trở lại với Ta mà không sinh kết quả, nhưng nó thực hiện ý muốn của Ta, và làm tròn sứ mạng Ta uỷ thác" (Is 55, 11).

Hỏi: Lời từ miệng Thiên Chúa phán ra là gì vậy?

Thưa: Là chính Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, Con một Ngài, Thiên Chúa như người gieo giống gieo Lời ( Con Ngài) vào thế giới chúng ta, "Người cho ứ nước luống cày, Mò đất

đặt xuống phẳng phiu, Người cho mưa rào đảo nhuyển, chúc lành cho giống trở mầm" (Tv 64, 11) ; "Nhu mưa tuyết từ trời rơi xuống ... làm cho đất phì nhiêu, cây cối sinh mầm, cho người gieo có hạt giống, cho người ta có cơm bánh ăn" (Is 55, 10). Nước ở đây là nước Thánh Thần tưới lên chúng ta để chúng ta sinh được gấp trăm. Chính nơi Chúa Giêsu phục sinh mà nhân loại được cứu, Người là "Đấng cứu chuộc thế gian! nơi Ngài đã được mạc khải một cách mới mẻ và kỳ diệu hơn chân lý căn bản về thế giới thụ tạo, điều mà sách Sáng thế xác nhận khi lặp đi lặp lại nhiều lần: "Thiên Chúa thấy như thế là tốt lành" (Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II, Đấng Cứu Chuộc con người, số 8. Ngày 4/3/1979).

Nhưng nếu Chúa Giêsu là Đầu đã đạt đến chặng cuối của hành trình, thì Thân mình là " mọi tạo vật rên siết và đau đớn như người đàn bà trong lúc sinh con " (Rm 8, 22) cũng được như vậy. Tuy nhiên, tiền đề sự phục sinh của Chúa Giêsu đã được trao ban: hạt giống sự sống đời đời đã ẩn tàng trong tâm hồn các tín hữu từ ngày họ chịu phép Rửa tội ; Dưới tác động của Chúa Thánh Thần, Lời tái tạo và biến đổi chúng ta. Thật hạnh phúc biết bao khi có Thiên Chúa là Cha vô cùng nhân hậu ; Ngài biết lòng dạ con người phức tạp và yếu đuối. Vì thế, Ngài gieo cách hào phóng, kể cả vệ đường, nơi bụi gai và sỏi đá. Chim trời sẽ đến ăn mất, nhưng đặt hy vọng vào hạt rơi vào đất tốt sinh hoa kết quả dồi dào, "có hạt được một trăm"(Mt 13, 23).

Thiên Chúa rất đổi khoan dung, không những mạc khải cho chúng ta tình yêu của Ngài bằng cách hòa giải với chúng ta nhờ sự chết của Con Ngài khi chúng ta còn là kẻ thù (x. Rm 5, 10), Ngài gieo Lời cứu độ là chính Con Ngài xuống trên chúng ta, bất kể chúng ta thờ ơ, từ chối, nhưng chắc chắn sẽ có hạt đâm rễ và mọc lên.

Dụ ngôn này thật an ủi cho những kẻ cứng đầu cứng cổ như chúng ta, và cũng là lời khuyên an ủi những ai đang chịu trách nhiệm dạy giáo lý cho thiếu nhi và giới thành niên.

Còn nỗi khổ nào hơn đối với các bậc làm cha mẹ khi thấy con cái mình từ bỏ đức tin! Nhưng đức tin không thể được truyền theo niềm sắc thể hay dòng sữa của mẹ nuôi con, chúng ta có thể trình bày cho trẻ em về tình bạn của Chúa Giêsu, nhưng không thể áp đặt đức tin cho chúng.

Thiên Chúa không đòi hỏi nơi chúng ta những điều không thể: chúng ta hãy vui lòng làm như Ngài, gieo cách hào phóng bằng lời nói và gương sáng, ngay cả trong sự khác biệt; hãy tin rằng sẽ luôn có cái gì đó thúc đẩy hạt giống mọc lên đúng thời vụ; bởi vì Lời từ miệng Chúa phán ra sẽ không trở lại với Chúa nhưng theo ý Chúa mà sinh kết quả (x. Is 55, 10-11).

Chúng ta cần chuẩn bị một thửa đất tốt để đón nhận hạt giống, và chăm sóc để nó có thể đơm hoa kết trái. Có người không muốn mình bị thử thách hay gặp khó khăn, người ấy sẽ có ngàn lý do để từ chối. Nhưng ai "nghe lời giảng mà hiểu được, nên sinh hoa kết quả" (Mt 13, 23).

Tất cả đều nghe dụ ngôn, nhưng người hiểu được là người mang nó về nhà, trân trọng như một tài sản quý giá. Chúng ta sẽ hạnh phúc nếu chúng ta nghe những gì Chúa nói và nghiêm túc hoán cải theo tiếng Chúa gọi: Ngài sẽ chữa lành và làm cho chúng ta được sống, "giải thoát khỏi vòng nô lệ sự hư nát, để được thông phần vào sự tự do vinh hiển của con cái Thiên Chúa" (Rm 8, 21), chúng ta sẽ đơm hoa kết trái.

Trong năm Phúc Âm gia đình, chúng ta cùng nghe lời vị cha chung dạy: "Tất cả việc Phúc Âm hóa được thiết lập dựa trên sự lắng nghe, suy niệm, sống, cử hành Lời Chúa và làm chứng cho Lời Chúa. Thánh Kinh là nguồn mạch của việc Phúc Âm hóa. Vì vậy, chúng ta phải liên tục được đào luyện

trong việc lắng nghe Lời Chúa. Hội Thánh không rao giảng Tin Mừng nếu không liên tục để cho mình được Phúc Âm hóa...

Việc Phúc Âm hóa đòi hỏi chúng ta phải làm quen với Lời Chúa, và điều này đòi buộc các giáo phận, các giáo xứ và các nhóm Công Giáo đề ra một chương trình học hỏi Thánh Kinh nghiêm túc và kiên trì, cũng như thúc đẩy việc đọc Thánh Kinh trong cầu nguyện của cá nhân và cộng đồng... " (Đức Phanxicô, Niềm Vui Phúc Âm §174-175).

Dưới ánh sáng của Lời Chúa, chúng ta hãy nhìn lên Mẹ Maria như bậc thầy của việc lắng nghe Lời Thiên Chúa cách sâu đậm và kiên trì. Xin Mẹ giúp chúng ta theo gương Mẹ, là "đất tốt", nơi hạt giống Lời Chúa có thể đem lại nhiều bông hạt. Amen.

## 20. Tâm tình người đi gieo

(Suy niệm của ĐTGM. Giuse Ngô Quang Kiệt)

Bài dụ ngôn thật đẹp. Đẹp về hình ảnh phong phú. Đẹp về ý nghĩa sâu xa. Nhưng đẹp nhất vẫn là thái độ của người đi gieo. Người đi gieo đã có thái độ vừa hào phóng vừa kiên trì, vừa hy vọng vừa yêu thương.

**Người đi gieo đã gieo một cách hào phóng.** Hãy nhìn kìa: ông vốc từng vốc lớn hạt giống và rộng tay vung vãi. Ông gieo không tiếc xót. Ông gieo không tính toán. Ông gieo không loại trừ. Những mảnh đất phì nhiêu màu mỡ nhận được hạt giống đã đành. Cả đến những mảnh đất sỏi đá, gai góc cũng được hưởng ơn mưa móc. Cả đến lối mòn có bước chân người cũng không bị lãng quên. Người đi gieo không bỏ rơi một mảnh đất nào, một ngõ ngách nào. Ông muốn cho hạt giống được gieo vãi khắp chốn.

**Người đi gieo đã gieo một cách kiên trì,** ông gieo bất kể ngày đêm. Ông gieo bất kể mưa nắng. Ông gieo bất kể những thất bại. Đợt gieo giống đầu tiên đã thất bại vì chim chóc tha đi, ông liền gieo tiếp đợt hai. Bị sỏi đá nặng hạn, cây lúa mất mùa, ông lại đi gieo tiếp đợt thứ ba. Bị gai góc bóp nghẹt, cây lúa bị lụi tàn, ông vẫn không nản, cứ gieo đợt thứ tư. Ông đúng là người đi gieo hạt không biết mỏi mệt.

**Người đi gieo đã gieo trong niềm hy vọng.** Niềm hy vọng của ông thật lớn lao. Chính với niềm hy vọng ấy, ông đã dám đầu tư tất cả tiền bạc, sức khỏe, thời giờ vào việc gieo hạt. Chính niềm hy vọng ấy đã giúp ông đủ sức mạnh vượt qua những khó khăn, đứng vững trước những thất bại. Vì hy vọng, ông gieo cả trên lối đi, trên đá sỏi, trong cỏ gai. Ông tin rằng có gieo thì có gặt. Chính niềm hy vọng ấy đã giúp ông kiên trì và sau cùng đi đến thành công.

**Người đi gieo đã gieo trong tình thương yêu.** Tình thương yêu của ông dạt dào lắm. Nên ông đã không ngại hao

tôn tiền của, tâm trí, sức lực. Tình thương ấy bao la lắm. Nên ông động lòng thương đến cả những mảnh đất chai cứng, đá sỏi, gai góc. Tình yêu thương ấy mãnh liệt lắm. Nên ông mong sẽ cảm hoá được cả gai góc, sỏi đá, biến chúng thành đất màu mỡ phì nhiêu. Ông đã có thể chỉ chọn đất tốt mà gieo. Nhưng tình thương yêu mãnh liệt không cho phép ông làm thế. Vì ông không muốn loại trừ những miền đất chai cứng chứa đầy sỏi đá, cỏ gai.

**Người đi gieo chính là Thiên Chúa hiện thân trong Chúa Giêsu.** Chúa Giêsu đã gieo trong yêu thương. Yêu thương đến độ chính Người lại trở nên một hạt giống, chịu vùi chôn, chịu mục nát để biến cả những mảnh ruộng gai góc, sỏi đá thành màu mỡ phì nhiêu, mong một mùa gặt đầy những bông lúa chín vàng trĩu nặng.

Thiên Chúa là người đi gieo không biết mệt mỏi. Chúa Giêsu là người đi gieo say mê đến quên chính cả bản thân mình. Người muốn cho các môn đệ của Người tiếp tục công việc gieo Tin Mừng đi khắp mọi nơi.

Hôm nay Người muốn ta gieo một cách hào phóng. Hãy gieo không xén xo. Hãy gieo không tính toán. Hãy gieo không loại trừ. Hãy biết dùng mọi phương tiện hiện đại nhất để chuyên chở Tin Mừng. Hãy đem Tin Mừng tới mọi lãnh vực của đời sống. Hãy đem Tin Mừng tới tất cả mọi hạng người không loại trừ một ai.

Người cũng muốn ta kiên trì gieo hạt Tin Mừng. Hãy kiên trì như thánh Phaolô, cứ gieo dù gặp “thời thuận lợi hay không thuận lợi”. Hãy cứ gieo dù đá sỏi, chông gai. Hãy cứ gieo dù những thất bại, nhọc nhằn.

Nhưng điều Người mong chờ nhất là các môn đệ của Người hãy đi gieo yêu thương. Yêu thương không chỉ những mảnh đất phì nhiêu, nhưng yêu thương cả những mảnh đất sỏi đá, gai góc. Yêu thương không chỉ những người mình

thương và những người thương mình mà còn yêu thương cả những người không ưa mình và mình không ưa: vì một tình yêu thương đích thực thì không loại trừ ai. Chỉ có tình yêu thương mãnh liệt như thế mới cảm hoá được cỏ gai, làm mềm được đá sỏi, biến tất cả thành màu mỡ phì nhiêu.

Đáp lời Chúa mời gọi, biết bao lớp người đã hăng hái ra đi gieo Tin Mừng tại vùng đất Lạng Sơn này.

Trong số đó phải kể đến Đức cố Giám mục Vinh Sơn Phaolô của chúng ta. Người đã là một người đi gieo không biết mệt mỏi. Qua bao ngày tháng, Ngài vẫn kiên trì không bao giờ chùn chân mỗi gôi. Hôm nay Ngài đã trở thành một hạt giống vùi sâu trong lòng đất. Hạt giống ấy, tình thương ấy, sẽ làm mềm sỏi đá, hứa hẹn cho ta một mùa gặt bội thu.

Ta cũng không thể nào quên được công ơn của Đức Hồng Y Phaolô Giuse, cũng là một người đi gieo không biết mệt mỏi. Dù tuổi cao sức yếu với gánh nặng của Giáo phận Hà Nội và của Giáo hội Việt Nam, Ngài vẫn sẵn sàng ghé vai gánh đỡ Lạng Sơn trong những lúc cần thiết. Ngài đã gieo mồ hôi nước mắt làm phì nhiêu cánh đồng này. Công khó ấy chắc chắn sẽ góp phần rất lớn cho một mùa gặt mai sau.

Hôm nay, Chúa gọi tôi đến cánh đồng Lạng Sơn này. Lạng Sơn là quê hương tôi. Anh chị em đã đón nhận tôi như đón một người thân. Chúng ta thuộc về một gia đình. Hôm nay Chúa mời gọi tất cả chúng ta vào làm việc trong cánh đồng của Chúa. Chúng ta hãy hăng hái bắt tay vào việc đi gieo Lời Chúa. Hãy noi gương Chúa Giêsu, hào phóng, gieo kiên trì, gieo hy vọng và nhất là hãy gieo yêu thương. Gieo gì gặt nấy. Nếu ta gieo bác ái chắc chắn ta sẽ gặt được yêu thương, một mùa yêu thương tràn ngập trên núi đồi Lạng Sơn- Cao Bằng này.

## **GỢI Ý CHIA SẺ**



1- Thiên Chúa không ngừng gieo Lời Chúa vào tâm hồn bạn. Bạn đã đón nhận Lời Chúa thế nào?

2- Thái độ của người đi gieo cho bạn cảm nghiệm gì về Thiên Chúa?

3- Chúa mời gọi bạn đi gieo Tin Mừng. Bạn phải có thái độ nào?

## 21. Nghe và hiểu

(Trích trong ‘Manna’)

### Suy Niệm

Dù ngôn người gieo giống đầy tính lạc quan, hy vọng.

Đức Giêsu gieo hạt giống Lời Chúa khắp nơi.

Có hạt bị chim trời ăn mất, khi chưa kịp nảy mầm. Có hạt bị khô cháy khi chưa bám rễ. Có hạt đã thành cây, nhưng bị gai làm chết ngạt.

Thực tế đau buồn ấy làm nản lòng nhiều người.

Đức Giêsu đã gặp biết bao chống đối và thất bại.

Ngài có thật là Đấng được Thiên Chúa sai đến để thiết lập Nước Trời trên trần gian không?

May thay có những hạt rơi vào đất tốt, và đem lại kết quả gấp bội.

Nhìn vào khuôn mặt của Giáo Hội hôm nay, nhiều người thất vọng trước những khó khăn, khủng hoảng. Đức Giêsu khuyên ta hãy vững lòng. Lời Chúa vẫn còn gặp được mảnh đất phì nhiêu.

Dù ngôn người gieo giống đòi chúng ta phải xét mình:

Có bao hạt Lời Chúa được gieo vào lòng tôi? Đây là số phận của chúng?

Có hạt rơi vào lòng tôi như rơi trên mặt đường. Tôi nghe mà không hiểu. Không hiểu vì không muốn hiểu, vì cố tình né tránh, bởi lẽ Lời Chúa đòi tôi hoán cải và từ bỏ mình. Thế là Lời Chúa trượt đi như nước đổ lá khoai.

Có hạt rơi vào lòng tôi như rơi trên đất đá. Tôi vội vã, hớn hờ đón lấy ngay, nhưng chỉ dừng lại ở bề mặt hời hợt. Lời Chúa không đâm rễ sâu trong mảnh đất đời tôi. Khi thử thách gay gắt của cuộc sống ập đến, tôi té nhào và bỏ cuộc, chẳng dám sống Lời Ngài.

Có hạt rơi vào lòng tôi như rơi trong bụi gai. Bụi gai là nỗi lo âu chuyện đời, là đam mê của cải. Bụi gai bóp nghẹt, làm cây Lời Chúa không sinh trái.

Có hạt rơi vào lòng tôi như rơi vào đất tốt. Tôi nghe và hiểu. Tôi hiểu được là nhờ dám sống Lời Chúa trong đời. Chỉ ai hiểu nhờ sống mới đem lại mùa bội thu.

Dụ ngôn trên đời tôi xét lại thái độ nghe Lời Chúa, đời tôi cải tạo lại mảnh đất lòng mình.

Có biết bao gai góc, đá sỏi trong mảnh đất đời tôi. Có bao hạt giống bị mất mát vì tôi từ khước.

Nếu tôi dám để cho một câu Lời Chúa tự do lớn lên thì đời tôi sẽ hoàn toàn thay đổi.

Hôm nay, tôi được mời gọi đi gieo hạt. Nhưng trước hết, tôi cần được Lời Chúa biến đổi, cần hiểu sâu nhờ dám sống Lời Chúa tận căn. Xin Chúa giúp tôi tìm ra những lối gieo mới, để Lời Chúa sai trái hơn trong thế giới hôm nay.

### **Gợi Ý Chia Sẻ**

Theo ý bạn, đâu là những trở ngại, từ bên ngoài cũng như từ bên trong, khiến hạt giống Lời Chúa khó nảy mầm và lớn lên trong bạn?

Có khi nào bạn mê một câu Lời Chúa không? Có khi nào bạn dám sống một câu Lời Chúa không? Có khi nào đời bạn đã hoàn toàn đổi khác, vì bạn gặp được một câu Lời Chúa không?

### **Câu Nguyện**

Lạy Chúa Giêsu, con đường dài nhất là con đường từ tai đến tay.

Chúng con thường xây nhà trên cát, vì chỉ biết thích thú nghe Lời Chúa dạy, nhưng lại không dám đem ra thực hành. Chính vì thế Lời Chúa chẳng kết trái nơi chúng con.

Xin cho chúng con đừng hời hợt khi nghe Lời Chúa, đừng để nỗi đam mê làm Lời Chúa trở nên xa lạ.

Xin giúp chúng con dọn dẹp mảnh đất đời mình, để hạt giống Lời Chúa được tự do tăng trưởng.

Ước gì ngôi nhà đời chúng con được xây trên nền tảng vững chắc, đó là Lời Chúa, Lời chi phối toàn bộ cuộc sống chúng con.

## 22. Kho báu đã mở – Charles E. Miller

(Trích trong ‘Mở Ra Những Kho Tàng’)

Không một nông dân nào thích thú bởi cảnh gieo giống lãng phí hạt giống như người nông phu trong bài Phúc âm hôm nay. Một nông dân cần cù thì sẽ gieo cẩn thận ở những nơi mà ông bảo đảm sẽ gặt hái được vụ mùa bội thu. Nhưng người nông dân trong Phúc âm thì phung phí những hạt giống, nhờ đó ông giới thiệu Thiên Chúa là Đấng luôn luôn quảng đại ban phát những hồng ân của Người.

Những hạt giống được giới thiệu đây là Lời Chúa, Lời ấy được tìm thấy trong những trang được linh ứng trong Thánh Kinh. Có bốn mươi sáu cuốn trong Cựu ước và hai mươi bảy cuốn trong Tân ước. Thiên Chúa gieo những hạt giống của Người vào trong tâm trí chúng ta và trong lòng của chúng ta trước, bởi ý nghĩa của Phụng vụ Lời Chúa trong khi cử hành thánh lễ.

Theo phụng vụ trước đây, những bài đọc thường được dùng hàng năm và thế là không thể giới thiệu được kho tàng phong phú của Thánh Kinh. Một hậu quả của việc xếp đặt như thế là một số lớn những đoạn súc tích rất hay không bao giờ được những người công giáo nghe vào những ngày chúa nhật. Dù ngôn ngữ con hoang đàng không có phần nào trong nghi thức phụng vụ ngày chúa nhật và câu chuyện người Samaritanô tốt lành cũng như thế. Những bài Thánh Thư cung cấp cho bài đọc đầu tiên như một danh sách dài đang chờ được chấp nhận để biên soạn sách Tông đồ công vụ, câu chuyện của Giáo hội tiên khởi được chọn một lần trong năm vào Chúa nhật Hiện Xuống. Không có bài đọc nào được lấy từ Cựu ước và sách Khải Huyền cũng chẳng bao giờ đọc trong thánh lễ ngày chúa nhật.

Công đồng Vaticano II, dùng một hình ảnh phong phú đã quyết định rằng: “Kho tàng Thánh Kinh đã khai mở cách dư

thừa và phong phú để cung cấp cho các tín hữu” (Hiển chế về phụng vụ, số 51). Việc tu sửa phụng vụ đã làm viên mãn quyết định này bằng cách chọn lựa những đoạn Thánh Kinh được chia làm ba thời kỳ vào các chúa nhật chứ không còn là một thời kỳ như trước bằng việc cung cấp thêm bài đọc trước Phúc âm chứ không phải là một như trước.

Năm nay tính theo chu kỳ phụng vụ là năm A, những bài Phúc âm sẽ theo thánh Mathêu. Chu kỳ phụng vụ năm B giới thiệu Phúc âm theo thánh Marcô và chu kỳ phụng vụ năm Chúa theo thánh Luca. Phúc âm theo thánh Gioan trước hết được dùng vào các chúa nhật năm A trong suốt mùa chay, suốt mùa Phục Sinh và điền vào chu kỳ phụng vụ năm B. Suốt mùa Phục Sinh, bài đọc I được lấy từ sách Tông đồ công vụ, những mùa khác thì trái lại, bài đọc I luôn luôn lấy từ Cựu ước, bài đọc II thì luôn luôn lấy từ Tân ước. Sách Khải huyền là bài đọc II trong suốt mùa Phục sinh trong chu kỳ phụng vụ năm C.

Để thu được nhiều lợi ích qua việc giới thiệu cách dồi dào kho tàng Thánh Kinh, tất cả chúng ta phải làm cho mình nhiệt tình hơn trong việc tham dự thánh lễ. Quả thật, chúng ta phải công nhận rằng chúng ta có đến nhà thờ với nhiều thời gian nhưng chú ý đến các bài đọc thì không có mấy. Chúng ta phải lắng nghe trong tinh thần đức tin, đó là Đức Kitô đang nói với chúng ta khi Thánh Kinh được tuyên đọc (Hiển chế Phụng Vụ, số 56-57)

Cho Lời Chúa một vị trí quan trọng như thế, còn tiệc Thánh Thể thì sao? Một cách nhìn sự hiệp lễ là xem Mình và Máu của Chúa giống như mưa và tuyết đổ xuống từ trời cao và làm cho đất phì nhiêu. Sự hiệp lễ cho chúng ta ý nghĩa chúng ta cần, để khi nghe đọc Thánh Kinh chúng ta được những chân lý trong ấy hướng dẫn để sống theo ý muốn của Thiên Chúa. Thánh Thần không chỉ linh ứng cho những trang

Thánh Kinh, Thánh Thần còn chúc phúc cho chúng ta qua công trình của Công đồng Vaticano II.

## 23. Sức mạnh của Lời Chúa

(Suy niệm của Lm. Phêrô Nguyễn Hương)

Với dụ ngôn “người gieo giống” rất quen thuộc, phụng vụ Lời Chúa hôm nay đưa chúng ta tới một chủ đề nền tảng, đó là: Sức Mạnh của Lời.

Chúng ta sẽ tập trung suy nghĩ ba điểm chính yếu của dụ ngôn: người gieo giống, hạt giống và những thửa ruộng khác nhau.

### *1. Thiên Chúa, Người gieo trong hy vọng*

Trước hết, dụ ngôn nói về người gieo làm ta ngạc nhiên bởi vì sự phung phí của ông. Ông hành động như kẻ không chuyên nghiệp, vung vãi hạt giống khắp nơi, và hầu như không để ý tới chúng sẽ rơi vào đâu: trên vệ đường, trên sỏi đá, trên bụi gai, cuối cùng là trên đất tốt. Người gieo giống là biểu tượng về một Thiên Chúa của hy vọng: spes in semine (gieo trong hy vọng), của sự quảng đại quá mức đến độ “phung phí” trong việc ban phát các ân sủng và Lời của Người cho chúng ta. Một Thiên Chúa yêu hết mọi người và muốn Lời của Ngài đến với tất cả. Hay nói như Thánh Phaolô: «Thiên Chúa muốn mọi người được cứu độ và đạt tới sự nhận biết chân lý» (1 Tim 2,3-4). Và như thế trong thế giới này và trong các nền văn hóa dù chưa được tin mừng hóa, người ta vẫn tìm thấy những chân lý và những giá trị mà chúng có nguồn gốc và sự viên mãn trong Thiên Chúa là Cha của tất cả và cũng là Người ban phát mọi sự thiện hảo. Thiên Chúa đó ban cho chúng ta Lời Chân Lý, Lời Sự Sống. Lời đó là kim chỉ nam và là luật sống của chúng ta. Lời đó cũng là hạt giống gieo vào lòng chúng ta.

### *2. Hạt giống*

Hạt giống biểu tượng những gì là nhỏ bé nhưng lại chứa đựng một sức mạnh, một mầm sống kỳ lạ nhiều lúc không thể tin được! Hạt giống cũng là biểu tượng của Lời Chúa, Lời



được viết ra trong Sách Thánh. Nhưng hạt giống cũng chính là Đức Kitô Giêsu, vì Người là Lời sống động của Thiên Chúa, Lời nhập thể làm người, và là Lời viên mãn của Nước Trời. Lời đó làm tăng trưởng các giá trị hiện có trong các nền văn hóa, thanh tẩy chúng và đưa chúng tới sự hoàn hảo. Bởi thế, Giáo Phụ Giustino (+165) gọi những giá trị trong các tôn giáo và trong các nền văn hóa là “semi Verbi”, các hạt giống của Lời. Người, Lời hiệu quả của Cha, như mưa xuống trên đất đai (Bài đọc I), tưới gội đất đai, làm cho đất đai màu mỡ, và làm mọc lên những hoa quả tốt tươi tô đẹp cho đời. Hạt Giống thần linh này có một sức mạnh vô tận: là ban tặng ơn cứu độ cho tất cả, bất kỳ nơi đâu, bất kỳ ai, kể cả những lúc thất vọng nhất, sức mạnh đó không có hàng rào nào có khả năng ngăn cản được. Thế giới này là cánh đồng của Chúa Cha, luôn đẹp đẽ, đáng chiêm ngắm như Thánh vịnh hôm nay nói tới, không có những con người hay những thực tại mà không thể không cứu rỗi được. Đó là nền tảng của niềm hy vọng về ơn cứu độ kitôgiáo (Spes salvi, như ĐHG Benedetto XVI nhấn mạnh). Hãy cam đảm vươn tới những chân trời bao la của hy vọng, vượt trên cả mồ hôi, nước mắt và tuyệt vọng của kiếp người!

### ***3. Những thửa ruộng khác nhau***

Dụ ngôn nói tới những thửa ruộng khác nhau, ám chỉ những thực tại của thế giới và lòng mỗi người chúng ta. Thiên Chúa ban Lời và ân sủng cách quảng đại cho hết mọi người. Nhưng Người không có ép ai phải theo. Ai có tai để nghe thì hãy nghe. Thiên Chúa tôn trọng sự tự do của chúng ta. Hay nói đúng hơn, Thiên Chúa mời gọi chúng ta cộng tác với Người. Những mảnh đất khác nhau là lòng chúng ta có khả năng đón nhận hoặc từ chối hạt giống Lời và Ân sủng. Con người có khả năng chọn cho mình là vệ đường, là ròi đá, là bụi gai, hay là mảnh đất tốt trước Lời Chúa. Và kết quả

của hạt giống được gieo vào đất tốt làm chúng ta ngạc nhiên: hạt 30, hạt 60 và hạt 100! Sự khác nhau này không tùy thuộc vào người gieo mà lại tùy thuộc vào phẩm chất của đất, chính là thái độ đón tiếp Lời và thực hành Lời của mỗi người chúng ta.

### ***Bài học áp dụng***

- Hãy yêu mến Kinh Thánh và siêng năng đọc, tìm hiểu và áp dụng Lời Chúa vào trong cuộc sống hằng ngày.

- Hãy chuẩn bị cho lòng mình là mảnh đất tốt để Lời Chúa dễ bắt rễ, và thấm sâu vào tâm hồn, và hãy để cho Lời đó uốn nắn và biến đổi suy nghĩ, phán đoán và hành động của chúng ta.

- Hãy quảng đại và rao giảng Lời Chúa khi thuận tiện cũng như lúc không thuận tiện, ngay cả những hoàn cảnh xem ra không còn hy vọng gì nữa vì Lời đó là Lời cứu độ con người.  
Amen!

## 24. Mở tai, mở mắt – Achille Degeest.

(Trích trong ‘Lương Thực Ngày Chúa Nhật’)

Ý nghĩa đại cương của dụ ngôn người gieo giống được chính Chúa giải thích. Nhiều bài bình giảng đã quảng diễn về sau lời giải thích ấy. Ở đây chúng ta dừng lại mầu nhiệm đáng sợ: cách thức người ta tiếp nhận lời Chúa. Quả thật trong dụ ngôn có thuật lại 1 lời Chúa dạy rằng, nhiều kẻ bịt tai nhắm mắt lại để khỏi nghe khỏi thấy. Nhiều người được gọi là có phúc vì họ thấy và nghe.

**1) Làm sao người ta có thể bịt tai nhắm mắt trước lời của Chúa?** Việc ấy tùy thuộc vào sự chọn lựa thâm sâu dấu kín tận đáy lòng, bằng vào đó mà người ta quyết định về cuộc sống của mình. Vượt ngoài mọi luật tất định, sở dĩ lời Chúa được đề ra cho người ta tin theo, là vì nơi con người có một hạt nhân tự do có thể quyết định đón nhận một cách hữu trách. Xét đoán theo nhân loại mỗi trường hợp riêng là việc không thể làm được. Điều quan trọng là biết rằng con người có trách nhiệm khi đối diện lời Chúa. Do đó một con người có thể đã quyết định thâm sâu trong lòng khiến anh đi và điếc trước Chân Lý đang đến gặp anh. Nếu Chân Lý nhằm vào chỗ thâm sâu, quyết định ấy lại càng mãnh liệt dứt khoát. Thực vậy, khi con người cảm thấy liên lụy đến cả định mệnh, anh sẽ hung dữ và bảo vệ các chọn lựa của mình và không chịu để cho người khác dễ lay chuyển. Một hiện tượng như thế đã xảy ra nơi những người Do thái gặp Đức Kitô. Hiện tượng ấy ngày nay vẫn còn xảy ra. Chúng ta không thể xét đoán trách nhiệm của những người từ khước TC và Đức Kitô. Nhưng bí ẩn của trách nhiệm ấy chất vấn chúng ta, vì nó đặt chúng ta vào một con đường đi không bao giờ cùng. Nếu quả thật chúng ta có đón nhận Lời Chúa thì vẫn chưa đón nhận hoàn hảo và chúng ta vẫn còn phải từ bỏ mình để theo những gì TC mời. Có thể mắt và tai chúng ta đã mở,

nhưng chúng ta vẫn còn luôn luôn phải dọn sạch và tẩy rửa. Chúng ta có nghĩ đến việc ấy chăng.

**2) Làm sao để đáng được lời Chúa phán với các môn đệ: phúc cho mắt các con vì được thấy, phúc cho tai các con vì được nghe?** Bằng cách nỗ lực tiến đến một trạng thái tâm hồn. Các môn đệ là những người đơn sơ, ngay thẳng, không có hệ thống trí thức cứng ngắt, nghèo hèn, không có đặc quyền để bảo vệ, không có ích kỷ để chống giữ, gần gũi với cuộc sống thực và họ có trái tim trong sạch, đặc ân của những người ngay thẳng và giản đơn. Ngày nay để giữ cho mắt và tai luôn mở ra đón nhận Phúc âm, chúng ta phải được kháng nhiễm chống lại một bầu không khí tinh thần và luân lý, nó xác trộn tâm trí và làm vẩn đục trái tim. Có một thế giới ra sức biện minh cho bất cứ lý thuyết nào, bất cứ thói hư nào, lo âu duy nhất là tiền tài và danh vọng. Nhiều tờ báo, nhiều đài truyền thanh truyền hình đổ ra suốt ngày thỉnh thoảng được vài điều thật hay còn ngoài ra từng đồng nguy biện, khiêu dâm, bạo hạnh, những cuộc trình diễn người ta nói đã được nghệ thuật thanh tẩy, nhưng làm vẩn đục tâm trí người xem. Câu hỏi là như thế này: chúng ta chọn để cho cái gì thâm nhập vào mình để cho những gì thế gian mời chào, hay để cho những gì Phúc âm đề nghị? Khả năng chăm chú nghe lời Chúa tùy thuộc vào câu trả lời.

## 25. Hạt giống Lời Chúa

(Trích trong ‘Niềm Vui Chia Sẻ’)

Ông Chirgwin, trong quyển sách mang tựa đề: “Thánh Kinh trong thế giới truyền giáo” đã kể câu chuyện sau đây:

Tokichi Ishi-I, một tên giết người không góm tay, đã đạt được kỷ lục hạ sát nhiều nạn nhân nhất bằng những phương thế không thể tưởng tượng nổi.

Hắn ta tàn nhẫn hạ sát đàn ông, đàn bà, kể cả trẻ con. Với bàn tay khát máu, hắn đã thủ tiêu bất cứ người nào tình cờ hắn gặp và muốn giết. Nhưng cuối cùng, hắn cũng bị bắt và bị kết án tử hình.

Lúc ở nhà tù chờ ngày hành quyết, hai phụ nữ đi công tác tông đồ thử khuyên nhủ hắn, nhưng tất cả những câu hỏi han, trò chuyện của họ không làm cho hắn mấy may cảm lòng, trái lại hắn nhìn thẳng vào họ với cặp mắt dữ tợn như một hung thủ.

Cuối cùng, mắt hết kiên nhẫn, hai phụ nữ ra về. Hai bà chỉ để lại cho hắn quyển Thánh Kinh Tân Ước, với một hy vọng mỏng manh là hắn sẽ đọc và Lời Chúa sẽ hoạt động nơi mà tiếng nói con người trở nên hoàn toàn bất lực.

Niềm hy vọng của họ đã trở thành hiện thực, Ishi-I đã đọc những câu chuyện trong Tân Ước hình như có một sự thu hút mãnh liệt, khiến hắn cứ tiếp tục đọc, đọc mãi và cuối cùng hắn đọc đến câu chuyện diễn tả cuộc tử nạn của Chúa Giêsu. Lời Chúa Giêsu cầu nguyện với Chúa Cha trên thập giá: “Lạy Cha, xin Cha tha cho chúng, vì chúng không biết việc chúng làm”. Lời ấy đã thắng sự chống trả cuối cùng trong tâm hồn của hắn. Sau đó Ishi-I thuật lại:

“Đọc đến lời ấy “Lạy Cha, xin Cha tha cho chúng, vì chúng không biết việc chúng làm”, tôi mới dừng lại. Con tim tôi hình như bị đánh động, bị đâm thâu bằng một con dao dài. Tôi có thể gọi đó là lòng thương xót của Ngài? Tôi

*không biết, nhưng điều duy nhất tôi biết là sự hung dữ, tàn bạo nơi tôi đã tan biến và tôi đã tin”.*

*Cuối cùng, ông Chirgwin, tác giả câu chuyện này, kết thúc câu chuyện bằng sự ngạc nhiên tột độ của những nhân viên nhà giam có phận sự đến dẫn Ishi-I đi hành quyết. Họ đã không gặp một tên sát nhân hung bạo như họ chờ đợi, nhưng là một con người hoà nhã, lễ độ. Ishi-I, tên sát nhân đã được Lời Chúa tái sinh.*

*(Câu chuyện này khiến tôi liên tưởng đến một chuyện phim video mới đây được giải thưởng Oscar, mang tựa đề: “Dead man walking” (Người chết biết đi). Ở các quầy cho thuê băng video, mang tựa đề: “Tên tử tội”).*

Anh chị em thân mến,

Lời Chúa có sức mạnh vạn năng. Lời Chúa có thể biến đổi tâm hồn một tên giết người không gớm tay như anh Tokichi Kshi-I và bao tâm hồn sa ngã khác. Lời Chúa có thể là động lực cho bao công tác bác ái của các tu sĩ nam nữ và giáo dân đang dần thân phục vụ những trẻ em bị bỏ rơi, những người già nua hấp hối không ai chăm sóc, những kẻ phải sống bên lề xã hội. Đúng như Chúa Giêsu đã nói trong Tin Mừng hôm nay: “Lời Chúa như hạt giống được gieo vào đất tốt. Nó sẽ nảy sinh một mùa gặt phong phú, một thành một trăm”.

Chúa Giêsu đã dùng dụ ngôn “Người gieo giống” để mô tả số phận Lời Chúa được tung ra giữa nhân loại và đem lại kết quả như thế nào: Có hạt rơi xuống bên vệ đường, chim trời ăn mất. Có hạt rơi xuống trên sỏi đá, không đâm rễ được, bị khô héo. Có hạt rơi vào bụi gai, bị chết nghẹt. Chúa không chú trọng đến phần mất mát đó cho bằng đến sự phát triển mạnh mẽ của hạt giống khi rơi vào phần đất tốt. Nó sẽ nảy sinh một mùa gặt phong phú, một thành ba mươi, sáu mươi hay một trăm. Vậy thì chúng ta đừng ai nản lòng vì mất mát, thiệt thòi. Người gieo giống cứ thẳng tay tung vãi khắp nơi

một cách quảng đại, không dè xén. Bên ngoài xem ra như mọi sự chông lại việc triển nở của hạt giống Lời Chúa. Nhưng hãy chờ mùa gặt đến, kết quả sẽ vượt mức tưởng tượng, vì đây là công việc của Thiên Chúa. (Một tên giết người không góm tay như Ishi-I, thế mà Lời Chúa đã từ từ thâm nhập vào tâm hồn, đã cải hoá anh thành một con người mới, một người hoà nhã, lễ độ, sám hối và đã tin).

Thánh Justinô tử đạo vào năm 150, khi suy niệm về dụ ngôn người gieo giống này đã khuyên bảo những người rao giảng Tin Mừng, đừng bao giờ thất vọng: “Chính Chúa Giêsu là Lời Thiên Chúa đã được gieo vào cánh đồng thế giới chúng ta. Ngài cũng đã bị hiểu lầm, bị chống đối, đã gặp bao thất bại... Nhưng sau khi bị chôn vùi vào lòng đất như hạt giống, Ngài đã nảy sinh bao hoa trái sự sống dồi dào”.

Thưa anh chị em,

Ngày nay Giáo Hội không ngừng rao giảng Lời Chúa qua các thể hệ trên khắp thế giới. Giáo Hội cũng gặp nhiều khó khăn, thất bại như: thiếu phương tiện, bị bách hại, đời sống kém cõi của một số giáo sĩ và giáo dân, số người rửa tội ngày càng ít đi trong một thế giới duy vật và trần tục hoá. Thật đáng buồn khi thấy đời sống đạo ngày càng sa sút. Lời Chúa như rơi vào sỏi đá, vào bụi gai hay ngoài đường lộ. Tuy nhiên, như lời Thánh Justinô: đừng thất vọng, người gieo cứ việc gieo và để cho Lời Chúa âm thầm hoạt động. Không có gì được phép làm cho chúng ta phải nghi ngờ hay chán nản. Hạt giống Lời Chúa có thể là bé nhỏ, có thể bị đối xử tàn tệ, bị chà đạp, bị lấn át, nhưng năng lực của nó là vô hạn (x. Đđ: Is 55,10-11).

Bốn phận của chúng ta là thành tâm đón nhận Lời Chúa, lắng nghe Lời Chúa và thực thi Lời Chúa trong cuộc sống giữa lòng đời. Không phải chỉ nghe suông mà còn tìm hiểu ý Chúa muốn chúng ta phải làm gì. Có bao nhiêu chương ngại

chống lại việc tìm hiểu và thực thi Lời Chúa: nào là những quyền rũ của đời sống trần tục, nào là những lo lắng việc đời, ham mê của cái. Chúng như chim trời sà xuống cướp lấy hạt giống vừa rơi xuống, hoặc như sỏi đá, như bụi gai cản trở, bóp nghẹt Lời Chúa.

Anh chị em thân mến,

Mỗi Chúa Nhật, chúng ta họp nhau dự Tiệc Thánh, gồm có Lời Chúa và Thánh Thể của Chúa. Hãy đón nhận với niềm tin yêu để Lời Chúa và Thánh Thể trở nên sức sống và ánh sáng, niềm vui và hy vọng cho cuộc đời chúng ta. Rồi đến lượt chúng ta lại trở thành người ra đi gieo giống, người Tông đồ rao giảng Lời Chúa, góp phần vào mùa thu hoạch của Giáo Hội cho Nước Trời vào ngày sau hết.



## 26. Luôn luôn gặt hái kết quả

Sách lễ cho chúng ta chọn giữa một bài đọc ngắn chỉ kể lại dụ ngôn người gieo giống và một bài đọc dài có thêm câu trả lời của Chúa Giêsu đáp lại câu hỏi “Tại sao Thầy dùng dụ ngôn để nói?” và lời giải thích dụ ngôn người gieo giống. Tôi chọn bài đọc ngắn, đúng như nó mô tả câu chuyện những hạt gieo của Chúa Giêsu.

Đọc đến chương 13 này của Matthêu, “chương của những dụ ngôn”, chúng ta biết được gì? Chúa Giêsu đã gieo nhiều trên tất cả các mảnh đất. Ngài đụng phải những cái đầu cứng rắn của những luật sĩ và người Phariseu. Ngài đã thấy những người phấn khởi nhưng bỏ Ngài rất nhanh. Ngài đã cảm nhận những thái độ ngập ngừng nơi các môn đệ của Gioan Tẩy giả và sự bối rối nơi chính Gioan Tẩy giả: “Thầy có phải là Đấng- phải -đến hay không?” Sự dửng dưng của một số thành phố đã tác động mạnh đến Ngài: “Khốn cho người hời thành Côrô! Khốn cho người hời thành Bétсай!” Tất cả những điều đó tạo nên một bức tranh khá đen tối. Nước Trời dường như khó khởi động.

Chính trong bối cảnh này mà dụ ngôn người gieo giống có tầm quan trọng rất lớn. Dụ ngôn này nói lên nhận xét sáng suốt nhưng không thất vọng của Chúa Giêsu. Ngài mời gọi chúng ta can đảm bằng cách nhìn vào điều quan trọng nhất: người gieo giống ra đi để gieo lúa. Nhưng thật là một người gieo giống kỳ lạ!

Người đó ra đi từ nơi Thiên Chúa và đến với chúng ta để gieo Thiên Chúa. Đây là một biến cố bất ngờ, không phải là một giai đoạn của lịch sử mà là sự đảo lộn lịch sử: “Các người hãy mau ăn năn hối cải, vì Nước Trời đã gần kề!”

Tin Mừng này đã làm cho mọi người phấn khởi. Sau đó, khi lời rao giảng tỏ ra có yêu cầu một số thánh giả bèn rẽ vào lời rao giảng đó, nhưng một số khác rơi vào trong cuộc sống

hời hợt hoặc ngổn ngang trăm bề và thậm chí trong sự chống đối, những con đường, những hòn đá, những bụi gai, những mảnh đất tốt, đất đai thật khác nhau! Mặc kệ, người gieo giống kỳ lạ này đã thấy được kết quả rồi: hạt được ba mươi, hạt được bốn mươi, hạt được một trăm. “Ai có tai nghe, hãy nghe!”

Nghe lời kêu gọi tin tưởng khi việc gieo giống có vẻ như thất bại. Trường hợp này đã xảy ra cho các nhà truyền giáo. Đây cũng là trường hợp xảy ra cho mọi tông đồ hiện nay, cho mọi Kitô hữu xem truyền hình và những người qua lại trên đường: “Đâu là những cây lúa đang mọc lên?”

Đây là câu trả lời. Đáng biết rõ những mảnh đất con người khảng định với chúng ta rằng có những mảnh đất khô cằn thì cũng có những mảnh đất tốt tươi và do đó luôn luôn có kết quả.

Chúa Giêsu đã nói điều này với những đám đông bối rối, với những môn đệ bị dao động. Ngài nói điều đó với chúng ta bây giờ là những người đo lường sự bỏ rơi việc hành đạo, sự dừng dưng của con cái chúng ta, sự gia tăng những người vô tín ngưỡng-Đáng kể dụ ngôn này hiện vẫn sống, dụ ngôn này được dành cho chúng ta. Đáng gieo giống đang có mặt ở đó, cho nên không có ai, không nơi nào, có quyền đoán xét rằng mọi hạt giống đều bị mất đi. Bao lâu chúng ta gieo Tin Mừng, chúng ta sẽ có kết quả là hạt được một trăm, hạt được sáu mươi, hạt được ba mươi.

## 27. Nghe giảng

*Benjamin Franklin là một vị tổng thống nổi tiếng của nước Mỹ. Ngày kia, ông nhận được món quà, đó là một cái chổi từ Ấn Độ. Ông nhìn thấy mấy hạt giống còn dính vào cái chổi, và thế là ông bứt ra và đem gieo những hạt giống ấy.*

*Sau lần thu hoạch đầu tiên, ông đem phân phát tất cả những hạt giống mình có cho bà con lối xóm. Và vụ thu hoạch của họ cũng thành công tốt đẹp. Bằng cách này, ông trở nên người đầu tiên đưa rơm vào Hoa Kỳ và khởi đầu cho kỹ nghệ sản xuất chổi.*

Từ câu chuyện trên, chúng ta đi vào đoạn Tin Mừng vừa nghe. Thực vậy, tất cả chúng ta đều được mời gọi phải hành động như thế. Chúa Giêsu ban cho chúng ta những chân lý của Người, đó là như những hạt giống chúng ta cần phải gieo trồng trong tâm trí chúng ta đã đành, mà còn phải đem gieo trồng trong tâm trí những người khác nữa.

Những hạt giống này, những chân lý này, Người ban cho chúng ta qua Thánh Kinh, qua sự giáo huấn của Hội Thánh, cụ thể là qua sự giảng dạy của các linh mục.

Như vị tổng thống nước Mỹ, chúng ta hãy đón nhận những chân lý ấy, hãy gieo trồng trong cõi lòng chúng ta, đồng thời cũng hãy chia sẻ những chân lý ấy cho những người chung quanh.

Bổn phận của tôi là nói nói về những chân lý ấy cho anh chị em. Còn bổn phận của anh chị em là lắng nghe và làm cho những chân lý ấy được nảy mầm và lớn lên, như lời Chúa Giêsu đã phán: Ai có tai để nghe, thì hãy nghe.

Tôi xin đưa ra một vài việc gợi ý cần làm ngay để chúng ta thu hoạch được những thành quả tốt đẹp khi nghe giảng.

Như một bác nông phu, trước khi xạ lúa cần phải chuẩn bị ruộng đất. Chúng ta cũng thế. Thật là hữu ích nếu như trên đường tới nhà thờ tham dự thánh lễ, chúng ta biết tự chuẩn bị

đón nhận chân lý. Chúng ta đừng nói: Lạy Chúa, hôm nay xin đừng để cha giảng quá dài. Trái lại hãy thân thưa: Lạy Chúa, xin giúp con đón nhận những chân lý để nuôi sống đời sống thiêng liêng của con. Chính người giảng cũng phải cầu nguyện như thế, để những người nghe mình giảng sẽ lợi dụng được những điều mình trình bày, và sẽ cung cấp được những mảnh đất phì nhiêu cho những chân lý mình đang cố gắng gieo trồng. Chúng ta không phải chỉ cầu nguyện cho mình, mà còn phải cầu nguyện cho người giảng nữa. Đó quả thực là một việc làm quý giá biết bao.

Tiếp đến, khi bước chân vào trong nhà thờ, chúng ta hãy làm dấu thánh giá trên mình, như để rũ sạch những lo âu trần thế và mở rộng tâm hồn cho hạt giống chân lý. Chúng ta hãy chăm chú lắng nghe những lời cầu nguyện, những bài đọc Thánh Kinh, nhất là bài Tin Mừng, đồng thời cũng hãy chú ý tới bài giảng, bằng cách cố gắng hiểu và nhớ.

Đức Kitô nói với chúng ta qua môi miệng của vị linh mục, thế nhưng, vị linh mục cũng chỉ là một con người, nên cũng có những giới hạn của mình. Con người đứng trên bục giảng có thể là một dụng cụ hữu hiệu, nhưng cũng có thể là một dụng cụ vô tích sự. Sứ điệp có thể được quảng diễn một cách trong sáng hay mù mờ, thế nhưng, nội dung của sứ điệp mới là điều quan trọng, còn cách diễn tả chỉ là điều thứ yếu.

Hãy lắng nghe và thực thi trong cuộc sống những điều đã đón nhận, để Lời Chúa thực sự nảy mầm, đâm bông và kết trái trong cuộc sống chúng ta.

## 28. Hạt giống và người gieo giống

Qua đoạn Tin Mừng hôm nay, chúng ta cùng nhau tìm hiểu về hạt giống và người gieo giống, cũng như về thửa đất đón nhận hạt giống.

Trước hết, hạt giống và người gieo giống chính là Đức Kitô.

Thực vậy, Ngài đã đến trong cánh đồng trần gian. Thế nhưng, Ngài đã bị hiểu lầm, đã gặp biết bao nhiêu khó khăn và thất bại. Nhưng sau khi bị chôn vùi vào lòng đất như một hạt giống, Ngài đã nảy mầm đâm bông và kết trái.

Tiếp đến, hạt giống và người gieo giống còn là Giáo Hội.

Thực vậy, như Chúa Giêsu, Giáo Hội trải qua giòng thời gian cũng đã gặp phải biết bao nhiêu thất bại và cấm cách. Tuy nhiên, tất cả không thể làm cho Giáo Hội nghi ngờ hay thất vọng về sứ mạng của mình.

Hạt giống lời Chúa cũng như bản chất của Giáo Hội, có thể là rất nhỏ bé. Nhỏ bé như một hạt cải, nhỏ bé như một dùm men, nhưng năng lực của lời Chúa cũng như của Giáo Hội là vô hạn.

Không phải là qua những thành công rực rỡ bên ngoài mà Chúa Giêsu đã cứu độ nhân loại. Trái lại, Ngài đã bước vào chặng đường thập giá, bước vào tiến trình của một hạt giống được gieo vào lòng đất cần phải mọc nát.

Bởi đó, Ngài đã trách cứ hai môn đệ trên đường về Emmaus:

- Hỡi những kẻ kém trí và chậm tin, Đức Kitô há không phải chịu thương khó rồi mới được vào chốn vinh quang hay sao?

Cũng vậy, Giáo Hội cần phải bước vào chặng đường thập giá, cần phải bước vào tiến trình mọc nát của một hạt giống. Những thời Giáo Hội được huy hoàng nhất chưa hẳn đã là những thời mà Nước Chúa được mở rộng hơn cả.

Còn thửa đất thì sao?

Trước tiên, thửa đất là thế gian này.

Thực vậy, Đức Kitô đã đến trong thế gian và gieo vào đó hạt giống lời của Ngài. Thế gian trước kia đang khô cằn và chờ mong ơn cứu độ. Thế nhưng, kể từ đây có thể trở nên phì nhiêu cho lời Chúa sinh hoa kết trái.

Thế nhưng quan trọng hơn cả, mảnh đất phì nhiêu ấy phải là chính cõi lòng chúng ta. Đúng thế, mặc dù lời Chúa đầy hiệu năng, nhưng tự nó lời Chúa cũng không đủ để đảm bảo một mùa gặt tốt đẹp, bởi vì lời Chúa còn cần phải gặp được những thửa đất tốt.

Thiên Chúa tiếp tục gieo vãi hạt giống lời Ngài vào cõi lòng chúng ta. Nhiều người nghe nhưng ít người hiểu. Nhưng hiểu mà thôi cũng chưa đủ, chúng ta còn phải sống lời Chúa. Bởi vì, không phải chỉ nghe, chỉ hiểu là lời Chúa tự động nảy nở trong cõi lòng chúng ta và đem lại những hoa trái.

Mặc dù lời Chúa có đủ sức để đảo lộn cuộc đời chúng ta, nhưng hiệu năng của lời Chúa không phải là tự động, không phải là máy móc. Sự tăng trưởng của lời Chúa hoàn toàn tùy thuộc vào mỗi người chúng ta.

Thiên Chúa đã trao ban cho chúng ta sự tự do và Ngài luôn tôn trọng sự tự do ấy cho tới cùng. Ngài đề nghị mà không ép buộc:

- Nay Ta đứng ngoài cửa mà gõ, nếu ai nghe tiếng Ta và mở cửa, thì Ta sẽ vào và dùng bữa với kẻ ấy.

Chúng ta có tự do để trở nên một đám sỏi đá, một bụi gai, một lối đi cằn cỗi, nhưng đồng thời cũng có thể là một thửa đất tốt. Tất cả mọi loại đất đều tùy thuộc ở cõi lòng chúng ta.

Vậy chúng ta sẽ là thửa đất nào? Chúng ta đã nghe và đã hiểu, nhưng liệu chúng có dám sống lời Chúa và thực thi những điều Ngài truyền dạy hay không?

## 29. Hạt giống tốt

Lớn lên ở thôn quê, đi rao giảng phần lớn thời gian ở thôn quê, Chúa Giêsu đã thường xuyên được chứng kiến cảnh gieo trồng của người nông dân, nên Ngài đã mượn những hình ảnh của những sinh hoạt thôn dã ấy để nói về nước trời, một trong những dụ ngôn đầu tiên của Chúa là dụ ngôn người gieo giống.

Người gieo trồng nào cũng có niềm tin và sự lạc quan. Gieo hạt giống vào lòng đất là đặt tất cả tin tưởng phó thác của mình vào thiên nhiên. Có hạt rơi xuống đất tốt, có hạt rơi bên vệ đường, có hạt rơi trong bụi gai, nhưng kết quả cuối cùng vẫn là vụ mùa tươi tốt. Nước trời cũng giống như người ra đi gieo giống vậy.

Thái độ lạ đời của người gieo giống khiến chúng ta hiểu được phần nào tình yêu thương phổ quát của Thiên Chúa. Không có người nông dân nào có đầu óc bình thường hiểu biết, lại đi phung phí hạt giống trên mọi mảnh đất, ngay cả những chỗ gai góc hay những mảnh đất sỏi đá, nhưng họ gieo vãi hạt giống của mình trên thửa đất đã được cày bừa cẩn thận để hạt giống có thể mọc lên thật dễ dàng. Ở đây Chúa Giêsu cho chúng ta biết: Ngài muốn cứu rỗi tất cả mọi người, không phân biệt ai, Ngài muốn thông truyền chân lý cho mọi hạng người. Nhưng cũng như các mảnh đất được kể trong Tin Mừng, tiếp nhận hạt giống và sinh hoa kết trái khác nhau, mỗi người cũng có thái độ khác nhau khi đón nhận lời Chúa, tiếp nhận ân sủng của Ngài, họ có quyền tự do chấp nhận hay từ chối. Nếu chấp nhận thì lời Chúa sẽ đem lại cho họ nhiều lợi ích, nếu chối từ thì họ sẽ chẳng được gì. Như vậy, hoa trái tốt lành là tùy ở sự chấp nhận của con người.

Chính mỗi người phải cố gắng làm cho tâm hồn mình thành mảnh đất tốt, phì nhiêu tiếp nhận lời Chúa một cách thành khẩn, để hạt giống có thể phát triển và đơm bông kết

trái. Trong các hoạt động hay sinh hoạt hằng ngày, dù công khai hay âm thầm, dù to lớn hay nhỏ bé, kể cả những khó khăn và đau khổ của cuộc sống, tất cả mọi người đều được mời gọi để gieo rắc niềm hy vọng. Trên những mảnh đất khô cằn tình người, chúng ta được Đức Kitô kêu mời trồng tía từng hạt giống của yêu thương. Trên những vùng đất khô sạn tin yêu, chúng ta được Đức Kitô kêu mời gieo rắc niềm hy vọng. Từng giây, từng phút, từng ngày, từng năm, chúng ta tin tưởng rằng sức sống sẽ bùng dậy, yêu thương sẽ trở bông.

*Người ta kể rằng: Một người cha kia có ba đứa con trai, tuy sinh ra trong nghèo khó, nhưng nhờ chuyên cần làm việc và tiết kiệm, ông đã trở nên một điền chủ giàu có. Lúc cuối đời, tuổi già sức yếu, ông tính việc chia gia tài cho các con, ông muốn biết đứa con nào thông minh nhất để giao phó phần lớn gia tài của ông cho nó. Ông gọi cả ba người con tới bên giường bệnh, trao cho mỗi đứa năm đồng và bảo hãy đi mua cái gì có thể lấp đầy căn phòng trống trải và u tối của ông.*

*Ba người con vâng lời cha cầm tiền ra chợ. Người anh cả nghĩ rằng việc này quá dễ dàng, anh mua một bó rom lớn đem về, người con thứ hai nghĩ kỹ hơn, anh mua những bao lông vịt rất đẹp mắt, người con út lo nghĩ: biết mua gì với năm đồng này để có thể lấp đầy căn phòng lớn của cha? Cuối cùng anh đã nghĩ ra, anh mua một cây nến và một bao diêm.*

*Ngày hôm sau, cả ba người con đều tụ họp trong phòng cha già. Người con cả mang rom ra trải, nhưng phòng quá rộng, chỉ phủ được một góc, người con thứ đổ lông vịt ra, nhưng cũng chỉ phủ được hai góc của căn phòng. Người cha tỏ vẻ thất vọng. Người con út từ từ rút trong túi ra một cây nến và một hộp diêm, thoáng một cái căn phòng đầy ánh sáng. Mọi người ngạc nhiên, người cha già rất sung sướng vì*



*quà tặng của người con út, ông quyết định trao phần lớn ruộng đất và gia sản cho anh ta, vì ông thấy anh ta đủ thông minh để quản trị gia sản của mình và nhờ vậy cũng có thể giúp đỡ các người anh nữa.*

Cuộc sống mỗi người chúng ta, cuộc sống những người chung quanh chúng ta, cuộc sống của xã hội chúng ta, có lẽ nhiều khi cũng giống như một căn phòng tối, chỉ cần một người nào đó thắp lên một tia sáng nhỏ là những người chung quanh sẽ cảm thấy ấm áp và phấn khởi hơn: một tia sáng nhỏ của cái mỉm cười, một tia sáng nhỏ của lời chào hỏi thăm nom, một tia sáng nhỏ của tình yêu san sẻ, một tia sáng nhỏ của cảm thông, tha thứ, một tia sáng nhỏ của niềm tin giải tỏa qua sự hân hoan chấp nhận cuộc đời.

Chúng ta hãy tạ ơn Chúa đã cho chúng ta nhận được tình yêu của Chúa. Xin cho cả cuộc sống chúng ta trở thành chứng tích của tình yêu Chúa đối với mọi người. Xin cho tất cả những ai gặp gỡ chúng ta đều có thể nhận ra được tình yêu của Chúa.

### 30. Gieo giống

Bài Phúc âm hôm nay, mang tên “Dụ ngôn người gieo giống”. Thiên Chúa là người gieo giống. Chúng ta là đất. Hạt giống là lời giảng dạy của Chúa Giêsu. Vấn đề của chúng ta là làm sao trở nên đất tốt?

Để hiểu dụ ngôn dễ dàng hơn, William Barclay đã giải thích cách gieo hạt giống của người nông dân và sự phức tạp của những mảnh đất khác nhau ở Palestine vào thời Chúa Giêsu như sau:

“Ở Palestine có hai cách gieo hạt giống. Nó có thể được tung vãi lên không khi người gieo giống bước tới bước lui trên cánh đồng. Dĩ nhiên, nếu gió thổi, một số hạt giống có thể bị thổi vào tất cả mọi chỗ, đôi khi bay ra khỏi cánh đồng. Cách thứ hai là cách lười biếng, nhưng không phải là không được sử dụng thường xuyên. Đó là đặt một cái túi hạt giống trên lưng một con lừa, cắt hay xé một cái lỗ ở góc túi, rồi để con lừa đi lại trên cánh đồng trong khi hạt giống chảy ra. Trong trường hợp này một số hạt giống có thể chảy xuống đang khi con vật băng ngang qua lồi đi hoặc trước khi nó đi tới cánh đồng.

Ở Palestine, những cánh đồng là những dải đất dài và hẹp; ở bên phải có lối đi. Lối đi được nện chắc chắn như mặt đường bởi vô số những vết chân của những người bộ hành qua lại. Đó là lý do tại sao Chúa Giêsu nói đến “có hạt rơi xuống vệ đường”, đã không có cơ hội cho hạt giống thâm nhập xuống đất.

“Có hạt rơi trên đá sỏi...” Đất sỏi đá, không phải là đất đầy những đá; nhưng là đất bình thường ở Palestine, một lớp đất mỏng trên mặt của một tảng đá nằm ở dưới. Lớp đất có lẽ chỉ sâu chừng 4 hay 5 cm trước khi tới phần đá vôi. Hạt giống nằm trên phần đất như vậy sẽ nảy mộng nhanh chóng do sức nóng của mặt trời và đất ẩm. Nhưng vì không có chiều

sâu của đất nên khi rễ đâm xuống để đi tìm chất dinh dưỡng và nước, nó chỉ gặp đá, liền bị chết, và hoàn toàn không thể nào chịu đựng nổi sức nóng mặt trời.

“Có hạt rơi vào bụi gai...” Đất có gai, dễ tạo nên lầm lẫn. Khi người gieo hạt giống xuống, mặt đất có vẻ được dọn sạch sẽ; nhưng ở trong đất vẫn còn những gốc rễ của cỏ dại, cây hoang, và gai góc sẵn sàng mọc trở lại. Mỗi người làm vườn đều biết rằng các loại cỏ dại mọc lên với một tốc độ nhanh chóng mà ít có hạt giống tốt nào có thể theo kịp. Hậu quả là hạt giống và cỏ dại mọc lên chung với nhau; nhưng cỏ dại mạnh mẽ hơn làm chết ngộp sự phát triển của hạt giống.

“Có hạt rơi xuống đất tốt...” Đất tốt, ở dưới sâu, thuần túy là đất mềm; hạt giống có thể đâm rễ sâu xuống tìm được dinh dưỡng, lớn lên nhanh chóng; và trong đất tốt nó sẽ phát sinh một mùa huê lợi phong phú.

Tâm hồn mỗi người cũng giống như thửa ruộng ở Palestine thời Chúa Giê-su, gồm đủ mọi loại đất như William Barclay đã diễn tả. Trong cuốn “A Kind of Praying”, của Rex Chapman, có lời cầu nguyện dựa theo đoạn Thánh Kinh của dụ ngôn người gieo giống đã diễn tả rằng có những loại đất khác nhau ở ngay bên trong mỗi người:

“Lạy Chúa, điều lạ lùng là làm thế nào con người đã phản ứng rất khác biệt ở những giây phút khác nhau đối với cùng một tình huống. Đôi khi con có được sự phấn khởi của trẻ thơ. Con nhìn thấy tương lai rõ ràng. Con hiểu được những vấn đề. Con biết đường phải đi. Đôi mắt của con tập trung lại một cách rất bén nhạy. Hạt giống mọc lên và sinh hoa trái.

Nhưng lạy Chúa, tại sao con lại không thể nào luôn như vậy được? Đôi khi con thấy mình đang vật lộn với một vấn đề. Tuy nhiên, chỉ vì những chiếc cây mà con không thể nào thấy được cả khu rừng, vì những chi tiết nhỏ mà con không thể nhìn thấy toàn bộ bức tranh. Rồi chẳng có sự gì đi đúng

đường cả. Đường như con chẳng làm được gì, như thể những cây gai cở dai đang bóp chết sự sống của hạt giống.

Đôi khi sự thích thú hăng say ở trong con bùng dậy. Con bắt đầu nắm bắt được công việc. Bỗng nhiên tính tình thay đổi. Sự biếng nhác ngự trị bỏ lại lòng nhiệt thành trong quá khứ. Sự thích thú phai nhạt dần vì thiếu nước. Đôi khi con đi lang thang chẳng biết phải làm gì. Cuộc đời là những khoảng thời gian trôi qua vô vị...”

Chúng ta đã biết được sự phức tạp và hay thay đổi của tâm hồn mình. Vậy làm thế nào để tâm hồn chúng ta luôn luôn là những mảnh đất tốt?

### 31. Gieo giống

*Jerry Anderson khi còn trẻ rất thích đi săn vịt, và qua hình ảnh của những con vịt đi kiếm mồi, ông đã diễn tả đời sống của các Kitô hữu như sau: Vào mùa thu, khi gió lạnh từ hướng bắc thổi về, ông lấy những con vịt mồi bằng gỗ ra, lau chùi sạch sẽ, và móc những cái mỏ neo mới vào những con vịt mồi này. Khi mùa săn vịt đến, ông đã sẵn sàng. Theo ông Anderson hiện nay, những con vịt trời là những con vịt hoang sống ở các đầm lầy. Chúng bơi lội xung quanh chỗ nước cạn và kiếm ăn ngay trên những đám cỏ mọc lên ở đầm lầy. Chúng chỉ ăn những lương thực kiếm được trên mặt nước mà thôi. Dù vậy, thỉnh thoảng, ông cũng đã nhìn thấy những con vịt lặn lỏn vào trong những con vịt mồi. Chúng lặn sâu xuống đáy ao để tìm mồi, kiếm ăn trên những thảo mộc, rong rêu mọc lên từ dưới đáy hồ.*

Ngày nay, trong những cách thức nào đó, Anderson nói, những người Kitô hữu giống như những con vịt đó. Một số là những con vịt cạn ở đầm lầy, thỏa mãn với phần lương thực họ kiếm được trong những chỗ cạn của đời sống Kitô hữu. Những người khác là những con vịt lặn. Họ lặn rất sâu vào trong Lời Chúa qua sự học hỏi nghiên cứu Thánh Kinh, suy niệm, và tham gia vào trong đời sống và công việc mục vụ của Giáo Hội. Lời Chúa phát sinh hoa trái phong phú trong đời sống của họ.

Ngày 6 tháng 7 năm 2002, kỷ niệm một trăm năm ngày vị thánh nữ trẻ Maria Goretti tuyên xưng tình yêu và lòng can đảm trung thành với Chúa Giêsu. Lên mười tuổi thánh nữ rước lễ lần đầu với tất cả lòng yêu mến Chúa Giêsu. Ba tháng trước khi mừng sinh nhật thứ 12, một người hàng xóm tên là Alessandro Serenelli đã cố hãm hiếp thánh nữ. Maria từ chối và kháng cự quyết liệt. Alessandro đã dùng dao đâm nhiều nhát vào người Maria. Ngày hôm sau, ngày 6 tháng 7 năm

1902, thánh nữ đã qua đời trước khi tha thứ cho kẻ đã cố tình hãm hiếp và giết người. “Phải, vì tình yêu của Chúa Giêsu tôi tha tội cho anh và tôi muốn anh cùng ở với tôi trên thiên đàng”. Mang đầy tội nhục, đờn đau và bị mọi người xa lánh, Alessandro đã bị kết án vào tù. Tuy nhiên, hạt giống tha thứ và yêu thương Maria đã gieo vào tâm hồn anh đã dần dần phát sinh hoa trái. Anh đã cảm nghiệm được ơn trở lại. Sau 27 năm tù, ngay sau khi được thả ra anh đi thẳng đến nhà mẹ của Maria để xin lỗi, đồng thời cùng với bà đi tham dự lễ Giáng sinh, anh đã bước lên trước mặt cộng đoàn, xác nhận tội lỗi của mình, và van xin sự tha thứ của Thiên Chúa, cũng như của cộng đoàn. Chính anh đã đứng ra làm chứng để phong thánh cho Maria Goretti. Ngày 24 tháng 6 năm 1950 anh đã đứng ở quảng trường thánh Phêrô khi Đức Giáo Hoàng Piô XII công bố Maria Goretti là một vị thánh. Sau cùng, Alessandro Serenelli đã chết vào ngày 6 tháng 5 năm 1970 trong tu viện Capuchin nơi anh đã xin vào làm vườn để ăn năn đền tội và cầu nguyện.

Xưa kia Mẹ têrêsa thành Calcutta đã phải làm sự lựa chọn như vậy. Lúc mới bước vào đời sống tu trì, Mẹ Têrêsa chưa bắt đầu giúp đỡ người nghèo khổ ngay. Khoảng trên 20 năm Mẹ đã dạy học cho con cái của những người giàu có nhất ở Calcutta, Ấn Độ. Mỗi ngày Mẹ nhìn xuống xóm nhà nghèo bần thiu và dân chúng sống chen chúc ngoài đường phố xung quanh những người giàu có nơi Mẹ làm việc. Mẹ hài lòng với cuộc sống của mình. Cho đến một đêm, Mẹ phải đi bộ về nhà và nghe thấy tiếng rên rỉ của một người phụ nữ kêu xin giúp đỡ. Nhận ra tình trạng nguy kịch của bà, Mẹ Têrêsa vội vã đưa bà vào một nhà thương gần nhất. Đến nhà thương, người ta bảo mẹ phải ngồi chờ. Mẹ biết rằng người phụ nữ có thể chết nếu không được săn sóc thuốc thang ngay lập tức, do đó Mẹ lại đưa bà vào một nhà thương khác. Một lần nữa Mẹ lại

bị từ chối. Người phụ nữ thuộc về giai cấp bị bỏ quên trong xã hội. Trong tuyệt vọng, Mẹ đã đưa bà về nhà. Đến khuya bà đã ra đi êm ái trong cánh tay yêu thương của Mẹ Têrêsa. Đêm hôm đó, Mẹ Têrêsa đã khẳng định rằng từ nay trở đi điều này sẽ không còn bao giờ xảy ra nữa cho bất cứ ai Mẹ đã gặp, Mẹ đã quyết định dâng hiến đời mình để xoa dịu vết thương của những người đang chịu đau khổ xung quanh Mẹ. Dù sống hay chết, họ phải được cư xử xứng đáng với phẩm giá của con người. Mẹ sẽ làm mọi sự trong quyền hạn của mình để họ phải được cư xử tốt đẹp hơn với tình yêu và sự kính trọng mà tất cả mọi người đáng được hưởng.

Nói tóm lại, để trở nên đất tốt, Giáo Hội khuyên chúng ta hãy sống xứng đáng với đời sống Kitô hữu bằng việc tuân giữ: “Mười điều răn, Bài giảng trên núi và giáo lý của các tông đồ vạch ra cho chúng ta những con đường dẫn tới nước trời. Chúng ta tiến từng bước trên con đường này, bằng những hành vi thường nhật, được nâng đỡ bởi ân sủng của Chúa Thánh Thần. Nhận lấy hạt giống lời Chúa trong mình, chúng ta từ từ sinh hoa trái trong Giáo Hội, cho vinh quang của Thiên Chúa”.

### **32. Lời Chúa với đời người – Lm. Kiều công Tùng**

"Con lớn lên bằng lời ru của bà cùng với sự êm ái dịu dàng của Kymdan". Một câu quảng cáo đầy ấn tượng nhằm đạt đến mục đích cuối cùng của nhà sản xuất nệm Kymdan. Điều đáng nói ở đây là câu quảng cáo ấy đã vô tình nói với mọi người một sự thật: Người ta lớn lên không chỉ bằng cơm bánh mà còn bằng lời nữa. Từ lời ru êm khi còn nằm nôi cho đến lời dạy bảo nhắc nhở răn đe lúc đã lớn khôn. Rồi trưởng thành bước vào đời, người ta vẫn cần lắm những lời khen tặng, động viên hay an ủi... Thử hỏi, cuộc sống con người sẽ ra sao, nếu như những lời lẽ kia không được gieo vãi.

Thế nhưng trong thực tế, nhiều khi chúng ta nghiệm ra rằng cho dù lời người phàm cần thiết đến đâu thì cũng không làm cho người ta no thỏa. Người ta cần một thứ lời có thể đáp ứng mọi tâm trạng và trong mọi hoàn cảnh, không phải chỉ là "2 trong 1" hay "3 trong 1" mà là "nhiều trong 1". Một thứ lời có thể hướng dẫn ta trong lúc nghi nan, trấn an khi gặp khó khăn, nâng đỡ khi sầu khổ, sửa dạy khi nông nổi, hồi thúc khi lười biếng, cảnh giác trong nguy hiểm và đem lại hy vọng những lúc ta chán nản tuyệt vọng. Chỉ có Lời Chúa mới thỏa mãn những điều kiện ấy, mà Lời Chúa thì đã được gieo vãi trong tâm hồn và cuộc sống mỗi người từ lâu rồi.

#### **1. Lời được gieo cách hào phóng**

Trước hết, Tin Mừng hôm nay cho chúng ta thấy Thiên Chúa là một người gieo giống đầy hào phóng và lạc quan. Kinh nghiệm của một nhà nông không cho phép người ta phí phạm hạt giống lẫn công sức trên những mảnh đất cằn cỗi sỏi đá bởi kết quả thu được chắc chắn không thể bù lại những gì bỏ ra. Thế nhưng, đường lối của Thiên Chúa lại hoàn toàn khác với cách suy nghĩ của con người. Hạt giống Lời Chúa không chỉ dành cho những mảnh đất màu mỡ mà được tung vãi khắp nơi, cả bên vệ đường, trên sỏi đá hay giữa bụi gai.



Lời Chúa không chỉ nói cho các thầy tư tế hay kinh sư, cho người lành người tốt.

Thiên Chúa đã tung gieo Lời của Ngài một cách hào phóng trên mọi mảnh đất, đến mọi hạng người, mọi tâm hồn bất kể là thu thuế hay gái điếm. Nếu tính tỉ lệ thì ta thấy giữa đất xấu và đất tốt là 3/1. Một tỉ lệ khá cao: cứ ba hạt bị mất mát mới có một hạt đem lại kết quả. Thế nhưng, người gieo giống vẫn cứ ra đi, vẫn cứ gieo vãi. Sẽ có người cho rằng người gieo giống quá phung phí và dờ hơi; nhưng nếu nhìn xa hơn, nghĩ sâu hơn thì người gieo giống cực kỳ quảng đại, ông ta muốn mọi nơi trên cánh đồng đều có cơ hội sản sinh mùa màng thật tốt và đem lại thật nhiều hoa lợi.

Thiên Chúa là Đấng giàu lòng thương xót như thế đó. Ngài không bao giờ nghi ngờ thiện chí của bất kỳ một tâm hồn nào. Ngài đã quảng đại trao ban Lời của Ngài, trao ban chính Con của Ngài cho nhân loại và Ngài luôn chờ đợi hiệu quả phát sinh nơi tâm hồn và cuộc sống của chúng ta. Tâm hồn nào cũng có thể trở nên mảnh đất màu mỡ khi biết mở rộng lắng nghe và đón nhận Lời Chúa, suy gẫm và làm cho phong phú cụ thể qua từng suy nghĩ, lời nói hay cử chỉ.

## ***2. Lời mọc lên đầy hy vọng***

Chúa Giêsu giảng dụ ngôn "Người Gieo Giống" trong bối cảnh những người trí thức có địa vị đang ra sức chống đối Ngài, còn những kẻ bình dân và các môn đệ thì đã bắt đầu ngã lòng hoài nghi trước những kết quả ít ỏi của lời Ngài giảng dạy. Như thế, có thể nói đây là dụ ngôn tuyệt vời của niềm hy vọng dành cho những con người đang thất vọng.

Dụ ngôn "Người Gieo Giống" cho chúng ta thấy rằng hành trình Đức Tin của chúng ta phải là một hành trình trong tin yêu hy vọng: dù huê lợi không đồng đều nhưng đất màu mỡ vẫn có đó, dù hạt giống có mất mát nhưng mùa gặt vẫn bội thu, dù vẫn có đó những chướng ngại nhưng Nước Thiên

Chúa cũng sẽ đạt đến viên mãn. "Cuộc đời chỉ là thời kỳ gieo hạt, mà mùa gặt không ở tại thế này" (Danh họa Van Gogh). Chính niềm hy vọng là nguồn sinh lực dồi dào cho cuộc lữ hành của chúng ta.

Nhiều khi chúng ta thấy đường đi phía trước thật mịt mờ. Hiện tại thì đầy khó khăn thử thách. Tương lai càng tối tăm dày đặc. Chúng ta bị cám dỗ hoài nghi và mất hết niềm hy vọng. Lời Chúa hôm nay mở ra cho chúng ta một con đường đầy ánh sáng. Đau khổ khó khăn hiện tại chính là liều thuốc kích thích Niềm Tin tưởng chờ đợi Ôn Cứu Độ. Tin tưởng trong nỗ lực phấn đấu chứ không phải Niềm Tin lười biếng bạc nhược. Số phận người đi gieo có hẩm hiu bạc bẽo, nhưng mùa thu hoạch thì đầy hứa hẹn huy hoàng.

### ***3. Lời sinh sôi thật bất ngờ***

Từ những khởi đầu ít hứa hẹn, điều kỳ diệu của hạt giống rơi trên đất tốt đã có thể bù đắp gấp bội những thất bại mất mát. Tỷ lệ mất mát là 3/1, nhưng số thu lại không chỉ gấp ba mà là 30, 60 và thậm chí 100 lần. Thiên Chúa không ngừng mời gọi chúng ta vươn tới sự thiện hảo và trở sinh ngày càng nhiều hoa trái hơn trong cuộc sống. Chỉ cần một câu Lời Chúa được tự do lớn lên trong lòng người ta thì cũng đủ để đời người hoàn toàn thay đổi.

Lịch sử Giáo hội và cuộc đời của nhiều vị thánh đã chứng minh điều này. Chỉ một câu: "Hãy đi bán những gì anh có mà cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời, rồi hãy đến theo tôi" (Mc 10, 21) đã làm thay đổi cả cuộc đời thánh Phanxicô Át-xi-di, đến nỗi một kẻ vô thần độc tài cũng phải nhìn nhận rằng chỉ cần mười người như ngài là có thể thay đổi cả thế giới. Rồi cuộc đời và thành quả truyền giáo của Thánh Phanxicô Xa-vi-ê cũng là hoa trái của câu Lời Chúa: "Được cả thế giới mà phải thiệt mất mạng sống, thì người ta nào có lợi gì?" (Mc 8, 36). Cũng thế, tâm hồn và cuộc đời

của Mẹ Têrêsa thành Calcutta cũng chính là mảnh đất màu mỡ đã để cho Lời Chúa lớn lên và sinh sôi đem lại mùa bội thu cho cả thế giới.

Thừa đất không thể sinh hoa trái nếu không có hạt giống. Cũng vậy, cuộc sống chúng ta sẽ cằn cỗi nếu không có Lời Chúa gieo trong tâm hồn. Thiên Chúa không chỉ nói với chúng ta qua Thánh Kinh, Ngài còn nói với chúng ta qua các biến cố của đời mình. Dụ ngôn "Người Gieo Giống" đòi chúng ta phải xét lại thái độ nghe Lời Chúa, đòi ta phải cải tạo lại mảnh đất lòng mình, và tăng thêm sinh lực giúp chúng ta sống Lời Chúa. Lời Thiên Chúa đã phán ra chỉ trở về khi đã đạt được kết quả. Bổn phận của chúng ta là phải nỗ lực làm cho hạt giống Lời Chúa mọc lên tươi tốt, đâm rễ sâu trong tâm hồn, phát sinh những công việc phù hợp với Đức Tin và đem lại những kết quả tốt đẹp.

### 33. Mảnh đất cuộc đời

(Trích trong ‘Nhu Thầy Đã Yêu’ – Thiên Phúc)

*Tại Úc Châu có dân tộc Chimbu thuộc đảo Tân Ghinê. Hàng ngàn năm qua họ sống khép kín trong những bộ tộc riêng tại vùng núi hiểm trở. Các bộ tộc này không quan hệ với nhau họ sống hoàn toàn biệt lập. vì thế, chỉ có 3 triệu người mà họ nói tới 700 ngôn ngữ.*

*Các vị thừa sai cố học, đọc một ngôn ngữ, và họ dựa vào đó mà dịch ra một thứ tiếng chung gọi là Esperanto, có nghĩa là niềm Hy vọng. Tiếng này được rút ra từ các nhóm ngôn ngữ khác nhau để làm nên một thổ ngữ Melanesien.*

*Khi chị nữ tu Mary Claude Đem Lời Chúa Đến rao giảng thì được họ đón nhận rất dễ dàng. Dường như lịch sử truyền khẩu của họ qua các thế hệ đều nói tới một Vị nào đó sẽ đến.*

*Chị Mary Claude kể: “Có một bà góa trẻ làm công cho địa điểm truyền giáo để kiếm tiền nuôi ba đứa con. Xảy ra có những người thuộc bộ lạc của bà đến xin tiền. Tôi khuyên chị nên tiết kiệm tiền để lo cho các con. Nhưng chị ấy đã nói một câu làm tôi bất ngờ: Chúa Giêsu dạy rằng ai cho người thân cận đang túng thiếu là cho chính Chúa, nên con phải có bổn phận giúp đỡ họ”.*

\*\*\*

“Cho đi” đã trở thành nét văn hóa truyền thông của người Chimbu và “chia sẻ” đã đi vào bản sắc dân tộc của họ. Được như thế, chính là nhờ Lời Chúa đã thấm nhập vào máu thịt của họ, vào từng suy nghĩ, hành vi của họ. Lời Chúa đã đưa họ thoát ra khỏi tình trạng biệt lập, và qui tụ họ lại thành một cộng đoàn yêu thương.

Tin mừng hôm nay đức Giêsu dùng dụ ngôn “Người gieo giống” để dạy chúng ta về giá trị của Lời Chúa, nhờ đó chúng

ta biết lắng nghe, suy niệm và đem ra thực hành, để có thể trở sinh nhiều bông hạt.

Tâm hồn chúng ta có thể ví như vệ đường: Nghe mà không hiểu hay cố tình không hiểu, vì Lời Chúa bắt ta phải thay đổi nếp sống.

Tâm hồn chúng ta có thể ví như đá sỏi: Nghe thì mau mắn đón nhận nhưng hời hợt nhất thời, khi thử thách đến thì cao bay xa chạy.

Tâm hồn chúng ta cũng có thể ví như gai góc: Những lo lắng sự đời với danh vọng của cải, là nỗi đam mê đã bóp nghẹt Lời Chúa.

Nhưng nếu tâm hồn chúng ta là mảnh đất tốt: Lắng nghe và thấu hiểu, tin cậy và khiêm tốn sống Lời Người, thì ngày mai phía trước sẽ là một vụ lúa bội thu.

Như thế, chỉ có thái độ thành tâm lắng nghe Lời Chúa mới là quan trọng, chỉ có sự mau mắn đáp trả Lời Người mới có giá trị. Ai nghĩ và hiểu được đều có mới thật có phúc. Đức Giêsu nói: “Còn anh em, mắt an hem thật có phúc vì được thấy, tai an hem thật có phúc, vì được nghe” (Mt 13,16). Nhưng nghe và hiểu được những đòi hỏi gặt gao của Lời Chúa, quả thật cũng không phải dễ dàng. Và càng khó khăn hơn khi ta dám can đảm thực thi Lời Người.

Đã hơn hai ngàn năm qua, hạt giống Lời Chúa không ngừng gieo vãi trên các tâm hồn thiện chí. Kinh Thánh đã được dịch ra 2123 ngôn ngữ. Kể từ khi cuốn sách in đầu tiên trên thế giới ra đời cách đây 550 năm, thì Kinh Thánh vẫn liên tiếp là cuốn sách được dịch ra thêm nhiều ngôn ngữ mới, kể cả các thổ ngữ của dân tộc Yami ở Đài Loan, thổ dân da đỏ ở Paraguay, Kenya v.v... chưa kể hàng triệu băng cassette, video và CD Rom không ngừng phát hành.

Chúng ta không thiếu các phương tiện thông tin hiện đại để gieo vãi Lời Chúa.

Chúng ta cũng chẳng thiếu các nhà truyền giáo nhiệt tâm rao giảng Lời Người.

Chúng ta chỉ thiếu những mảnh đất tốt, những tâm hồn ngoan ngùy để cho hạt giống Lời Chúa gieo xuống, nảy mầm, vươn lên, và trở bông: hạt được 30, hạt được 60 và hạt được 100.

Để chuẩn bị luống cây cho những hạt giống tốt. Người Kitô hữu không chỉ thán phục khi nghe Lời Chúa, không chỉ xúc động khi đón nhận Lời Người. Nhưng phải can đảm và nhiệt âm thực thi Lời yêu thương của Người.

\*\*\*

*Lạy Chúa, xin giúp chúng con thoát ra khỏi vỏ trấu của ích kỷ, won hèn, để nảy mầm vươn lên và trở sinh thật nhiều bông hạt của nhân ái và yêu thương.*

*Xin chỉ cho chúng con biết dọn dẹp mảnh đất cuộc đời cho phì nhiêu màu mỡ, để hạt giống Lời Chúa được tự do tăng trưởng đến mức viên mãn trong cuộc sống chúng con. Amen.*

### 34. Bội thu

Đa số quý ông bà và anh chị em ở đây sống bằng nghề nông. Vì thế, hẳn chúng ta có nhiều kinh nghiệm trong việc cấy trồng.

Qua dụ ngôn “Người gieo giống”, Chúa Giêsu đã chia sẻ với chúng ta những hiểu biết và kinh nghiệm về việc đồng áng tại quê hương của Người. Tất nhiên, Người không có ý dạy ta về việc cấy trồng. Nhưng từ công việc cụ thể và quen thuộc ấy, Người dẫn chúng ta tới một lãnh vực khác, đó là lãnh vực tâm linh. Trong lãnh vực này, tâm hồn mỗi người được ví như một thửa đất có những điều kiện khác nhau để tiếp nhận hạt giống. Hạt giống được gieo vào tâm hồn mỗi người không phải là hạt lúa hay hạt cây ăn trái mà là Lời Chúa. Lời Chúa sẽ đem lại sự sống cho tâm hồn ta giống như hạt lúa, hạt gạo cho ta sự sống phần xác. Và hạt giống Lời Chúa được gieo vãi một cách rộng rãi không loại trừ một mảnh đất tâm hồn nào. Người đạo đức thánh thiện cũng như người khô khan nguội lạnh, người lương thiện cũng như người bất lương... tất cả đều được đón nhận hạt giống Lời Chúa. Rồi kinh nghiệm cho thấy rằng: việc cấy trồng không luôn dễ dàng bởi có nhiều kẻ thù phá hoại. Kẻ thù của nông dân và hạt giống là giông bão, là nắng hạn, là đá sỏi, là gai góc, là cỏ dại, là muông thú, là sâu rầy... Hạt giống Lời Chúa cũng có nhiều kẻ thù. Kẻ thù của Lời Chúa là não trạng hưởng thụ, là sự dửng dưng nguội lạnh, là sự lười biếng, ngại khó ngại khổ, là lòng tham và ích kỷ, là sự gian dối và lừa đảo, là những sự xấu, sự ác, là những tệ đoan xã hội... Tất cả những kẻ thù ấy sẽ bóp nghẹt hạt giống Lời Chúa làm cho hạt giống ấy không thể mọc lên và sinh hoa kết quả.

Chính từ những điều nói trên mà ta có thể tự đặt câu hỏi cho mình:

- Tâm hồn tôi thuộc loại đất nào? Đất có sỏi đá, đất đầy gai góc hay đất phì nhiêu? Và thế nào là đất có sỏi đá, đất đầy gai góc, đất phì nhiêu thì Chúa Giêsu đã giải thích cho chúng ta rồi. Chỉ khi xác định được mình thuộc loại đất nào ta mới có thể cải tạo, mới có thể dọn dẹp mảnh đất ấy để nó có thể đón nhận hạt giống Lời Chúa hầu hạt giống này cho ta một mùa gặt bội thu.

- Hạt giống Lời Chúa đã được gieo vãi trong mảnh đất tâm hồn của tôi, nhưng tôi có sẵn sàng tiếp nhận và chăm sóc cho hạt giống ấy không?

- Đứng trước những kẻ thù của hạt giống Lời Chúa tôi đã làm gì? Tôi có nỗ lực khử trừ hay để mặc nó hủy diệt hạt giống ấy?

Muốn có được một mùa gặt bội thu, người nông dân phải dọn ruộng, dọn đất, phải chăm sóc cho hạt giống nảy mầm và lớn lên, phải ngăn ngừa và đẩy lùi mọi yếu tố, mọi tác nhân gây thiệt hại cho hạt giống và cây trồng. Mùa gặt thiêng liêng cũng phải vậy thôi. Tuy nhiên, bên cạnh việc dọn dẹp và chăm sóc cho mảnh đất tâm hồn của riêng mình bằng cách cải tà qui chánh, bằng cách đổi mới đời sống, ta còn cần hợp tác với nhau để dọn dẹp và chăm sóc cho mảnh đất xã hội, nơi mà chúng ta đang sống, sao cho mảnh đất ấy mỗi ngày được sạch sẽ hơn, quang đãng hơn và màu mỡ hơn. Lý do là môi trường xã hội có ảnh hưởng rất lớn đến cuộc sống của mỗi người. Dọn dẹp mảnh đất xã hội nghĩa là mỗi người cần dần thân để xây dựng một nếp sống công bình, lành mạnh, thấm đẫm tình yêu thương. Đồng thời nỗ lực đẩy lùi cái nghèo, cái khổ, cái dốt, khử trừ những tệ đoan xã hội như cờ bạc, say sưa, đĩ điếm và những hình thức mãi dâm trá hình... Đó chính là những cỏ dại, là gai góc, là sỏi đá, là những côn trùng có hại cho mùa màng thiêng liêng không chỉ của riêng ta mà còn của mọi người.



Nếu mỗi người biết dọn dẹp và chăm sóc cho mảnh đất tâm hồn của mình cũng như mảnh đất xã hội, thì Lời Chúa khi được gieo vào mới có hy vọng sinh hạt 30, hạt 60 và hạt 100 như lòng Chúa mong ước.

### 35. Gieo giống

Bài Tin mừng là dụ ngôn người gieo giống. Đây là dụ ngôn đầu tiên trong một loạt các dụ ngôn Chúa Giêsu giảng dạy. Trước hết, chúng ta có thể thắc mắc: Một kiểu gieo giống gì mà kỳ lạ thế? Tại sao không chỉ gieo trên đất tốt thôi mà lại gieo cả trên chỗ đá sỏi, đường đi và cả chỗ gai góc nữa? Thưa, gieo như thế, vì đây là cách làm ruộng của người dân miền thánh địa, xứ Palestin, họ có cách gieo giống khác với người Việt Nam chúng ta. Họ gieo trước rồi mới cày sau, nghĩa là họ dọn đất xong thì gieo hạt rồi cày lấp đi. Như vậy, người gieo giống trong dụ ngôn này đi gieo trong thửa ruộng chưa cày bừa gì cả.

Đàng khác, đất đai ở đây nhiều đá. Người Do thái thường nói khôi hài rằng: “Khi Thiên Chúa tạo dựng trời đất, có ba túi đá thì Chúa đã làm rớt hết hai túi xuống đất Palestin”. Vì thế, trong việc làm ruộng của dân Do thái, việc lượm đá là một việc làm quen thuộc cũng như việc làm cỏ. Đá lượm ra xếp thành bờ ngăn các thửa ruộng, do đó mép bờ cũng là nơi gai mọc. Ở những vùng đất thiếu nước, thì gai là loại cây dại phổ biến nhất, vì nó có sức chịu khô lâu nhất.

Biết qua khung cảnh địa dư và cách làm ruộng của người Do thái xưa kia như thế, chúng ta mới dễ hiểu bốn vị trí mà hạt giống có thể rơi xuống khi người nông dân gieo lúa: đất đá, lối đi, bụi gai và đất tốt. Muốn gieo cho kín ruộng, người nông dân phải chấp nhận có sự hao hụt, vì khi vung tay gieo hạt, một số nào đó sẽ rơi vào ba loại vị trí không kết quả.

Tuy nhiên, chúng ta nên nhớ, đây là một dụ ngôn của Chúa Giêsu, và chân lý về tôn giáo đang núp sau bức màn dụ ngôn đó. Điều Ngài thực sự muốn giảng dạy là kết quả của Lời Chúa: Hạt giống tượng trưng cho lời Thiên Chúa gieo vào lòng người, và tùy theo đất, tức là tùy theo lòng người, mà có những kết quả khác nhau, như Chúa đã giải thích rõ

ràng. Vì thế, ở đây chúng ta không giải thích nữa mà chú ý đến một điều khác, đó là cử chỉ tung hạt thật quảng đại của người gieo giống, và đây chính là thái độ quảng đại của Thiên Chúa đối với chúng ta.

Quả thật, Thiên Chúa vô cùng quảng đại. Mặc dầu Chúa biết chúng ta sẽ lãng phí thật nhiều ân huệ của Ngài, nhưng Ngài vẫn cứ vung tay phân phát thật rộng rãi. Chúng ta thử tưởng tượng: Nếu Chúa tính toán để không uổng phí chút nào thì tình cảnh chúng ta sẽ ra sao? Nhưng sự quảng đại của Chúa trong việc ban phát mọi ơn lành cho chúng ta, làm cho chúng ta an tâm và tin tưởng vào tình yêu của Ngài. Ngài chẳng bao giờ rút lại tình yêu ấy, chỉ có chúng ta có thể từ chối hoặc bóp nghẹt, không cho tình yêu của Ngài triển nở trong chúng ta thôi.

Tình yêu được biểu lộ bằng quà tặng, bằng sự hiện diện, bằng hành động, và cuối cùng bằng sự trao cho nhau bản thân mình hoặc trong tình yêu hôn nhân, hoặc bằng sự tận hiến trong đời sống tu trì. Thiên Chúa bộc lộ tình yêu của Ngài bằng tất cả những cách thức đó, bằng quà tặng, bằng sự hiện diện và hành động không ngừng của Ngài trong mọi sự đối với mỗi người chúng ta. Ngài cho chúng ta cả chính mình Ngài, Ngài cho chúng ta cả người con một yêu dấu của Ngài. Và Con của Ngài đã cho chúng ta đến giọt máu cuối cùng đọng lại trong tim.

Khi yêu chúng ta Thiên Chúa muốn chúng ta đáp lại tình yêu của Ngài, bởi vì tình yêu mời gọi tình yêu và tình yêu đáp lại tình yêu. Khi chúng ta đã đón nhận tình yêu của Chúa như thế, thì trái tim chúng ta đập cùng nhịp với trái tim Ngài và cùng mở rộng như trái tim Ngài, và chúng ta sẽ rộng tay để cho tình yêu của Ngài đến với mọi người bằng cuộc sống của chúng ta, dù người ta có biết đón nhận hay không. Bởi vì có những hạt lúa sẽ chết đi, sẽ mất không, do rơi vào sỏi đá,

do chim trời lượm mất, hay do gai góc dè chết. Nhưng số hạt rơi vào đất tốt vẫn nhiều hơn, và sẽ sinh hoa kết quả ba mươi, sáu mươi hay một trăm. Bởi vì mỗi hành động yêu thương được đón nhận sẽ làm nảy sinh những hành động yêu thương khác.

Nói rõ hơn, mỗi hành động yêu thương chúng ta làm cho người khác, là một hạt giống chúng ta gieo, không phải chỉ gieo vào chính người thụ hưởng, mà gieo vào cả những người chứng kiến nữa. hạt giống ấy sinh hoa kết trái khi chính người thụ hưởng hoặc người chứng kiến lại để cho tình thương thúc đẩy họ phục vụ người khác. Cứ thế mà tình yêu được nhân lên mãi, và cuộc sống này, xã hội này, thế giới này sẽ tốt đẹp hơn.

Tóm lại, những hạt giống yêu thương chúng ta gieo vào bất cứ nơi đâu, cho bất cứ người nào, cũng đều có hiệu quả tốt đẹp, chúng ta hãy bắt chước người gieo giống có thái độ hào phóng, quảng đại trong dụ ngôn, là Thiên Chúa, để tất cả những hạt giống chúng ta gieo vãi, là những cử chỉ, thái độ, việc làm yêu thương của chúng ta đều đâm bông kết trái, và như thế cuộc sống này, xã hội này, thế giới này càng ngày càng tốt đẹp hơn.

## 36. Dụ ngôn người gieo giống – Lm FX. Vũ Phan Long

### 1.- Ngũ cảnh

Sau khi giới thiệu Đức Giêsu là Đấng có quyền giải thích Luật (ch. 5–7), rồi minh họa quyền đó bằng một vài truyện về phép lạ (ch. 8–9), tác giả Mátthêu đã cho thấy Đức Giêsu sai phái và ban "bài sai" cho các sứ giả của Nước Thiên Chúa (ch. 10). Nhưng chẳng mấy chốc vương quyền này đã bị đặt thành vấn đề, hoặc bởi chính Gioan Tẩy Giả, hoặc bởi các thành miền Galilê (ch. 11). Từ khước Đức Giêsu là Đấng thiết lập Triều Đại của Thiên Chúa, đây là đề tài của ch. 12: đề tài này đi tới đỉnh cao khi những người Phariseu tố giác là Đức Giêsu bị quỷ ám (x. 12,22-24) và Đức Giêsu tuyên bố về Gia đình thật của Người (x. 12,46-50): Đức Giêsu đoạn tuyệt với môi trường tinh thần của Người. Trên nền tảng của bài tường thuật nói về sự đoạn tuyệt bi đát này với Do Thái giáo, ch. 13 đề cập tới "mâu nhiệm" Nước Thiên Chúa, giải thích làm thế nào mà Triều Đại Thiên Chúa lại vừa có thể được khai mạc trên mặt đất vừa bị loài người phản đối hoặc không được biết đến. Nói tiếp các bài tường thuật về các xung đột ở ch. 12, các dụ ngôn ở ch. 13 có hai ý nghĩa:

- *đối với các môn đệ*, các dụ ngôn này giải thích vì sao Nước Thiên Chúa, đã được Đức Giêsu khai mào, lại chưa được biểu lộ ra trong vinh quang, đặc biệt tại sao những bước đầu của Nước Thiên Chúa trong sứ vụ của Đức Giêsu lại thiếu vẻ huy hoàng và oai phong đến thế;

- *đối với những người ở ngoài* (c. 11), sau cuộc đoạn tuyệt được nói đến ở ch. 12, các dụ ngôn này trước tiên phải khẳng định rằng những gì họ có thể thấy từ bên ngoài về Nước Thiên Chúa, là được ban cho họ để xác nhận thái độ không tin của họ; và điều thuộc về Mâu nhiệm, nghĩa là thuộc về chương trình của Thiên Chúa đối với Vương quốc của Ngài.

## 2.- **Bố cục**

Bản văn có thể chia thành bốn phần:

- 1) Giới thiệu chương các dụ ngôn (13,1-3a);
- 2) Dụ ngôn Người gieo giống (13,3b-9);
- 3) Lý do khiến Đức Giêsu nói bằng dụ ngôn (13,10-17: hai phần nhỏ a- cc. 11-12; b- cc. 13-17 theo cấu trúc chuyển hoán);
- 4) Giải thích dụ ngôn Người gieo giống (13,18-23).

## 3.- **Vài điểm chú giải**

- **dụ ngôn** (3): Trong hy ngữ, có động từ parabolô có nghĩa là "so sánh, đối chiếu". Kể một dụ ngôn (parabolê, hầu như tương đương với từ Híp-ri masha), là kể một tình huống nhằm lưu ý về một thực tại ít được chú ý hơn, nhưng tác giả muốn các thánh giả biết. Tác giả dụ ngôn không phải là một sử gia, nhưng là một nhà thần học và một nhà luân lý; ông có thể sáng tác ra các hoạt cảnh tùy theo sứ điệp hoặc bài học ông muốn truyền đạt. Một dụ ngôn không phải là một ẩn dụ: trong một ẩn dụ, mọi chi tiết đều có ý nghĩa, còn trong một dụ ngôn, người ta chỉ nhắm đến sứ điệp tổng quát (Tuy nhiên, dụ ngôn Người gieo giống được giải thích ra lại có vẻ là một ẩn dụ). Trong dụ ngôn, cần đặc biệt ghi nhận các nét "khác thường" thì mới hiểu được bài học căn bản.

- **có những hạt rơi xuống vệ đường** (4): Hẳn là người nông phu có điên thì mới gieo hạt giống lên mặt đường đã chai lì, hoặc lên vùng sỏi đá hay vào các bụi gai (x. cc. 5.7)! Tuy nhiên, theo J. Jeremias, tập tục trồng lúa của Palétina là gieo giống trước khi cày xới đất cho hạt giống lọt xuống lớp đất sâu. Thật ra lối giải thích này tuy hấp dẫn nhưng không phù hợp với những gì đã xảy ra thật sự trong bài dụ ngôn. Vì vậy thay vì ra sức bảo vệ tính xác thực của dụ ngôn, ta nên lưu ý đến khía cạnh "khác thường" của lối xử sự của người gieo giống.

- *hạt được gấp trăm, hạt được sáu chục, hạt được ba chục* (8): Có những nhà chú giải như Jeremias cho rằng dụ ngôn này là một bài khuyến khích cổ võ tin vào thành công cuối cùng. Tuy nhiên, có một số khó khăn: (1) Một sử gia kinh tế (K.D. White) cho biết rằng năng suất 1 gấp 100, thậm chí 1 gấp 400, không phải là lạ lùng, chẳng hạn nếu trồng lúa trong vùng Giléad, gần Gadara. (2) Nếu Mt đã muốn nêu bật mùa màng bội thu, hẳn là ngài đã dùng chuỗi số đi lên như Mc (30, 60, 100) thay vì chuỗi số đi xuống (100, 60, 30), bởi vì như thế sẽ làm yếu đi bài học về tính lạc quan. (3) Trong năm câu của bài dụ ngôn, có tới bốn câu mô tả sự thất bại của vụ gieo (và trong phần giải thích, cũng có một tỷ lệ như thế). (4) Nhấn mạnh đến các thất bại của người gieo giống dường như lại phù hợp hơn nhiều với ngữ cảnh tổng quát của các chương này trong TM Mt, vì các ch. 11–12 mô tả sức chống đối ngày một gia tăng để đáp lại những hành vi quyền lực trong các ch. 8–9.

Vậy không nhất thiết phải loại bỏ lối giải thích "lạc quan" (Jeremias), bởi vì quả thật Đấng Mêsia sẽ vẫn chiến thắng. Nhưng bởi vì những người đương thời với Đức Giêsu vẫn đương nhiên liên kết Đấng Mêsia với sự thành công, có lẽ Đức Giêsu không muốn nhấn mạnh đến phương diện này đâu. Điều làm nên "màu nhiệm Nước Trời", màu nhiệm mà chỉ một nhóm giới hạn "những kẻ bé mọn" mới có thể hiểu được, đó là cuối cùng Đấng Mêsia chỉ có thể thành công xuyên qua thất bại.

Tuy nhiên, viễn tượng của phần giải thích lại theo hướng của cuộc phán xét: Lúc đầu, bài dụ ngôn nhắm nhiều hơn đến các loại đất khác nhau và vụ thu hoạch cuối cùng, nhưng sang phần giải thích, Mt đã thay đổi Mc mà đặt cho dụ ngôn nhan đề "Người gieo giống" (Mt 13,18). Thật ra người gieo giống chỉ đóng một vai trò nhỏ bé trong truyện, vì bài đã trở

thành dụ ngôn về "Lời rao giảng Nước Trời". Tuy nhiên, tác giả Mt làm như thể là để sau này ngài có thể đồng hóa người gieo giống với Đức Kitô (x. 13,37). Bởi vì đối với ngài, Đức Giêsu tháp tùng Hội Thánh qua dòng lịch sử (x. 28,18). Người chính là Đấng đang hiện diện và tích cực hoạt động trong công việc gieo rắc Lời (x. 13,37). Người tự đồng hóa với các thửa sai của Người (x. 10,40). Chính Người xây dựng Hội Thánh (x. 16,18), tích cực hỗ trợ Hội Thánh trong việc duy trì kỷ luật (x. 18,18-20). Và cuối cùng Người sẽ là vị Thẩm phán tách các môn đệ trung thành khỏi những đồ đệ bất trung (x. 13,41-43). Quả thật, Mt đã muốn đọc tất cả các dụ ngôn của ch. 13 này dưới ánh sáng của cuộc phán xét cuối cùng. Vì thế, tác giả nhấn mạnh đến trách nhiệm cá nhân là phải sinh "hoa quả", tức là các hành vi tốt lành, và ngài đã đảo lộn thứ tự của Mc là 30-60-100 thành 100-60-30 cho phù hợp với các truyện của ngài về phán xét: bắt đầu với việc ca ngợi những người thu hoạch nhiều hoa quả nhất, để đi đến chỗ phê phán những người không sinh hoa quả (x. 25,14-30). Vậy một truyện về sức mạnh của Lời Chúa đã trở thành truyện về phán xét.

- ***các mẫu nhiệm Nước Trời*** (11): Công thức này được lấy từ nền văn chương Khải Huyền. Công thức nhắc lại những bí mật tối hậu của Thiên Chúa, cụ thể là kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa tập trung nơi các hoạt động cứu chữa của Đức Kitô.

- ***Hễ ai nghe lời ... đó là kẻ đã được gieo*** (19): Dụ ngôn "Người gieo giống" đã được chuyển thành dụ ngôn "Lời rao giảng về Nước Trời". Trọng tâm đã chuyển từ một giáo huấn về mẫu nhiệm Đấng Mê-sia phải thất bại về mặt nhân loại sang việc lưu ý, khuyến khích, là hãy sẵn lòng đón nhận sứ điệp Tin Mừng. Dù vậy, giữa hai bài dụ ngôn và phần giải thích không có mâu thuẫn, mà chỉ có khác biệt về điểm nhấn



manh thoi. Mt đã sửa nhẹ khi viết lại Mc 4,14 để tránh sự đụng chạm trực tiếp giữa hạt giống là lời (Mc 4,14) và hạt giống là người nghe (x. Mc 4,16.18.20), nhưng cũng không thành công bao nhiêu, vì ở Mt 13,19b, "điều đã được gieo trong lòng" hẳn là lời, thì ở cc. 20tt, "điều (CGKPV: "kẻ") được gieo" là "kẻ nghe". Ở c. 19, Mt lại xác định lời được gieo là "Lời rao giảng về Nước Trời".

Rõ ràng Mt nhấn mạnh rằng người môn đệ là người hiểu lời: ở c. 19, ngài xác định rằng vấn đề với loại hạt giống/đất thứ nhất là thiếu hiểu biết, và đến c. 23, ngài xác định rằng hạt giống tốt/đất tốt thì nghe và hiểu. Đây là hành văn đóng khung (x. thêm 13,13.15.51). Và Mt đã thay đổi chủ từ số phức của Mc (x. Mc 4,16tt) thành số đơn (x. Mt 13,20tt) để nhấn mạnh trách nhiệm cá nhân. Câu 13,23 tóm bằng cách mô tả dung mạo của hạt giống tốt/đất tốt với các cặp động từ bổ nghĩa cho nhau: nghe và hiểu, sinh hoa kết quả và làm ra (so với Mc 4,20).

#### **4.- Ý nghĩa của bản văn**

##### **\* Giới thiệu chương các dụ ngôn (1-3a)**

Toàn chương 13 của TM I có một cụm từ dẫn nhập ngắn về thời gian, "hôm ấy" (en tê hêméra ekeinê) nhằm tạo một liên kết với cảnh trước, nhưng lại đưa Đức Giêsu sang một cảnh mới. Những người nghe, là "dân chúng", lại được nhắc lại. Đức Giêsu ra khỏi "nhà" và đi đến bờ hồ (c. 1). Đám đông lại kéo đến với Người (c. 2). Đây là lần duy nhất tác giả ghi nhận Đức Giêsu "rời bỏ nhà". Chi tiết lạ, bởi vì ngay khi Người chuyển từ Nadarét đến Caphácnaum, tác giả cũng không hề lưu ý. Rất có thể chi tiết này đã có sẵn trong nguồn Mt dùng và là một từ để mở vào một hành trình truyền giáo. Nhưng cũng rất có thể là trong ý Mt, là tác giả quen loại bỏ các chi tiết miêu tả, từ ngữ ấy có một ý nghĩa ngôn sứ và mục vụ. Sau bài Diễn từ truyền giáo, từ này nhắc nhớ các đòi hỏi

của nhiệm vụ truyền giáo. Tất cả những ai đã được mời bước theo Đức Giêsu (4,18-22) và đã được sai phái đi nhân danh Người, đều phải chấp nhận "bỏ nhà" (10,35-36; 19,21).

Nói chôn là "Biển Hồ" (Ghennêsarét): đây là nơi xảy ra việc kêu gọi các môn đệ đầu tiên (4,18) và cũng là nơi mà nhóm các môn đệ có một kinh nghiệm đầu về Đức Giêsu (8,24-27). Đức Giêsu lên một "chiếc thuyền", mà ta có thể coi là biểu tượng của Hội Thánh (x. 8,23), nhưng trong TM Mt, con thuyền hàm ý một sự xa cách nào đó với các đám đông (x. 14,13; 15,39). Cũng như khi bắt đầu Bài Giảng trên núi, ở đây Người cũng "ngồi" (2 lần; x. 5,1; 7,29; 15,29; 23,2; 24,3); đây là dấu chứng tỏ tư cách của một vị thầy. Đám đông thì "đứng": đi theo ngữ cảnh của TM I, có lẽ ta không nghĩ tới tư thế đứng trong một đền thờ hay một hội đường, mà là tư thế của gia đình Đức Giêsu "đứng bên ngoài" (12,46-47). Chương 13 sẽ cho thấy làm thế nào dân chúng chiếm chỗ của những người đứng bên ngoài.

Đức Giêsu bắt đầu nói với dân chúng. Tác giả Mt không dùng từ "didaskêô", "dạy" của TM Mc, mà dùng động từ "nói" (laleô, "to speak"), bởi vì ngài thường dùng động từ "dạy" cho việc giải nghĩa Lễ Luật và công bố cung cách sống luân lý, thường ở trong hội đường (4,23; 5,2; 7,29; 9,35; 11,1; 13,54; 21,23; 26,55; 28,20). Bài diễn từ sẽ tập trung vào mầu nhiệm Nước Trời (c. 11), nhưng được diễn tả bằng một ngôn ngữ tiêu biểu, bằng "dụ ngôn" (x. cc. 3.10.13). Chi tiết này tương ứng với cc. 10,13,34 và 53.

#### **\* Dụ ngôn Người gieo giống (3b-9)**

Đọc bài dụ ngôn, ta ghi nhận: Ta không thấy nói là đất màu mỡ hay cằn cỗi, bùn lầy hay khô cứng, bằng phẳng hay mấp mô. Ta cũng không biết là vụ gieo giống được thực hiện vào mùa thu hay đầu mùa đông. Cũng khôn có một lời nào về khí hậu. Như vậy, chỉ những điều được nói tới trong bài mới

quan trọng thôi. Nhân vật chính là "người gieo giống" (ho speirôn) mà ta có thể thêm vào tính từ "siêu đẳng". Ông đi vào sân khấu một mình; ông làm một công việc lâu giờ và mệt nhọc, mà không hé một lời, hoặc để than trách hoặc để nói lên sự thỏa mãn. Ở đây, chỉ có các sự kiện. Ta có thể gọi đây là một "hành động biểu tượng" được minh họa bởi một nhà bình luận giấu mặt.

Có nhiều yếu tố của bài dụ ngôn được nêu ra: hành vi gieo giống, hạt giống, các loại đất, chim trời, ...; nhưng có thể nói độc giả được mời chú ý tối đa đến người gieo giống, công việc của ông, sự cần mẫn, sự can đảm, sự cương quyết của ông, cũng như các kết quả. Ông là một nông dân lạc quan, tin tưởng rằng cả "các con đường" khô cứng, những nơi sỏi đá, các bụi gai cũng có thể làm cho hạt giống sinh hoa kết quả. Không phải là ông thiếu kinh nghiệm, vì bất cứ người nào ít kinh nghiệm nhất cũng hiểu rằng hạt giống không thể tăng trưởng trên những mảnh đất loại đó, nhưng ông là người cải tổ các kỹ thuật truyền thống.

Thật ra công việc gieo giống chỉ là khởi điểm để đưa tới điểm khác. Tác giả đang nghĩ tới hoạt động của một người thợ khác, là nhà rao giảng Tin Mừng, hay chính xác hơn, đó là chính Đức Kitô. Chính Người đã cách mạng các tiêu chuẩn của việc giảng dạy quen thuộc (của người Phariseu) khi chuyển sứ điệp của Thiên Chúa cho mọi hạng người, không phải chỉ cho những người "tốt", nhưng cho mọi người. Sứ mạng của Người không được bù đắp bởi những thành công tức thời (trái lại, thập giá đang chờ Người!), nhưng Người không đầu hàng trước các thất bại, Người tiếp tục đi tới và gieo vãi. Ông đã tưởng rằng luôn có trước mặt một đám đất tốt, nếu không, ông đã chẳng phí phạm hạt giống. Thế nhưng cũng một loại hạt giống lại đạt được bốn loại kết quả: những nỗ lực đầu tiên đã thất bại, chỉ những nỗ lực cuối cùng mới

có kết quả. Đức Giêsu cũng đã ở trong hoàn cảnh tương tự. Người đã thường xuyên ra đi, ngay từ buổi đầu, để gieo Lời trên khắp các nẻo đường Paléttina, nhưng mặc dù lao nhọc, Người không thu hoạch được các kết quả tốt. Sự hăng hái ban đầu nay đã tan biến nơi các thính giả và nhiều người đã rút lui, không bước theo Người nữa. Dụ ngôn đang đương đầu với phương diện chướng kỳ nhất của sứ vụ Nước Trời: dường như phần lớn công việc tông đồ, giống như phần lớn hạt giống, đã bị phí đi. Nhưng Đức Giêsu không nản chí, Người không nhìn tới thời giờ và sự mệt nhọc; Người không khựng lại trước các thất bại; Người đã tiếp xúc gặp gỡ (x. 11,19), để cho thấy rằng cả mảnh đất khô chồi nhất vẫn có thể trở thành đất "tốt".

Trong khi biện minh cho các kết quả của công việc của Đức Giêsu, Đấng Mêsia, dụ ngôn cũng trả lời cho các đòi hỏi biện giáo và thần học của cộng đoàn tiên khởi. Nhiệm vụ cứu độ mới này phải chấp nhận nguyên tắc là thành công chỉ đến xuyên qua thất bại. Vậy có thể tóm tắt ý nghĩa dụ ngôn như sau: Cũng y như người gieo giống đã làm công việc của mình xuyên qua vô số khó khăn thì mới đạt thành công, Nước Thiên Chúa được Đức Giêsu khai mào sẽ chỉ được thiết lập xuyên qua vô số những thất bại đáng kể. Và đó lại chính là điều mà cả người Pharisêu lẫn các đám đông không thể "hiểu" được. Nhưng thành công được nêu ra trong bài dụ ngôn cũng là một lời khuyên cáo: có hạt được gấp trăm, nhưng có hạt chỉ được sáu chục, và có hạt lại chỉ được ba chục mà thôi. Kết quả có đó vẫn không được làm cho người môn đệ rơi vào tình trạng lạc quan ngây thơ mà không tiếp tục cố gắng nữa.

***\* Lý do khiến Đức Giêsu nói bằng dụ ngôn (10-17)***

Đức Giêsu vẫn còn ở trên thuyền (c. 2), nhưng các môn đệ vẫn cứ đến gần Người mà hỏi, mà cho đến nay ta cũng chẳng

thấy các ông đầu cả! Các ông trao đổi với Người một câu chuyện (x. cc. 10.18.241.31) kéo dài khá lâu trong khi đám đông thỉnh lặng chứng kiến (c. 36). Đây những chỗ thiếu mạch lạc do công việc soạn thảo.

Giảng dạy bằng dụ ngôn là một cách mới, do đó, cần biện minh. Ở đây tác giả thu gom lại các câu thuộc nhiều xuất xứ có tầm mức khác nhau dường như không đáp ứng mục tiêu chờ đợi. Chúng giúp "giải thích" vì sao các môn đệ đón nhận, còn người Do-thái thì không đón nhận lời rao giảng của Đức Giêsu. Điều này, chúng ta đã thấy ở 11,19.25-26. Ở tại nguồn, có sự quảng đại vô biên của Thiên Chúa, Đấng tùy nghi "cho" (didômi) những người này mà không cho những người kia được hiểu các mâu nhiệm Nước Trời (c. 11). Theo văn mạch, "anh em" là các môn đệ, còn "họ" là dân chúng (c. 2). Sự cứng tin của người Do-thái, Hội Thánh sơ khai thấy là không hiểu được, nên đã gán thái độ tiêu cực này cho một hành động (trừng phạt) của Thiên Chúa. Trước đó, Đức Giêsu đã giải thích đây là ý muốn của Thiên Chúa (x. 11,25-27). Lịch sử được giải thích, hoặc đúng hơn, được bẻ lại theo thần học, nhưng làm như thế là gây ra những trục trặc trầm trọng hơn những trục trặc người ta muốn giải quyết.

Lời khẳng định hàm hồ ở c. 12 được làm sáng tỏ bởi một lời khác còn tăm tối hơn. Lời này minh họa sự tự do của Thiên Chúa nhưng che mất sự công minh của Người. Động từ "ban/cho" nêu bật sự quảng đại của Đấng Tối Cao, nhưng chỉ cho một số người, là những người đã được ưu đãi, khiến cho họ thêm dồi dào, còn những kẻ không có gì, thì còn bị tước mất cả những gì họ có thể có (c. 13).

Sau những lời "tâm sự" này, Đức Giêsu giải thích lý do dùng ngôn ngữ dụ ngôn bằng cách nại đến một bản văn của Isaia (6,9-10). Đây không phải là lần đầu tiên trong lịch sử cứu độ, người ta thấy những thất bại như Đức Giêsu. Đường

như đây là thân phận của các ngôn sứ. Nhưng trước khi trích dẫn đoạn dài (cc. 14b-15), Mt tóm tắt đoạn văn một cách rõ ràng (c. 13b). Đức Giêsu đã chọn ngôn ngữ ẩn dụ, một kiểu nói thường thấy nơi các ngôn sứ, "bởi vì" (hoti nguyên nhân) các người đồng hương đã không muốn "thấy và nghe" những gì Người đã loan báo và đề nghị cho họ bằng ngôn ngữ thông thường. Đây là một sự thay đổi trong chiến thuật do sự cứng cõi ương bướng của các thánh giả, chứ không phải do một phương pháp mục vụ mới. Ai đã từ chối đề nghị đầu tiên, thì sẽ nhận được một đề nghị khác không phải dễ hơn, nhưng tối tăm hơn, che phủ hơn, huyền bí hơn. Sự từ khước của con người là nguyên do khiến Thiên Chúa, Đức Giêsu co lại. Mc còn cứng rắn hơn nữa vì ngài gán cho Đấng Cứu thế ý định trừng phạt: "để [hina mục đích] họ có nhìn mãi nhìn hoài cũng chẳng thấy" (Mc 4,11)2.

Mt rút bản văn Is 6,9-10 từ Bản dịch LXX; so với bản Híp-ri, trong Bản dịch Hy Lạp này, mọi nét phi lý về thần học đã bị loại đi. Vị ngôn sứ tiên liệu sứ mạng của ông sẽ thất bại ngay bước đầu, do các thánh giả cứng lòng. Ông vẫn mạnh mẽ can đảm làm việc để mong hoá cải toàn thể Israel. Như thế, nếu công việc của ông không đạt được kết quả mong ước, lỗi thuộc về con cái Israel. Đức Giêsu cũng thấy sứ mạng của Người đang đi vào con đường đó. Nhưng khi họ từ chối Đấng Mê-sia, họ đã làm cho lời sấm ngôn nên trọn (c. 14). Ngôn sứ Isaia dĩ nhiên không nghĩ tới lời giảng của Đức Giêsu, nhưng điều này không ngăn cản Mt thấy rằng vị ngôn sứ cũng đã báo trước về số phận của lời rao giảng này.

Tác giả đang "cay cú" với hội đường, nhưng ngài còn tỏ ra bận tâm với cộng đoàn hơn (cc. 16-17). Mỗi phúc của các môn đệ đã được công bố ngay trong phần mở của Bài Giảng trên núi (5,12). Bây giờ Mt cảm thấy cần nhắc lại để nâng đỡ đức tin vẫn còn yếu ớt của các tín hữu. Mỗi phúc này hệ tại

việc lắng nghe Lời Chúa, chấp nhận bản thân và công việc của Đức Kitô. Đây chính là vinh dự họ có, còn lớn hơn vinh dự của các vị Tổ phụ Cựu Ước. Bằng móc nối này, Mt cũng cho thấy cộng đoàn Do Thái – Kitô hữu này mới là sự nối dài của Israel chân chính (chứ không phải là hội đường).

**\* *Giải thích dụ ngôn Người gieo giống (18-23)***

Phần "giải thích" lại tách khỏi chính bài dụ ngôn (cc. 3-9) về mặt nội dung và hình thức. Câu truyện đầu được thêm vào nhiều chi tiết mới. Các chi tiết mô tả là hạt giống, gai góc, chim trời, ... đã có một ý nghĩa biểu tượng mà trước đây không có. Dụ ngôn đã biến thành hầu như một ẩn dụ và đã thay đổi cả chủ đề. Bài gốc là một loan báo về những chiến thắng tương lai của Nước thiên sai; đề tài của "phân giải thích" lại nhìn đến số phận của lời nơi mỗi thánh giả. "Dụ ngôn Người gieo giống" đã chuyển thành dụ ngôn về "Lời rao giảng Nước Trời" (c. 19); từ ngữ *logos* được dùng 5 lần, trong khi không xuất hiện trong phần đầu. Các dạng đất khác nhau không tượng trưng các thánh giả nghe lời Đức Giêsu rao giảng, nhưng các loại Kitô hữu khác nhau, các tâm trạng khác nhau họ có khi nghe sứ điệp Tin Mừng. Người giải thích đã quên mất cử tọa Do Thái đang được Đức Giêsu ngỏ lời với, để nói với một cử tọa đã và đang trải nghiệm những khó khăn mà đức tin Kitô giáo gặp phải. Trong bản văn đầu, tác giả nhắm vào sự tương phản và hướng về bài học chung kết phát xuất từ kết quả phong phú do đất tốt; ngược lại, phân giải thích quan tâm đến cả các mưu toan không thành công. Trong bản văn này, các nguyên do ngăn cản hoặc làm chậm sự phát triển của hạt giống là gian nan (*thlipsis*) và ngược đãi (*diôgmos*); các nghịch cảnh này liên hệ đến hoàn cảnh của Hội Thánh sơ khai (tương tự trong Lc 8,15: *hypomonê* hiểu là "sự kiên trì" khi gặp các nguy hiểm đối với đức tin).

Bản văn mới này cho thấy rằng mọi sự tùy thuộc thiện chí của mỗi một tín hữu. Tác giả đã thay từ ngữ số phức ha men, "có những [hạt]", alla, "có những [hạt] khác" (cc. 4-8) bằng từ số đơn ("ai nghe": cc. 20.22.23). Lời đến tai mọi người (đám đông và các môn đệ) nhưng không phải mọi người đều quan tâm đến và vâng lời như nhau ("nghe" theo nghĩa Kinh Thánh là "hiểu", tức là gắn bó về trí thức, và "vâng lời", tức gắn bó bằng đời sống. Đây chính là thần học kinh Shema (Đnl 6,4-5) được vào cho các Kitô hữu.

### + **Kết luận**

Bài Giảng trên núi và bài Diễn từ về truyền giáo nhằm trực tiếp đến chính tư cách môn đệ; còn các dụ ngôn lại nhằm đến cách thi hành sứ mạng truyền giáo, hoàn cảnh của Hội Thánh. Vào lúc tác giả viết, Hội Thánh đã trở nên vững vàng ở khắp nơi. Dù vậy, sự cứng lòng của người Do Thái vẫn là một cái gai làm cho các tín hữu phải đau đớn (cc. 10-17). Cần phải nêu bật tất cả các cố gắng của Đức Giêsu nhằm đưa sứ điệp Phúc Âm đến cho người đồng hương của Người.

Tuy nhiên, sứ điệp cũng được gửi đến cho các môn đệ của Đức Giêsu. Họ phải thấy mình vừa được nhắc nhở vừa được trấn an: được nhắc nhở hãy trở nên đất tốt và sinh hoa quả tốt đa; được trấn an do biết Đức Giêsu hoàn toàn làm chủ tình thế: Người có gặp thất bại, nhưng các thất bại này được tiên liệu trong chương trình của Thiên Chúa.

### **5.- Gợi ý suy niệm**

1. Quả thật, thành công đến từ thất bại. Thất bại, như tấn bi kịch thập giá sẽ cho thấy, là đảm bảo cho thành công. Do đó, bài dụ ngôn là một sứ điệp chiến thắng gửi đến cho các tông đồ và các tín hữu, là một lời khuyến khích và trấn an. Hiểu như thế, bài dụ ngôn là một lời loan báo mang tính ngôn sứ báo trước các chiến thắng của Đức Kitô và của Hội Thánh.



2. Hoạt động của Đức Giêsu chỉ đâm chồi và kết trái tại nơi nào có đất tốt, nghĩa là tại nơi nào Người gặp được những tư thế sẵn sàng. Như thế, người tín hữu phải trở thành "đất tốt" nếu muốn làm cho hạt giống thần linh nhanh chóng đâm chồi và kết quả nơi mình và nơi người khác. Phải mở trái tim ra, phải san bằng con đường mà đón sứ điệp Kitô giáo. Bài dụ ngôn đang muốn lay động tình trạng tê cứng, lưỡng lự hoặc cứng cỏi của các thánh giả.

3. Trong Bài giảng trên núi, Đức Giêsu đã cho biết rằng người môn đệ không chỉ được đánh giá theo những gì đã biết, nhưng còn theo những gì đã làm (7,13-27). Tiêu chuẩn này được nhắc lại trong phần giải thích dụ ngôn. Không phải chỉ cần nghe lời giảng là đã được cứu, nhưng còn phải diễn tả ra bằng những việc tốt lành, tức là làm cho lời rao giảng đã nghe sinh hoa kết quả. Tiêu chuẩn này đã được nhắc lại nhiều lần (x. 3,8.10; 7,17-19; 12,33). Các quả chứng tỏ phẩm chất của cây; không có hoa quả, mọi sự chỉ là chuyện bì phu.

4. Đời sống Kitô hữu sẽ gặp vô số nguy hiểm (Satan, gian nan, thử thách, bách hại, các lo lắng sự đời, và bả vinh hoa phú quý). Cần phải có sức mạnh và sự can đảm mà thắng vượt chúng. Bài dụ ngôn về Lờì là bài dụ ngôn về đức tin: bài này minh họa tấn bi kịch của người phải hằng ngày chiến đấu để giữ vững sự ưng thuận đối với sứ điệp của Đức Kitô.

### 37. Suy niệm của Noel Quesson

Trong ba Chúa nhật của mùa hè đang đến, chúng ta sẽ đọc bảy bài dụ ngôn mà Thánh Matthêu đã tập hợp trong bài giảng dài thứ ba của Đức Giêsu. Giờ đây, Đức Giêsu đi qua một khúc quanh trong sứ vụ của Người: Người đụng phải sự thù ghét công khai của các thủ lãnh tôn giáo. Họ quyết định loại trừ Người (Mt 12,14)... Những đám đông, sau nhiệt tình dễ dàng lúc ban đầu, đã thất vọng bởi vì Đấng Mêsia ấy từ chối bước qua hành động chính trị.

***Hôm ấy, Đức Giêsu từ trong nhà đi ra ngồi ở ven biển hồ. Dân chúng tụ họp bên Người rất đông, nên Người phải xuống thuyền mà ngồi, còn toàn thể đám đông thì đứng trên bờ. Người dùng dụ ngôn mà nói với họ nhiều điều.***

"Dụ ngôn" dịch từ "mâchâl" của tiếng Do Thái, có nghĩa là "một chuyện kể tượng trưng dùng để làm cho người ta khám phá một ý nghĩa ẩn giấu": Thế giới tạo vật đầy những biểu tượng. Khi quan sát những thực tại tầm thường của cuộc sống hàng ngày. Đức Giêsu nhìn qua chúng, những thực tại thánh thiêng. Ví dụ như công việc của những nông dân làm Người nghĩ đến một sự việc khác... Các bạn thử đoán việc gì nào?

***Người nói: "Kìa người gieo giống đi ra gieo giống. Trong khi người ấy gieo, thì có những hạt rơi xuống vệ đường, chim chóc đến ăn mất. Có những hạt rơi trên sỏi đá chỗ đất không có nhiều; nó mọc ngay vì đất không sâu nhưng khi nắng lên, nó liền bị cháy, và vì thiếu rễ nên bị chết khô. Có những hạt rơi vào bụi gai, gai mọc lên làm nó chết nghẹt..."***

Những hạt giống tội nghiệp! Và người gieo hạt đáng thương! Tại sao Đức Giêsu kê cho chúng ta nghe một loạt những thất bại ấy? Cho đến bây giờ công việc của người gieo hạt hoàn toàn vô ích.

Chúng ta cũng thế, thường trong những thực tế nào đó của cuộc sống, chúng ta có ấn tượng đã thất bại thảm hại... ngay từ đầu, và sau một thời gian ngắn nảy mầm hoặc sau một thời dài hơn thành công. Tất cả những thất bại này, Đức Giêsu đã gặp. Trong lúc kể lại dụ ngôn này, Người nghĩ đến những thất bại trong việc tông đồ của chính mình. Không che giấu mọi sự thất bại đó Đức Giêsu phân tích chúng một cách sáng suốt...

Nhưng Người muốn đi tới đâu? Người gieo hạt phải chăng đã mất thời gian vô ích?

***Có những hạt lại rơi nhằm đất tốt, nên sinh hoa, kết quả: hạt được gấp trăm, hạt được sáu chục, hạt được ba chục. Ai có tai thì nghe.***

Vậy đây là một bài học phi thường về lòng trông cậy mà Đức Giêsu đem lại cho chúng ta. Khi bạn nhìn đời sống đáng thương của bạn, khi bạn nhìn Giáo Hội, hoặc thế giới bạn chớ ở lại trong những nhận định bi quan và nản chí: bất chấp mọi thất bại, một mùa gặt sẽ đến. Các bậc cha mẹ gặp nhiều khó khăn với con cái mình, xin các ông bà chớ từ chối gieo hạt. Giới trẻ chưa thành công trong công việc của mình, các bạn hãy lắng nghe sứ điệp lạc quan và thực tế của Đức Giêsu. Mặc dù sứ điệp đã được công bố hai ngàn năm nay, nó vẫn giữ được mọi sự mới mẻ hợp thời đại. Thế giới ngày nay luôn cần đến sứ điệp ấy.

Lạy Chúa, xin hãy dạy chúng con biết phân biệt các hạt giống nào... hứa hẹn những mùa gặt... bất chấp mọi vẻ bề ngoài trái ngược.

***Các môn đệ đến gần hỏi Đức Giêsu rằng: "Sao Thầy lại dùng dụ ngôn mà nói với họ, Người đáp: "Bởi vì anh em thì được ơn hiểu biết các mầu nhiệm Nước Trời, còn họ thì không Ai đã có thì được cho thêm, và sẽ có dư thừa! còn ai không có, thì ngay cái đang có cũng sẽ bị lấy mất. Bởi thế***

***nếu Thầy dùng dụ ngôn mà nói với họ, là vì họ nhìn mà không nhìn, nghe mà không nghe không hiểu.***

Không đi vào việc giải thích chuyên môn đoạn văn khó hiểu này, ít nhất chúng ta hãy nhận ra chân lý rất hiện đại của nhận định ấy... Có những thời kỳ người ta có sự nhất trí trong đức tin và toàn thể những người được dạy giáo lý xem ra đều gắn đức tin ấy với đức tin được giảng dạy. Ngày nay, chúng ta tìm thấy tình hình mà Đức Giêsu gọi ra: người ta có thể "tiếp nhận" hoặc "từ khước" lời đề nghị của đức tin. Đức Giêsu phân biệt rõ ràng hai loại thánh giả: những người nhìn, nghe và hiểu... và những người không nhìn, không nghe. Đức Giêsu đã không chọn lựa để Người trở nên khó hiểu? Người không nói: "bằng dụ ngôn" để che giấu một số chân lý cho lọt số người.

Thật ra, Đức Giêsu không thể nói về Thiên Chúa cách nào khác với dụ ngôn. Sự thuyết giáo của Người mạc khải những "màu nhiệm" vượt quá con người một cách vô cùng tận, và một phần lớn vẫn còn bị "che giấu"... Chính trong phần không rõ ràng này mà tự do của con người được kêu gọi. Người ta không "tự do" trước điều gì đã hiển nhiên. Màu nhiệm của Nước Thiên Chúa, trong tất cả sự phong phú của nó, không phải là một chân lý được áp đặt. Đó là một bí mật chỉ được bày tỏ cho những tấm lòng sẵn sàng lắng nghe. Một dụ ngôn không rõ ràng... Phải tìm kiếm... Phải ước muốn.

Thế là đối với họ đã ứng nghiệm lời sấm của ngôn sứ Isaia: "Các người có lắng tai nghe cũng chẳng hiểu, có trở mắt nhìn cũng chẳng thấy. Và lòng dân này đã ra dầy dện, chúng đã nặng tai, còn mắt thì chúng nhắm lại, kéo mắt chúng thấy, tai chúng nghe và lòng hiểu được mà hoán cải, và rồi Ta sẽ chữa chúng cho lành".

Chúng ta cảm thấy sự đau khổ của Đức Giêsu nhiều dường nào trước những sự từ khước ấy! Người đã đến để đem lại

cho họ ánh sáng, để mở mắt họ ra... để chữa cho họ bệnh mù lòa. Nhưng Người không thể cũng không muốn “ép buộc” họ. Người tôn trọng tự do của họ.

***Còn anh em, mắt anh em thật có phúc vì được thấy, tai anh em thật có phúc vì được nghe. Vậy anh em hãy nghe dụ ngôn người gieo giống.***

Vâng, Lạy Chúa, con muốn lắng nghe. Xin Chúa cho con đôi tai tinh tế và đôi mắt mới mẻ.

***Hễ ai nghe lời rao giảng Nước Trời mà không hiểu, thì quỷ dữ đến cướp đi điều đã gieo trong lòng người ấy: đó là kẻ được gieo bên vệ đường.***

Trong việc giải thích dụ ngôn, điểm nhấn mạnh không được đặt trên khả năng của hạt giống hay niềm hy vọng không gì thắng nổi của người gieo hạt (như chúng ta đã ghi nhận)... nhưng đặt trên sự khác nhau của đất, nghĩa là trên những thiên hướng của những người đón nhận "lời Thiên Chúa"... Trong nhóm người thứ nhất đức tin không bám, không đâm rễ, hạt giống cũng không nảy mầm... bởi vì chim chóc đã đến ăn mất hạt trên đường.

Bên trên những hình ảnh cụ thể. Đức Giêsu còn nhìn rất xa: người lắng nghe Lời Chúa có một kẻ thù. Chúng ta đã quên điều đó sao? Một kẻ thù đáng ngại mà Đức Giêsu gọi là "quỷ dữ". Đằng sau con người không đạt được đức tin, có một thứ vực thăm mầu nhiệm, và cũng như chính đức tin nó không hoàn toàn trở thành hợp lý được: nó là một quyền lực ẩn giấu mà con người không làm chủ được. Lạy Chúa, xin giải thoát chúng con khỏi quỷ dữ!

***Còn kẻ được gieo trên nơi sỏi đá, đó là kẻ nghe Lời và liền vui vẻ đón nhận. Nhưng nó không đâm rễ mà là kẻ nhất thời khi gặp gian nan hay bị ngược đãi vì Lời, nó vấp ngã ngay...***

Sau kẻ không tin vì đức tin chưa được nảy mầm, giờ đây cũng theo Đức Giêsu, là người tín hữu “bỏ ngũ”, người ấy bỏ đạo như cách nói rõ ràng của Thánh Luca trong đoạn văn song song (Lc 8,18). Thiếu rễ cây? Người ấy nhiệt tình theo Đức Kitô khi mọi sự dễ dàng xuôi chảy, và bỏ Người khi khó khăn, thử thách, đau khổ; ngược đãi ập đến. Than ôi! Chúng ta biết rõ hoàn cảnh này thường xảy đến. Lạy Chúa, xin cho con được bám rễ trong Chúa!

***Còn kẻ được gieo vào bụi gai, đó là kẻ nghe Lời, nhưng nổi lo lắng sự đời và bả vinh hoa phú quý bóp nghẹt khiến Lời không sinh hoa kết quả gì...***

Giờ đây là "người tín hữu không đạt đến sự chín muồi của đức tin"... bởi vì người ấy bị tinh thần của thế gian giữ lại bị bối cảnh vô tín xung quanh bao vây. Chúng ta cảm thấy rõ ràng đối với Đức Giêsu đức tin là một công việc phát triển lâu dài, và phải chiến đấu chống lại mọi thứ trở ngại. Đức Giêsu đã thường xuyên cảnh báo các môn đệ chống lại ảnh hưởng của thế gian (Lc 9,57-62; 14,28-33; 16,19-31; Ga 15,19; 12,6).

Đức tin bị bóp nghẹt? Đức tin dần dần xanh xao vì thiếu hơi thở và một ngày kia bị chết nghẹt. Phần còn lại, tất cả đã chiếm quá nhiều chỗ trong đời sống: "Các bạn biết đấy? Làm sao tôi có thể đi nghe Lời Chúa ngày Chúa nhật! Tôi còn đi xem đá banh, đi chơi lướt ván... và vì tôi quá mệt với tuần lễ của tôi, vậy thì tôi phải tranh thủ ngày nghỉ “cuối tuần”... Và chính điều chủ yếu phải vượt qua mọi thứ khác!

Lạy Chúa, xin giải thoát chúng con khỏi sự quyến rũ của thế gian và bả vinh hoa phú quý.

***Còn kẻ được gieo trên đất tốt, đó là kẻ nghe Lời và hiểu thì tất nhiên sinh hoa kết quả và làm ra kẻ được sáu chục, kẻ được ba chục.***

Sinh hoa kết quả!

Đó là điều mong ước mà Đức Giêsu muốn chúng ta thực hiện (Mt 3,10; 12,33; 13,23-26; 12,43). Một đời sống tràn đầy, phong phú. Đối với Đức Giêsu, điều kiện chủ yếu để đời sống chúng ta sinh hoa, kết quả là Lời Thiên Chúa được lắng nghe và hiểu lâu dài. Thông qua sự phân tích về các mức độ lác nhau của đức tin chúng ta đoán ra rằng không có gì vĩnh viễn là chung cuộc. Đó là điều mà ngày hôm nay chúng ta nhận định xung quanh chúng ta và ở trong chúng ta. Đức tin là một "đời sống", một ngày nào đó được gieo xuống, lớn lên và sinh hoa quả... nhưng là một đời sống mong manh phải được phát triển ở giữa nhiều nghịch cảnh đang tấn công nó...

Nếu chúng ta cần làm cho đức tin phát triển... thì chúng ta cũng phải trở thành những "người gieo vãi Phúc Âm", và chuẩn bị đất đai, ngõ hầu tâm lòng của anh em mình trở thành một mảnh đất tốt sinh ra gấp trăm. Chúng ta quan tâm đến chính hạnh phúc của họ: "Phúc thay ai lắng nghe Lời và đem ra thực hành!"

### **38. Hãy mặc lấy tâm tình của người gieo giống**

(Suy niệm của Jos. Vinc. Ngọc Biển)

Trong quá trình loan báo Tin Mừng, Đức Giêsu đã dùng nhiều dụ ngôn khác nhau để giúp cho người Dothái cùng thời thay đổi thái độ và cách sống sao cho phù hợp với Tin Mừng.

Hôm nay, Đức Giêsu dùng dụ ngôn “người gieo giống” để giúp cho người nghe hiểu ý nghĩa của nội dung lời giảng.

#### **1. Cách gieo hạt và thửa ruộng của người Dothái**

Người Dothái xưa không có những cánh đồng bằng phẳng như ở đồng bằng của Việt Nam, mà thửa ruộng của họ thuộc loại bậc thang trên sườn đồi như những vùng núi Trung du và thượng du gồm sơn địa và bán sơn địa như ở miền Bắc Việt Nam. Như vậy, thửa ruộng của họ thường có sỏi đá, gai góc và thiếu nước.

Cách thức gieo hạt của họ rất giống với cách sạ lúa của người Nam Bộ chúng ta. Tức là họ không cấy từng cụm như đồng bằng, mà họ rắc hạt trên thửa đất của mình.

Sau khi quan sát và thấy hình ảnh của người gieo hạt cũng như những thửa đất khác nhau, Đức Giêsu đã rất tinh tế khi dùng dụ ngôn này để nói về thái độ của dân chúng khi lắng nghe Lời Chúa và sự quảng đại, hào phóng của Thiên Chúa khi gieo giống.

#### **2. Tâm tình người đi gieo giống**

Đức Giêsu đưa ra hình ảnh của người gieo giống thật kỳ lạ: ông là người hào phóng. Chỗ nào cũng gieo. Gieo vùng vãi không tiếc hạt, tiếc công. Gieo một cách quảng đại, không phân biệt bất cứ loại đất nào. Gieo cả nơi sỏi đá, vệ đường, bụi gai. Ông gieo trong thái độ kiên trì và trung thành, không tính toán thiệt hơn, không biết mỏi mệt và không hề thất vọng.



Ông đầu tư hết tất cả những gì mình có như: tiền tài, vốn liếng, sức khỏe và cả ngày lẫn đêm. Ông gieo mọi nơi mọi chốn.

Có được điều ấy, hẳn ông là người có tham vọng lớn, một trái tim rộng mở để vượt qua mọi rào cản, khó khăn, để tung gieo từng hạt giống, bắt chắt mọi sự ngỗ nghịch. Ông có một tình yêu bao la, vượt lên trên tất cả, miễn sao hạt giống được tung ra và rơi vào mọi môi trường.

Nói như thế, không có nghĩa ông là người vô trách nhiệm, không chuyên nghiệp, nhưng muốn diễn tả hình ảnh một người nông dân cần cù, chịu khó, kiên trì và quảng đại. Hình ảnh đó không ai khác ngoài Thiên Chúa, mà hiện thân chính là Đức Giêsu, người đang nói qua dụ ngôn.

Thật vậy, Thiên Chúa say mê con người, không ngừng tìm mọi cách để mong sao con người nhận ra chân lý, tình thương để mà cải hóa bản thân cho tốt hơn. Vì thế, tình yêu của Thiên Chúa là một tình yêu phổ quát, không phân biệt giàu nghèo, giai cấp, địa vị, màu da, sắc tộc..., vì “Người làm cho mặt trời mọc lên trên người lành cũng như kẻ dữ, làm cho mưa xuống trên kẻ lành cũng như người bất lương...”

### ***3. Thái độ của mỗi chúng ta trong vai trò của người gieo và nhận***

Khi dùng dụ ngôn “người gieo giống” và nhiều loại đất khác nhau, Đức Giêsu mong muốn mỗi người chúng ta cũng mang trong mình tâm tình của người gieo giống. Tức là gieo trong hy sinh, vất vả, không tính toán hơn thiệt, không ích kỷ nhỏ nhen. Bôn phận của người môn đệ chính là mau mắn lên đường, tung hoành khắp nơi, biết tận dụng mọi thời gian, phương tiện để miễn sao Lời Chúa được loan xa tới mọi nơi, mọi chốn, không phân biệt họ là ai, cuộc sống và địa vị của họ như thế nào...

Thật vậy, chúng ta cứ trung thành và quảng đại, còn thành công là do Chúa chứ không phải hoàn toàn ở khả năng của chúng ta. Tinh thần này đã được thánh Phaolô nói đến khi ngài xác định: “Tôi trồng, anh Apôlô tưới, nhưng Thiên Chúa mới làm cho lớn lên. Vì thế, kẻ trồng hay người tưới chẳng là gì cả, nhưng Thiên Chúa, Đấng làm cho lớn lên, mới đáng kể” (1 Cr 3,6-7).

Làm được điều đó, chúng ta cần có một trái tim đủ lớn để yêu thương, kiên trì và trung thành.

Là kitô hữu, chúng ta được hạt giống là chính Lời của Chúa gieo vào lòng chúng ta từ ngày chúng ta lãnh nhận Bí tích Rửa tội. Rồi tiếp tục trải qua dòng thời gian, chúng ta có nhiều điều kiện để cho Hạt Giống ấy nảy mầm và sinh hoa kết trái dồi dào. Nhưng thử hỏi, mỗi chúng ta có sẵn sàng để trở thành thửa đất tốt tươi hay chỉ là sỏi đá, ven đường và gai góc?

Lời Chúa hôm nay mời gọi mỗi chúng ta hãy có tấm lòng bao dung, độ lượng như người gieo giống, đồng thời cũng phải có thái độ cởi mở, hân hoan, đơn sơ và yêu mến để cho hạt giống được nảy mầm, trở sinh hoa trái dồi dào như những thửa đất tốt.

*Lạy Chúa Giêsu, xin cho chúng con được mặc lấy tâm tình của người gieo giống, đồng thời cũng trở nên những thửa đất tốt để hạt giống Lời Chúa được trở sinh hoa trái dồi dào nơi tâm hồn chúng con. Amen.*